Tartalom

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/679 RENDELETE

(2016. április 27.)

a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről
(általános adatvédelmi rendelet)
(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA, tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 16. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően, tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[1],tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére [2],rendes jogalkotási eljárás keretében[3],mivel:

(1) A természetes személyek személyes adataik kezelésével összefüggő védelme alapvető jog. Az Európai Unió Alapjogi Chartája (Charta) 8. cikkének (1) bekezdése és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 16. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.

(2) A természetes személyek személyes adataik kezelésével összefüggő védelméhez kapcsolódó elvek és szabályok a természetes személyek állampolgárságától és lakóhelyétől függetlenül tiszteletben tartják e természetes személyek alapvető jogait és szabadságait, különösen, ami a személyes adataik védelméhez való jogukat illeti. Ez hozzájárul a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség, valamint a gazdasági unió megteremtéséhez, a gazdasági és társadalmi fejlődéshez, a belső piacon belüli gazdaságok erősödéséhez és konvergenciájához, valamint a természetes személyek jólétéhez.

(3) A 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [4]célja, hogy harmonizálja az adatkezelési tevékenységek tekintetében a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak védelmét, valamint, hogy biztosítsa a személyes adatok tagállamok közötti szabad áramlását.

(4) A személyes adatok kezelését az emberiség szolgálatába kell állítani. A személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, azt az arányosság elvével összhangban, a társadalomban betöltött szerepének függvényében kell figyelembe venni, egyensúlyban más alapvető jogokkal. Ez a rendelet minden alapvető jogot tiszteletben tart, és szem előtt tartja a Chartában elismert és a Szerződésekben rögzített szabadságokat és elveket, különösen ami a magán- és a családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez, a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz, a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódás szabadságához, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz, és a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséghez való jogot illeti.

(5) A belső piac működéséből eredő gazdasági és társadalmi integráció lényegesen megnövelte a személyes adatok határokon átnyúló áramlását. Megnövekedett az állami és a magánszereplők, köztük a természetes személyek, egyesületek és a vállalkozások között Unió-szerte zajló személyes adatok cseréje. Az uniós jog együttműködésre és személyes adatok cseréjére kötelezi tagállamok nemzeti hatóságait annak érdekében, hogy képesek legyenek feladataikat ellátni, illetve hogy más tagállam hatóságai nevében eljárjanak.

(6) A gyors technológiai fejlődés és a globalizáció új kihívások elé állította a személyes adatok védelmét. A személyes adatok gyűjtése és megosztása jelentős mértékben megnőtt. A technológia a vállalkozások és a közhatalmi szervek számára tevékenységük folytatásához a személyes adatok felhasználását minden eddiginél nagyobb mértékben lehetővé teszi. Az emberek egyre nagyobb mértékben hoznak nyilvánosságra és tesznek globális szinten elérhetővé személyes adatokat. A technológia egyaránt átalakította a gazdasági és a társadalmi életet, és egyre inkább elősegíti a személyes adatok Unión belüli szabad áramlását és a személyes adatok harmadik országok és nemzetközi szervezetek részére történő továbbítását, biztosítva egyúttal a személyes adatok magas szintű védelmét.

(7) E fejlemények egy olyan szilárd és az eddiginél következetesebb uniós adatvédelmi keretet igényelnek, amelyet erős kikényszeríthetőség támogat, hiszen a bizalom megteremtése fontos a digitális gazdaság belső piaci fejlődéséhez. A természetes személyek számára biztosítani kell, hogy saját személyes adataik felett maguk rendelkezzenek. A természetes személyek, a gazdasági szereplők és a közhatalmi szervek számára a jogbiztonságot és a gyakorlati biztonságot fokozni kell.

(8) Ha e rendelet úgy rendelkezik, hogy a benne foglalt szabályokat tagállami jog által pontosítani, illetve korlátozni lehet, a tagállamok e rendelet egyes elemeit beépíthetik a nemzeti jogukba, ha az a koherencia biztosításához, valamint ahhoz szükséges, hogy a nemzeti rendelkezések a hatályuk alá tartozó személyek számára érthetők legyenek.

(9) A 95/46/EK irányelv célkitűzései és elvei továbbra is érvényesek, azonban az irányelv nem akadályozta meg sem azt, hogy az Unió tagállamaiban az adatvédelem végrehajtása széttagolt módon valósuljon meg, sem a jogbizonytalanságot, sem pedig azt, hogy széles körben az a benyomás alakuljon ki, hogy természetes személy védelme – különösen az online tevékenységek esetében – jelentős kockázatoknak

[1] HL C 229., 2012.7.31., 90. o

[2] HL C 391., 2012.12.18., 127. o.

[3] Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

[4] Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

van kitéve. Az a tény, hogy a személyes adatok kezelése tekintetében a természetes személyek jogai és szabadságai egyes tagállamokban eltérő szintű védelmet élveznek, különösen, ami személyes adatok védelméhez való jogot illeti, a személyes adatok Unióban történő szabad áramlásának útjában állhat. Ebből eredően ezek az eltérések a gazdasági tevékenységek uniós szinten való folytatásának akadályát képezhetik, torzíthatják a versenyt, és hátráltathatják a hatóságokat az uniós jog szerinti feladataik ellátásában. A jogok és szabadságok védelmi szintjében mutatkozó ilyen eltérések a 95/46/EK irányelv végrehajtásában és alkalmazásában fennálló eltérésekre vezethetők vissza.

(10) A természetes személyek következetes és magas szintű védelmének biztosítása és a személyes adatok Unión belüli áramlása előtti akadályok elhárítása érdekében a természetes személyeknek az ilyen adatok kezelésével összefüggésben fennálló jogait és szabadságait minden tagállamban azonos szintű védelemben kell részesíteni. A természetes személyeknek a személyes adataik kezeléséhez kapcsolódó alapvető jogai és szabadságai védelmére vonatkozó szabályok következetes és egységes alkalmazását az Unió egész területén biztosítani kell. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az e rendeletben foglalt szabályok alkalmazását pontosító nemzeti rendelkezéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, ha a személyes adatok kezelésére jogi kötelezettség teljesítéséhez, illetve közérdekből vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges. A 95/46/EK irányelvet végrehajtó általános és horizontális adatvédelmi jogszabályokhoz kapcsolódóan a tagállamok számos ágazatspecifikus jogszabályt hoztak azokon a területeken, ahol konkrétabb rendelkezésekre van szükség. Ez a rendelet a tagállamok számára mozgásteret biztosít ahhoz, hogy pontosítsák a benne meghatározott szabályokat, ideértve a személyes adatok különleges kategóriáira („különleges adatok”) vonatkozókat is. Ennyiben tehát ez a rendelet nem zárja ki olyan tagállami jog elfogadását, amely meghatározza a különleges adatkezelési helyzetek körülményeit, ezen belül pontosabban megállapítja, hogy milyen feltételek mellett jogszerű a személyes adatok kezelése.

(11) Ahhoz, hogy a személyes adatok az Unió egész területén hatékony védelemben részesüljenek, az érintettek jogait, valamint a személyes adatokat kezelő, illetve az adatkezelést meghatározó személyek kötelezettségeit megerősíteni és részletesen meghatározni szükséges, ugyanakkor pedig az egyes tagállamokban a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok betartásának ellenőrzéséhez és biztosításához egyenértékű hatáskört is biztosítani szükséges, és a jogsértőkre azonos szankciókat kell alkalmazni.

(12) Az EUMSZ 16. cikkének (2) bekezdése felhatalmazza az Európai Parlamentet és a Tanácsot a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére és a személyes adatok szabad áramlására vonatkozó szabályok megállapítására.

(4) A természetes személyek egységes, uniós-szintű védelmének biztosítása, valamint a személyes adatok belső piacon való szabad áramlását akadályozó eltérések megelőzése érdekében rendelettel kell biztosítani a jogbiztonságot és az áttekinthetőséget valamennyi tagállam gazdasági szereplői részére – beleértve a mikro-, kis- és középvállalkozásokat is –, továbbá rendelettel kell biztosítani a természetes személyek részére minden tagállamban azonos szintű, jogi úton érvényesíthető jogokat és kötelezettségeket, az adatkezelők és adatfeldolgozók számára azonos felelősséget, a személyes adatok kezelésének következetes nyomon követését, valamennyi tagállamban azonos szankciók alkalmazását, és a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai közötti hatékony együttműködést. A belső piac megfelelő működése érdekében a személyes adatok Unión belüli szabad áramlását a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmével összefüggő okokból nem szabad korlátozni vagy megtiltani. A mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos helyzetének figyelembevétele érdekében a 250 főnél kevesebb személyt foglalkoztató szervezetek esetében e rendelet a nyilvántartás vezetése tekintetében eltérést tartalmaz. Emellett, e rendelet alkalmazása során az uniós intézményeket és szerveket, és a tagállamokat és azok felügyeleti hatóságait ösztönözni kell, hogy vegyék figyelembe a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos szükségleteit. A mikro-, kis- és középvállalkozások fogalma kapcsán a 2003/361/EK bizottsági ajánlás [5]mellékletének 2. cikkét kell alapul venni.

(5) A természetes személyeket a személyes adataik kezelésével kapcsolatban e rendelet alapján nyújtott védelem állampolgárságuktól és lakóhelyüktől függetlenül megilleti. E rendelet hatálya nem terjed ki az olyan személyes adatkezelésre, amely jogi személyekre, illetve amely különösen olyan vállalkozásokra vonatkozik, amelyeket jogi személyként hoztak létre, beleértve a jogi személy nevét és formáját, valamint a jogi személy elérhetőségére vonatkozó adatokat.

(6) A komoly szabály-kerülési kockázat veszélyének elkerülése érdekében a természetes személyek védelmének technológiailag semlegesnek kell lennie és nem függhet a felhasznált technikai megoldásoktól. A természetes személyek védelme a személyes adatok automatizált eszközök útján végzett kezelése mellett a manuális kezelésre is vonatkozik, ha a személyes adatokat nyilvántartási rendszerben tárolják vagy kívánják tárolni. Olyan iratok, illetve iratok csoportjai, és azok borítóoldalai, amelyek nem rendszerezettek meghatározott szempontok szerint, nem tartoznak e rendelet hatálya alá.

(7) E rendelet nem vonatkozik az alapvető jogok és szabadságok olyan tevékenységekkel kapcsolatos védelmére, illetve a személyes adatok olyan tevékenységekkel kapcsolatos szabad áramlására, amelyek az uniós jog hatályán kívül esnek, mint például a nemzetbiztonsággal kapcsolatos tevékenységek. Nem tartozik e rendelet hatálya alá a tagállamok által olyan tevékenységek keretében végzett személyes adatok

[5] A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalma kapcsán a kis- és közepes méretű vállalkozások meghatározásáról (C(2003) 1422) (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

kezelése sem, amelyeket a tagállamok az Unió közös kül- és biztonságpolitikájával összefüggésben végeznek.

(8) A személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelésére a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[6] vonatkozik. A 45/2001/EK rendeletet, valamint a személyes adatok ilyen kezelésére vonatkozó egyéb uniós jogi aktusokat az e rendeletben foglalt elvekhez és szabályokhoz hozzá kell igazítani, és e rendelet fényében kell alkalmazni. Annak érdekében, hogy az Unióban szigorú és koherens adatvédelmi keret jöjjön létre és annak érdekében, hogy e két jogszabály alkalmazása egy időben kezdődhessen meg, e rendelet elfogadását a 45/2001/EK rendelet szükséges kiigazítása követi.

(9) Ez a rendelet nem alkalmazandó a személyes adatoknak a természetes személy által kizárólag személyes vagy otthoni tevékenység keretében végzett kezelésére, amely így semmilyen szakmai vagy üzleti tevékenységgel nem hozható összefüggésbe. Személyes vagy otthoni tevékenységnek minősül például a levelezés, a címtárolás, valamint az említett személyes és otthoni tevékenységek keretében végzett, közösségi hálózatokon törté ő kapcsolattartás és online tevékenységek. E rendeletet kell alkalmazni azonban azokra az adatkezelőkre és adatfeldolgozókra, akik a személyes adatok ilyen személyes vagy otthoni tevékenység keretében végzett kezeléséhez az eszközöket biztosítják.

(19) A személyes adatoknak az illetékes hatóságok által bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából, ezeken belül ideértve a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelem és e veszélyek megelőzése céljából végzett kezelése vonatkozásában a természetes személyek védelme, valamint az ilyen adatok szabad áramlása külön uniós jogi aktus tárgyát képezi. E rendelet ezért az e célok érdekében végzett adatkezelési tevékenységekre nem alkalmazandó. Ugyanakkor a közhatalmi szervek e rendelet alapján végzett személyes adatkezelését, ha az adatokat a fenti célok érdekében használják fel, a kifejezetten erre vonatkozó külön uniós jogi aktusnak, az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [7]kell szabályoznia. A tagállamok az (EU) 2016/680 irányelv szerinti illetékes hatóságokat megbízhatják olyan egyéb feladatokkal is, amelyeknek ellátása nem feltétlenül a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése vagy a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása, illetve nem a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelem és e veszélyek megelőzése céljából történik, ebben az esetben a személyes adatoknak az említett egyéb célokból történő, egyébiránt az uniós jog hatálya alá tartozó kezelése e rendelet hatálya alá tartozik.

Az említett illetékes hatóságok által az e rendelet hatálya alá tartozó célokból végzett személyesadat-kezelésre vonatkozóan a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy konkrétabb rendelkezéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be annak érdekében, hogy kiigazítsák az e rendeletben foglalt szabályok alkalmazását. Ezekben a rendelkezésekben a tagállamok – alkotmányos, szervezeti és közigazgatási szerkezetüket figyelembe véve – pontosabban meghatározhatják az említett illetékes hatóságok által az említett egyéb célokból végzett személyesadat-kezelésre vonatkozó egyedi követelményeket. Azokban az esetekben, amikor a személyes adatok magánfél szervezetek általi kezelése e rendelet hatálya alá esik, e rendelet keretében lehetőséget kell biztosítani a tagállamok számára, hogy – bizonyos különös feltételek mellett – egyes jogokra és kötelezettségekre vonatkozóan jogi korlátozást alkalmazzanak, feltéve hogy e korlátozás egy demokratikus társadalomban szükséges és arányos intézkedésnek minősül bizonyos fontos érdekek védelme – így például a közbiztonság, valamint a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és a vádeljárás lefolytatása, illetve büntetőjogi szankciók végrehajtása,ezeken belül ideértve a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelmet és e veszélyek megelőzését – érdekében. Ennek például a pénzmosás elleni küzdelem és a bűnügyi szakértői laboratóriumok vonatkozásában van jelentősége.

(20) Bár ezt a rendeletet a bíróságok és más igazságügyi hatóságok tevékenységeire is alkalmazni kell, az uniós, illetve a tagállami jog a személyes adatok kezelésével összefüggésben a bíróságok és más igazságügyi hatóságok által végzett kezelési műveleteket és eljárásokat pontosabban meghatározhatja. Annak érdekében, hogy az igazságszolgáltatási feladataik ellátása során, beleértve a döntéshozatalt is, biztosítva legyen a bírói kar függetlensége, a felügyeleti hatóságok hatásköre nem terjedhet ki a személyes adatok olyan kezelésére, amelyet a bíróságok igazságszolgáltatási feladatkörükben eljárva végeznek. Lehetővé kell tenni, hogy az ilyen adatkezelési műveletek felügyeletével a tagállamok igazságügyi rendszerén belül olyan szakosodott szerveket bízzanak meg, amelyek elsősorban biztosítják az e rendeletben foglalt szabályoknak való megfelelést, növelik a bírói kar tudatosságát az e rendelet szerinti kötelezettségeik tekintetében és kezelik az említett adatkezelési tevékenységgel kapcsolatos panaszokat.

(21) Ez a rendelet nem érinti a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[8], és különösen az irányelv 12–15. cikkei szerinti, a közvetítő szolgáltatók felelősségére vonatkozó szabályok alkalmazását. Az

[6] Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

[7] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, üldözése vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IBtanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos lap 89. oldalát).

[8] Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

említett irányelv a belső piac megfelelő működéséhez azzal járul hozzá, hogy biztosítja az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását.

(22) Az adatkezelő vagy adatfeldolgozó a tevékenységi helyén folytatott működése során, az Unió területén végzett bármely személyesadat-kezelést e rendelettel összhangban kell végezni, tekintet nélkül arra, hogy maga az adatkezelés az Unió területén történik-e. A tevékenységi hely valamely tevékenység tényleges és valós, tartós jelleget biztosító keretek közötti gyakorlását feltételezi. E keretek jogi formája – legyen szó akár fióktelepről vagy jogi személyiséggel rendelkező leányvállalatról – e tekintetben nem meghatározó tényező.

(23) Annak biztosítása érdekében, hogy a természetes személyeket e rendelet szerinti védelemtől ne lehessen megfosztani, helyénvaló, hogy ha az adatkezelési tevékenységek termékeknek vagy szolgáltatásoknak az említett érintettek részére történő nyújtásához kapcsolódnak, az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező adatkezelő vagy adatfeldolgozó az Unióban tartózkodó érintettek személyes adatainak kezelését e rendelet betartásával végezze, függetlenül attól, hogy ahhoz társul-e kifizetés. Annak megállapítása érdekében, hogy az ilyen adatkezelő vagy adatfeldolgozó kínál-e termékeket és szolgáltatásokat Unió területén lévő érintetteknek, meg kell bizonyosodni arról, hogy nyilvánvaló-e, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó az Unió egy vagy több tagállamában az érintettek számára szolgáltatásokat tervez nyújtani. Nem tekintendő e szándék nyilvánvaló jelének az a puszta tény, hogy az adatkezelő, adatfeldolgozó vagy valamely közvetítő honlapja, e-mail címe vagy más elérhetősége hozzáférhető az Unió területén, sem pedig az adatkezelő tevékenységi helye szerinti harmadik országban általánosan használt nyelv használata, ha viszont például az adatkezelő olyan nyelvet vagy pénznemet használ, amely egy vagy több tagállamban is általánosan használatos, és így lehetőséget biztosít termékeknek és szolgáltatásoknak az említett másik nyelven történő megrendelésére, vagy az Unióban tartózkodó fogyasztókra vagy felhasználókra tesz utalást, az egyértelműen jelezheti, hogy az adatkezelő említett érintetteknek az Unió területén termékeket vagy szolgáltatásokat szándékozik kínálni.

(24) Az Unióban tartózkodó érintettek személyes adatainak az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi kezelése abban az esetben is e rendelet hatálya alá tartozik, amennyiben az érintettek Unión belüli magatartásának a megfigyeléséhez kapcsolódnak. Annak meghatározása, hogy az adatkezelés az érintettek magatartásának megfigyelésének minősül-e, meg kell megvizsgálni, hogy a természetes személyeket nyomon követik-e az interneten, illetve ezt követően a természetes személy profiljának megalkotását is magában foglaló adatkezelési technikákat alkalmaznak-e, annak érdekében, hogy elsősorban a természetes személyre vonatkozó döntéseket hozzanak, valamint, hogy elemezzék vagy előre jelezzék a természetes személy személyes preferenciáit, magatartását vagy beállítottságát.

(25) Ha a nemzetközi közjog értelmében valamely tagállam jogát kell alkalmazni, e rendeletet kell alkalmazni az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező adatkezelőkre is, így például a tagállamok diplomáciai vagy konzuli képviseleteire.

(26) Az adatvédelem elveit minden azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó információ esetében alkalmazni kell. Az álnevesített személyes adatok, amelyeket további információ felhasználásával valamely természetes személlyel kapcsolatba lehet hozni, azonosítható természetes személyre vonatkozó adatnak kell tekinteni. Valamely természetes személy azonosíthatóságának meghatározásakor minden olyan módszert figyelembe kell venni – ideértve például a megjelölést –, amelyről észszerűen feltételezhető, hogy az adatkezelő vagy más személy a természetes személy közvetlen vagy közvetett azonosítására felhasználhatja. Annak meghatározásakor, hogy mely eszközökről feltételezhető észszerűen, hogy egy adott természetes személy azonosítására fogják felhasználni, az összes objektív tényezőt figyelembe kell venni, így például az azonosítás költségeit és időigényét, számításba véve az adatkezeléskor rendelkezésre álló technológiákat, és a technológia fejlődését. Az adatvédelem elveit ennek megfelelően az anonim információkra nem kell alkalmazni, nevezetesen olyan információkra, amelyek nem azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkoznak, valamint az olyan személyes adatokra, amelyeket olyan módon anonimizáltak, amelynek következtében az érintett nem vagy többé nem azonosítható. Ez a rendelet ezért nem vonatkozik az ilyen anonim információk kezelésére, a statisztikai vagy kutatási célú adatkezelést is ideértve.

(27) Ezt a rendelet nem kell alkalmazni az elhunyt személyekkel kapcsolatos személyes adatokra. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az elhunyt személyek személyes adatainak kezelését szabályozzák.

(28) A személyes adatok álnevesítése csökkentheti az érintettek számára a kockázatokat, valamint segíthet az adatkezelőknek és az adatfeldolgozóknak abban, hogy az adatvédelmi kötelezettségeiknek megfeleljenek. Az „álnevesítés” e rendeletbe történő kifejezett bevezetése nem irányul más adatvédelmi intézkedés kizárására.

(29) Az álnevesítés személyes adatok kezelése során történő alkalmazásának ösztönzése céljából lehetővé kell tenni az álnevesítésre irányuló intézkedések és az általános elemzés egyidejű alkalmazását egyazon adatkezelő szervezetén belül, amennyiben az adatkezelő meghozta azokat a technikai és szervezési intézkedéseket, amelyek e rendelet az érintett adatkezelés vonatkozásában történő végrehajtásához szükségesek, továbbá biztosítja, hogy az ahhoz szükséges további információkat, amely által a személyes adatokat egy adott érintetthez lehessen kapcsolni, elkülönítve tárolják. A személyes adatokat kezelő adatkezelő megjelöli, hogy ugyanazon a szervezeten belül ki minősül feljogosított személyek.

(30) A természetes személyek összefüggésbe hozhatók az általuk használt készülékek, alkalmazások, eszközök és protokollok által rendelkezésre bocsátott online azonosítókkal, például IP-címekkel és cookie-azonosítókkal, valamint egyéb azonosítókkal, például rádiófrekvenciás azonosító címkékkel. Ezáltal olyan nyomok keletkezhetnek, amelyek egyedi azonosítókkal és a szerverek által fogadott egyéb információkkal összekapcsolva felhasználhatók a természetes személyes profiljának létrehozására és az adott személy azonosítására.

(31) Azok a közhatalmi szervek, amelyekkel hivatalos feladataikkal kapcsolatos jogi kötelezettségeik keretében személyes adatokat közölnek, így például az adó- és vámhatóságok, a pénzügyi nyomozóegységek, a független közigazgatási hatóságok, valamint az értékpapírpiacok szabályozásáért és felügyeletéért felelős pénzügyi hatóságok nem tekinthetők címzettnek, amikor olyan személyes adatokat kapnak, amelyek az uniós vagy a tagállami jog alapján egy konkrét közérdekű vizsgálat lefolytatásához szükségesek. A közhatalmi szervek nyilvánosságra hozatal iránti kérelmeit eseti alapon, írásban, indokolással ellátva kell benyújtani, és azok nem vonatkozhatnak teljes nyilvántartási rendszerekre, illetve nem eredményezhetik nyilvántartási rendszerek összekapcsolását. Az említett személyes adatok e közhatalmi szervek általi kezelése során – az adatkezelés céljának megfe – a vonatkozó adatvédelmi szabályokat be kell tartani.

(32) Az adatkezelésre csak akkor kerülhet sor, ha az érintett egyértelmű megerősítő cselekedettel, például írásbeli – ideértve az elektronikus úton tett –, vagy szóbeli nyilatkozattal önkéntes, konkrét, tájékoztatáson alapuló és egyértelmű hozzájárulását adja a természetes személyt érintő személyes adatok kezeléséhez. Ilyen hozzájárulásnak minősül az is, ha az érintett valamely internetes honlap megtekintése során bejelöl egy erre vonatkozó négyzetet, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások igénybevétele során erre vonatkozó technikai beállításokat hajt végre, valamint bármely egyéb olyan nyilatkozat vagy cselekedet is, amely az adott összefüggésben az érintett hozzájárulását személyes adatainak tervezett kezeléséhez egyértelműen jelzi. A hallgatás, az előre bejelölt négyzet vagy a nem cselekvés ezért nem minősül hozzájárulásnak. A hozzájárulás az ugyanazon cél vagy célok érdekében végzett összes adatkezelési tevékenységre kiterjed. Ha az adatkezelés egyszerre több célt is szolgál, akkor a hozzájárulást az összes adatkezelési célra vonatkozóan meg kell adni. Ha az érintett hozzájárulását elektronikus felkérést követően adja meg, a felkérésnek egyértelműnek és tömörnek kell lennie, és az nem gátolhatja szükségtelenül azon szolgáltatás igénybevételét, amely vonatkozásában a hozzájárulást kérik.

(33) Gyakran nem lehetséges a tudományos kutatási célú személyesadat-kezelés célját az adatgyűjtés időpontjában teljes mértékben azonosítani. Ezért lehetővé kell tenni az érintettek számára, hogy a tudományos kutatás bizonyos területeire vonatkozóan hozzájárulásukat adják az adatkezeléshez, betartva a tudományos kutatásokra vonatkozó, elismert etikai előírásokat. Az érintettek számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy – annyiban, ha a célok ezt lehetővé teszik – csak egyes kutatási területekre vagy a kutatási projekteknek csupán bizonyos részeire vonatkozóan adjanak hozzájárulást.

(34) A genetikai adatot olyan, a természetes személy örökölt vagy szerzett genetikai jellemzőivel összefüggő személyes adatként kell meghatározni, és amely az érintett személytől vett biológiai minta elemzésének – különösen kromoszómaelemzésnek, illetve a dezoxiribonukleinsav (DNS) vagy a ribonukleinsav (RNS) vizsgálatának, vagy az ezekből nyerhető információkkal megegyező információk kinyerését lehetővé tevő bármilyen más elem vizsgálatának – az eredménye.

(35) Az egészségügyi személyes adatok közé tartoznak az érintett egészségi állapotára vonatkozó olyan adatok, amelyek információt hordoznak az érintett múltbeli, jelenlegi vagy jövőbeli testi vagy pszichikai egészségi állapotáról. Ide tartoznak az alábbiak: a természetes személyre vonatkozó olyan személyes adatok, amelyeket az egyénnek a 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben [9] említett egészségügyi szolgáltatások céljából történő nyilvántartásba vétel, vagy ilyen szolgáltatások nyújtása során gyűjtöttek, a természetes személy egészségügyi célokból történő egyéni azonosítása érdekében hozzá rendelt szám, jel vagy adat, valamely testrész vagy a testet alkotó anyag – beleértve a genetikai adatokat és a biológiai mintákat is – teszteléséből vagy vizsgálatából származó információk, és bármilyen, például az érintett betegségével, fogyatékosságával, betegségkockázatával, kórtörténetével, klinikai kezelésével vagy fiziológiai vagy orvosbiológiai állapotával kapcsolatos információ, függetlenül annak forrásától, amely lehet például orvos vagy egyéb egészségügyi dolgozó, kórház, orvostechnikai eszköz vagy in vitro diagnosztikai teszt.

(36) Az adatkezelő Unión belüli tevékenységi központja az Unión belüli központi ügyvitelének helye, kivéve, ha a személyes adatok kezelésének céljaira és eszközeire vonatkozó döntéseket az adatkezelő egy másik Unión belüli tevékenységi helyén hozzák, amely esetben ez utóbbi másik tevékenységi központot kell a tevékenységi központnak tekinteni. Az adatkezelő Unión belüli tevékenységi központját objektív szempontok alapján kell meghatározni, és e fogalom magában foglalja az adatkezelés céljára és eszközeire vonatkozó fő döntéseket meghatározó ügyvezetési tevékenység tényleges és valós, tartós jelleget biztosító körülmények közötti gyakorlását. E szempont nem függhet attól, hogy a személyes adatok kezelése a szóban forgó helyszínen zajlik-e. A személyes adatok kezelésére szolgáló műszaki eszközök jelenléte és használata, illetve az adatkezelési tevékenység önmagában nem jár tevékenységi központként való minősítéssel, és ezért nem meghatározó szempontja a tevékenységi központnak. Az adatfeldolgozó

[9] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/24/EU irányelve (2011. március 9.) a határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről (HL L 88., 2011.4.4., 45. o.).

tevékenységi központja az Unión belüli központi ügyvitelének helye kell, hogy legyen, vagy ha az Unióban nem rendelkezik központi ügyviteli hellyel, akkor az a hely, ahol az Unióban a fő adatkezelési tevékenységek zajlanak. Az adatkezelőt és az adatfeldolgozót egyaránt érintő esetekben továbbra is annak a tagállamnak a felügyeleti hatósága az illetékes fő felügyeleti hatóság, amelynek területén az adatkezelő tevékenységi központja található, azonban az adatfeldolgozó felügyeleti hatósága érintett felügyeleti hatóságnak tekintendő, ennek a felügyeleti hatóságnak részt kell vennie az e rendeletben meghatározott együttműködési eljárásban. Az olyan tagállam(ok) felügyeleti hatóságai, amely(ek) területén az adatfeldolgozó egy vagy több tevékenységi hellyel rendelkezik, semmi esetre sem tekinthetők érintett felügyeleti hatóságnak, ha az adott döntéstervezet csak az adatkezelőre vonatkozik. Ha az adatkezelést vállalkozáscsoport végzi, az ellenőrző vállalkozás tevékenységi központja tekintendő a vállalkozáscsoport tevékenységi központjának, kivéve, ha az adatkezelés céljait és eszközeit valamely más vállalkozás határozza meg.

(37) A vállalkozáscsoportot egy ellenőrző vállalkozás és az általa ellenőrzött vállalkozások alkotják; ellenőrző vállalkozásnak azt a vállalkozást kell tekinteni, amely – például tulajdonosi jogok, pénzügyi részesedés vagy az arra vonatkozó szabályok, vagy a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok végrehajtására való jogosultság révén – a többi vállalkozás felett meghatározó befolyást gyakorol. Az a vállalkozás, amely ellenőrzi a hozzá kapcsolt vállalkozásokban a személyes adatok kezelését, ezen intézményekkel együtt „vállalkozáscsoportnak” tekinthető jogalanyt alkot.

(38) A gyermekek személyes adatai különös védelmet érdemelnek, mivel ők kevésbé lehetnek tisztában a személyes adatok kezelésével összefüggő kockázatokkal, következményeivel és az ahhoz kapcsolódó garanciákkal és jogosultságokkal. Ezt a különös védelmet főként a gyermekek személyes adatainak olyan felhasználására kell alkalmazni, amely marketingcélokat, illetve személyi vagy felhasználói profilok létrehozásának célját szolgálja, továbbá a gyermekek személyes adatainak a közvetlenül a részükre nyújtott szolgáltatások igénybevétele során történő gyűjtésére. A közvetlenül a gyermek részére nyújtott megelőzési és tanácsadási szolgáltatások esetében nincs szükség a szülői felügyelet gyakorlójának hozzájárulására.

(39) A személyes adatok kezelésének jogszerűnek és tisztességesnek kell lennie. A természetes személyek számára átláthatónak kell lennie, hogy a rájuk vonatkozó személyes adataikat hogyan gyűjtik, használják fel, azokba hogy tekintenek bele vagy milyen egyéb módon kezelik, valamint azzal összefüggésben, hogy a személyes adatokat milyen mértékben kezelik vagy fogják kezelni. Az átláthatóság elve megköveteli, hogy a személyes adatok kezelésével összefüggő tájékoztatás, illetve kommunikáció könnyen hozzáférhető és közérthető legyen, valamint hogy azt világosan és egyszerű nyelvezettel fogalmazzák meg. Ez az elv vonatkozik különösen az érintetteknek az adatkezelő kilétéről és az adatkezelés céljáról való tájékoztatására, valamint az azt célzó további tájékoztatásra, hogy biztosított legyen az érintett személyes adatainak tisztességes és átlátható kezelése, továbbá arra a tájékoztatásra, hogy az érintetteknek jogukban áll megerősítést és tájékoztatást kapni a róluk kezelt adatokról. A természetes személyt a személyes adatok kezelésével összefüggő kockázatokról, szabályokról, garanciákról és jogokról tájékoztatni kell, valamint arról, hogy hogyan gyakorolhatja az adatkezelés kapcsán megillető jogokat. A személyes adatkezelés konkrét céljainak mindenekelőtt explicit módon megfogalmazottaknak és jogszerűeknek, továbbá már a személyes adatok gyűjtésének időpontjában meghatározottaknak kell lenniük. A személyes adatoknak a kezelésük céljára alkalmasaknak és relevánsaknak kell lenniük, az adatok körét pedig a célhoz szükséges minimumra kell korlátozni. Ehhez pedig biztosítani kell különösen azt, hogy a személyes adatok tárolása a lehető legrövidebb időtartamra korlátozódjon. Személyes adatok csak abban az esetben kezelhetők, ha az adatkezelés célját egyéb eszközzel észszerű módon nem lehetséges elérni. Annak biztosítása érdekében, hogy a személyes adatok tárolása a szükséges időtartamra korlátozódjon, az adatkezelő törlési vagy rendszeres felülvizsgálati határidőket állapít meg. A pontatlan személyes adatok helyesbítése vagy törlése érdekében minden észszerű lépést meg kell tenni. A személyes adatokat olyan módon kell kezelni, amely biztosítja azok megfelelő szintű biztonságát és bizalmas kezelését, többek között annak érdekében, hogy megakadályozza a személyes adatokhoz és a személyes adatok kezeléséhez használt eszközökhöz való jogosulatlan hozzáférést, illetve azok jogosulatlan felhasználását.

(40) Annak érdekében, hogy a személyes adatok kezelése jogszerű legyen, annak az érintett hozzájárulásán kell alapulnia, vagy valamely egyéb jogszerű, jogszabály által megállapított – akár e rendeletben, akár más, az e rendeletben említettek szerinti uniós vagy tagállami jogban foglalt – alappal kell rendelkeznie, ideértve az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségeknek való megfelelés szükségességét, az érintett által kötött esetleges szerződés teljesítését, illetve az érintett által kért, a szerződéskötést megelőzően megteendő lépéseket.

(41) Amikor ez a rendelet jogalapra vagy jogalkotási intézkedésre hivatkozik, ez nem szükségszerűen jelent – az érintett tagállam alkotmányos rendjéből fakadó követelmények sérelme nélkül – valamely parlament által elfogadott jogszabályt. Mindazonáltal az ilyen jogalapnak vagy jogalkotási intézkedésnek világosnak és pontosnak kell lennie, alkalmazásának pedig előreláthatónak kell lennie a hatálya alá tartozó személyek számára, összhangban az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) és az Emberi Jogok Európai Bíróságának az ítélkezési gyakorlatával.

(42) Ha az adatkezelés az érintett hozzájárulásán alapul, az adatkezelő számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyítani tudja, hogy az adatkezelési művelethez az

érintett hozzájárult. Különösen a más ügyben tett írásbeli nyilatkozattal összefüggésben garanciákkal szükséges biztosítani azt, hogy az érintett tisztában legyen azzal a ténnyel, hogy hozzájárulását adta, valamint azzal, hogy ezt milyen mértékben tette. A 93/13/EGK tanácsi irányelvnek [10]megfelelően az adatkezelő előre megfogalmazott hozzájárulási nyilatkozatról gondoskodik, amelyet érthető és könnyen hozzáférhető formában bocsát rendelkezésre, nyelvezetének pedig világosnak és egyszerűnek kell lennie, és nem tartalmazhat tisztességtelen feltételeket. Ahhoz, hogy a hozzájárulás tájékoztatáson alapulónak minősüljön, az érintettnek legalább tisztában kell lennie az adatkezelő kilétével és a személyes adatok kezelésének céljával. A hozzájárulás megadása nem tekinthető önkéntesnek, ha az érintett nem rendelkezik valós vagy szabad választási lehetőséggel, és nem áll módjában a hozzájárulás anélküli megtagadása vagy visszavonása, hogy ez kárára válna.

(43) Annak biztosítása érdekében, hogy hozzájárulást önkéntesen adták, a hozzájárulás olyan egyedi esetekben nem szolgálhat érvényes jogalapként a személyes adatok kezeléséhez, amelyekben az érintett és az adatkezelő között egyértelműen egyenlőtlen viszony áll fenn, különösen ha az adatkezelő közhatalmi szerv, és az adott helyzet valamennyi körülményét figyelembe véve ezért valószínűtlen, hogy a szóban forgó hozzájárulás megadása önkéntesen történt. A hozzájárulás nem tekinthető önkéntesnek, ha nem tesz lehetővé külön-külön hozzájárulást a különböző személyes adatkezelési műveletekhez, noha az adott esetben megfelelő, illetve ha egy – például szolgáltatási – szerződés teljesítését a hozzájárulástól teszik függővé, annak ellenére, hogy a hozzájárulás nem szükséges az a szerződés teljesítéséhez.

(44) Az adatkezelés jogszerűnek minősül, ha arra valamely szerződés vagy szerződéskötési szándék keretében van szükség.

(45) Ha az adatkezelésre az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítése keretében kerül sor, vagy ha az közérdekű feladat végrehajtásához, illetve közhatalmi jogosítvány gyakorlásához szükséges, az adatkezelésnek az uniós jogban vagy valamely tagállam jogában foglalt jogalappal kell rendelkeznie. Ez a rendelet nem követeli meg, hogy az egyes konkrét adatkezelési műveletekre külön-külön jogszabály vonatkozzon. Elegendő lehet az is, ha egyetlen jogszabály szolgál jogalapul több olyan adatkezelési művelethez is, amely az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségen alapul, illetve amelyre közérdekből végzett feladat ellátásához vagy közhatalmi jogosítvány gyakorlásához van szükség. Az adatkezelés célját is uniós vagy tagállami jogban kell meghatározni. E rendeletnek a személyes adatok kezelésének jogszerűségére vonatkozó általános feltételeit ezen túlmenően ezek pontosíthatják, az adatkezelő megjelölésére vonatkozó pontos szabályokat, az adatkezelés tárgyát képező személyes adatok típusát, az érintetteket, azokat a szervezeteket, amelyekkel a személyes adatok közölhetők, az adatkezelés céljára vonatkozó korlátozásokat, az adattárolás időtartamát, valamint egyéb, a jogszerű és tisztességes adatkezelés biztosításához szükséges intézkedéseket is meghatározhatják. Uniós vagy tagállami jog határozza meg továbbá, hogy a közérdekű vagy közhatalmi feladatot teljesítő adatkezelőnek közhatalmi szervnek vagy egyéb, a közjog hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személynek, vagy ha ezt a közérdek egészségügyi célok, mint például a népegészségügyi, illetve szociális védelmi és az egészségügyi szolgálatok irányítása miatt indokolttá teszi, a magánjog hatálya alá tartozó szervnek – például szakmai egyesületnek – kell-e lennie.

(46) Az adatkezelést szintén jogszerűnek kell tekinteni akkor, amikor az az érintett életének vagy más fent említett természetes személy érdekeinek védelmében történik. Más természetes személy létfontosságú érdekeire hivatkozással személyes adatkezelésre elvben csak akkor kerülhet sor, ha a szóban forgó adatkezelés egyéb jogalapon nem végezhető. A személyes adatkezelés néhány típusa szolgálhat egyszerre fontos közérdeket és az érintett létfontosságú érdekeit is, például olyan esetben, amikor az adatkezelésre humanitárius okokból, ideértve, ha arra a járványok és terjedéseik nyomon követéséhez, vagy humanitárius vészhelyzetben, különösen természeti vagy ember által okozott katasztrófák esetében van szükség.

(47) Az adatkezelő – ideértve azt az adatkezelőt is, akivel a személyes adatokat közölhetik – vagy valamely harmadik fél jogos érdeke jogalapot teremthet az adatkezelésre, feltéve hogy az érintett érdekei, alapvető jogai és szabadságai nem élveznek elsőbbséget, figyelembe véve az adatkezelővel való kapcsolata alapján az érintett észszerű elvárásait. Az ilyen jogos érdekről lehet szó például olyankor, amikor releváns és megfelelő kapcsolat áll fenn az érintett és az adatkezelő között, például olyan esetekben, amikor az érintett az adatkezelő ügyfele vagy annak alkalmazásában áll. A jogos érdek fennállásának megállapításához mindenképpen körültekintően meg kell vizsgálni többek között azt, hogy az érintett a személyes adatok gyűjtésének időpontjában és azzal összefüggésben számíthat-e észszerűen arra, hogy adatkezelésre az adott célból kerülhet sor. Az érintett érdekei és alapvető jogai elsőbbséget élvezhetnek az adatkezelő érdekével szemben, ha a személyes adatokat olyan körülmények között kezelik, amelyek közepette az érintettek nem számítanak további adatkezelésre. Mivel a jogalkotó feladata, hogy jogszabályban határozza meg, hogy a közhatalmi szervek milyen jogalapon kezelhetek személyes adatokat, az adatkezelő jogszerű érdekét alátámasztó jogalapot nem lehet alkalmazni, a közhatalmi szervek által feladataik ellátása során végzett adatkezelésre. Személyes adatoknak a csalások megelőzése céljából feltétlenül szükséges kezelése szintén az érintett adatkezelő jogos érdekének minősül. Személyes adatok közvetlen üzletszerzési célú kezelése szintén jogos érdeken alapulónak tekinthető.

(48) A vállalkozáscsoport vagy központi szervhez kapcsolódó intézmények részét képező adatkezelőknek

[10] A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

jogos érdeke fűződhet ahhoz, hogy a vállalkozáscsoporton belül belső adminisztratív célból személyes adatokat továbbítsanak, ideértve az ügyfelek és az alkalmazottak személyes adatainak a kezelését is. A személyes adatok továbbítására vonatkozó általános elvek nem különböznek abban az esetben sem, ha a vállalkozáscsoporton belüli személyes adatok továbbításának címzettje harmadik országban található.

(49) Az érintett adatkezelő jogos érdekének minősül a közhatalmi szervek, számítástechnikai vészhelyzetekre reagáló egység (CERT), hálózatbiztonsági incidenskezelő egységek (CSIRT), elektronikus hírközlési hálózatok üzemeltetői és szolgáltatások nyújtói, valamint biztonságtechnológiai szolgáltatók által végrehajtott olyan mértékű személyes adatkezelés, amely a hálózati és informatikai biztonság garantálásához feltétlenül szükséges és arányos, vagyis adott titkossági szinten az érintett hálózat vagy információs rendszer ellenálló képessége az e hálózatokon és rendszereken tárolt vagy továbbított adatok, valamint az e hálózatok és rendszerek által nyújtott vagy rajtuk keresztül elérhető kapcsolódó szolgáltatások hozzáférhetőségét, hitelességét, integritását és bizalmas jellegét sértő véletlen eseményekkel, illetve jogellenes vagy rosszhiszemű tevékenységekkel szemben. Ez magában foglalhatja például az elektronikus kommunikációs hálózatokhoz való engedély nélküli hozzáférés és a rosszindulatú programterjesztés megakadályozását, továbbá a szolgáltatás megtagadásával járó támadások, valamint a számítógépes és elektronikus kommunikációs rendszerekben való károkozás megállítását.

(50) A személyes adatoknak a gyűjtésük eredeti céljától eltérő egyéb célból történő kezelése csak akkor megengedett, ha az adatkezelés összeegyeztethető az adatkezelés eredeti céljaival, amelyekre a személyes adatokat eredetileg gyűjtötték. Ebben az esetben nincs szükség attól a jogalaptól eltérő, külön jogalapra, mint amely lehetővé tette a személyes adatok gyűjtését. Ha az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtása vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása érdekében szükséges, uniós vagy tagállami jog meghatározhatja és pontosan leírhatja azokat a feladatokat és célokat, amelyek tekintetében a további adatkezelés jogszerűnek és összeegyeztethetőnek tekintendő. A közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból folytatott további adatkezelést összeegyeztethető, jogszerű adatkezelési műveleteknek kell tekinteni. Az uniós vagy tagállami jogban foglalt, a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogalap a további adatkezeléshez is jogalapul szolgálhat. Annak megállapításához, hogy a további adatkezelés célja összeegyeztethető-e a személyes adatok gyűjtésének eredeti céljával, az adatkezelő – az eredeti adatkezelés jogszerűségére vonatkozó valamennyi előírás teljesítését követően – figyelembe veszi többek között minden, az említett eredeti célok és a tervezett további adatkezelési célok között fennálló összefüggést, az adatgyűjtés körülményeit, ideértve különösen az érintettnek a további adatfelhasználásra vonatkozó, az adatkezelővel fennálló kapcsolatán alapuló észszerű elvárásait is, továbbá a személyes adatok jellegét, a tervezett további adatkezelés következményeit az érintettekre nézve, valamint a megfelelő garanciák meglétét mind az eredeti, mind a tervezett további személyesadat-kezelési műveletek során.

Ha az érintett hozzájárulását adta, illetve ha az adatkezelés uniós vagy tagállami jogon alapul, és egy demokratikus társadalomban szükséges és arányos intézkedésnek minősül bizonyos fontos közérdekek védelme szempontjából, a célok összeegyeztethetőségétől függetlenül az adatkezelő jogosult a szóban forgó adatokon további adatkezelést végezni. Minden esetben biztosítani kell az e rendeletben rögzített elvek érvényesülését, valamint különösen az érintett tájékoztatását ezen egyéb célokról és a jogairól, ideértve a tiltakozáshoz való jogról. Az adatkezelő jogos érdekének tekintendő, ha jelzi a lehetséges bűncselekményeket vagy a közbiztonságot fenyegető veszélyeket, és az ugyanazon bűncselekményhez vagy közbiztonságot fenyegető veszélyhez kapcsolódó releváns személyes adatokat egyedi esetekben vagy több különálló esetben továbbítja az illetékes hatóságnak. Ha azonban az adatkezelés nem egyeztethető össze valamely jogi, szakmai vagy egyéb titoktartási kötelezettséggel, az adatkezelő jogos érdekében álló ilyen adattovábbítást, illetve a személyes adatok további kezelését meg kell tiltani.

(51) Az alapvető jogok és szabadságok szempontjából a természetüknél fogva különösen érzékeny személyes adatok egyedi védelmet igényelnek, mivel az alapvető jogokra és szabadságokra nézve a kezelésük körülményei jelentős kockázatot hordozhatnak. Ilyen adatnak minősül a faji vagy etnikai származásra utaló személyes adatok is; e tekintetben megjegyzendő, hogy a „faji származás” kifejezés e rendelet keretében történő alkalmazása nem értelmezhető úgy, hogy az Unió elfogadja a különböző emberi fajok létezésének megállapítására törekvő elméleteket. A fényképek kezelését nem szükséges szisztematikusan különleges adatkezelésnek tekinteni, mivel azokra csak azokban az esetekben vonatkozik a biometrikus adatok fogalommeghatározása, amikor a természetes személy egyedi azonosítását vagy hitelesítését lehetővé tevő speciális eszközzel kezelik őket. Az ilyen adatok nem kezelhetők, kivéve, ha az adatkezelés az e rendeletben meghatározott egyedi esetekben megengedett, azt is figyelembe véve, hogy a tagállami jog különös rendelkezéseket állapíthat meg az adatok védelmére vonatkozóan annak érdekében, hogy kiigazítsák az e rendeletben foglalt szabályok alkalmazását valamely jogi kötelezettségnek való megfelelés vagy közérdekből végzett feladat végrehajtása vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása tekintetében. Az ilyen adatkezelésre vonatkozó konkrét előírásokon kívül e rendelet általános elveit és egyéb szabályait kell alkalmazni, különösen a jogszerű adatkezelés feltételei tekintetében. A személyes adatok ilyen különleges kategóriáinak kezelésére vonatkozó általános tilalomtól való eltérésről kifejezetten rendelkezni kell, ideértve, ha az érintett egyértelmű hozzájárulását adja, vagy bizonyos sajátos adatkezelési szükségletekre tekintettel,

különösen, ha az adatkezelést jogszerű tevékenységük keretében olyan egyesületek, illetve alapítványok végzik –, amelyek célja az alapvető szabadságok gyakorlásának lehetővé tétele.

(52) A személyes adatok különleges kategóriáira vonatkozó adatkezelési tilalomtól való eltérés szintén megengedhető, ha erről az uniós vagy tagállami jog rendelkezik, és ha arra megfelelő garanciák mellett kerül sor a személyes adatok és más alapvető jogok védelme érdekében, ha ez valamely közérdeken alapul, így különösen a foglalkoztatási jog és a szociális védelmi jog területén, a nyugdíjakat is beleértve, valamint a népegészség-védelem, a nyomonkövetési és riasztási célok, a fertőző betegségek és más súlyos egészségügyi veszélyek megelőzése, valamint az ellenük való védekezés érdekében végzett személyesadat-kezelés esetében. Ezekre az eltérésekre egészségügyi célokból – köztük a népegészségüggyel és az egészségügyi szolgáltatások irányításával kapcsolatos célokból – kerülhet sor, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az egészségbiztosítási rendszer szolgáltatásaival és juttatásaival kapcsolatos igények rendezésére szolgáló eljárások magas szintűek és költséghatékonyak legyenek, továbbá a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból. Eltérés alapján az ilyen személyes adatok kezelése olyan esetekben lehetséges, amikor az jogi igények előterjesztése, érvényesítése, illetve védelme céljából szükséges, függetlenül attól, hogy erre bírósági eljárás, közigazgatási, vagy egyéb, nem bírósági útra tatozó eljárás keretében kerül-e sor.

(53) A különleges kategóriába tartozó, magasabb szintű védelmet igénylő személyes adatokat kizárólag abban az esetben lehet az egészséggel kapcsolatos célokból kezelni, ha az az említett céloknak a természetes személyek és a társadalom egészének érdekében történő eléréséhez szükséges, különösen az egészségügyi és szociális szolgáltatások és rendszerek irányításának összefüggésében, beleértve azt is, amikor az irányító és központi nemzeti egészségügyi hatóságok a következő célokból végzik az ilyen adatok kezelését: minőségellenőrzés, információkezelés, valamint az egészségügyi és szociális rendszer általános országos és helyi felügyelete, továbbá az egészségügyi és szociális ellátás, a határokon átnyúló egészségügyi ellátás, valamint a népegészség-védelem folytonosságának biztosítása, nyomonkövetési és riasztási célok, a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási vagy statisztikai célból közérdekű célt szolgáló uniós vagy tagállami jog alapján, illetve a népegészség területén közérdekből készített tanulmányok céljából. Ebből kifolyólag a sajátos adatkezelési szükségletek tekintetében ebben a rendeletben harmonizált feltételeket kell meghatározni az egészségügyi személyes adatok különleges kategóriáinak kezelésére vonatkozóan, különösen azt illetően, ha ezen adatok kezelését bizonyos egészséggel kapcsolatos célokból olyan személyek végzik, akikre jogszabályban megállapított szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik. Az uniós vagy tagállami jogban rendelkezni kell olyan célzott és megfelelő intézkedésekről, amelyek a természetes személyek alapvető jogainak és személyes adatainak védelmére irányulnak. A tagállamok további feltételeket – például korlátozásokat – tarthatnak hatályban, illetve vezethetnek be a genetikai adatok, a biometrikus adatok és az egészségügyi adatok kezelésére vonatkozóan. Ez azonban nem akadályozhatja a személyes adatok Unión belüli szabad áramlását azokban az esetekben, amikor az említett feltételek az ilyen adatok határokon átnyúló kezelésére vonatkoznak.

(54) A népegészség területén közérdekből szükséges lehet a személyes adatok különleges kategóriáinak az érintett hozzájárulása nélkül történő kezelése. Az ilyen adatkezelés vonatkozásában a természetes személyek jogainak és szabadságainak védelme érdekében, megfelelő és célzott intézkedéseket kell hozni. Ebben az összefüggésben a „népegészség” fogalmát az 1338/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[11] meghatározottak szerint a következőképpen kell értelmezni: valamennyi, az egészséggel kapcsolatos elem, nevezetesen az egészségi állapot – beleértve a morbiditást és a fogyatékosságot –, az egészségi állapotot meghatározó tényezők, az egészségügyi ellátással kapcsolatos igények, az egészségügyi ellátásra biztosított források, az egészségügyi ellátás nyújtása és az ahhoz való általános hozzáférés, valamint az egészségügyi ellátással kapcsolatos kiadások és finanszírozás, továbbá a halálokok. Az egészségügyi adatok ilyen közérdekű kezelése nem eredményezheti a személyes adatok más célokból harmadik személyek, így munkáltatók, vagy biztosítók és bankok általi kezelését.

(55) A személyes adatok hatóságok általi, hivatalosan elismert vallási szervezetek alkotmányjogban vagy nemzetközi közjogban megállapított céljainak elérése érdekében történő kezelése közérdeken alapulónak minősül.

(56) Ha választással kapcsolatos tevékenységek során valamely tagállamban a demokratikus rendszer működése megkívánja, hogy a politikai pártok személyes adatokat gyűjtsenek az emberek politikai véleményéről, akkor az ilyen adatok kezelése közérdekből megengedhető, feltéve hogy megfelelő garanciák vannak érvényben.

(57) Ha az adatkezelő által kezelt személyes adatok nem teszik lehetővé az adatkezelő számára valamely természetes személy azonosítását, akkor az adatkezelőt az érintett személyazonosságának megállapítása érdekben nem lehet további információk beszerzésére kötelezni annak érdekében, hogy az adatkezelő megfeleljen e rendelet valamely rendelkezésének. Az adatkezelő ugyanakkor nem utasíthatja vissza az érintett által a jogai gyakorlásának támogatása érdekében nyújtott további információkat. Az azonosítás magában foglalja az érintettek például olyan hitelesítési mechanizmus révén történő digitális azonosítását, amelynek keretében az érintett ugyanazokat a belépési azonosító adatokat adja meg, amelyeket az adatkezelő

[11] Az Európai Parlament és a Tanács 1338/2008/EK rendelete (2008. december 16.) a népegészségre és a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi statisztikáról (HL L 354., 2008.12.31., 70. o.).

által nyújtott online szolgáltatáshoz történő bejelentkezéshez használ.

(58) Az átláthatóság elve megköveteli, hogy a nyilvánosságnak vagy az érintettnek nyújtott tájékoztatás tömör, könnyen hozzáférhető és könnyen érthető legyen, valamint hogy azt világos és közérthető nyelven fogalmazzák meg, illetve – ezen túlmenően – szükség esetén vizuálisan is megjelenítsék. Az ilyen tájékoztatás nyújtható elektronikus formátumban is, így például a nyilvánosságnak szánt tájékoztatás közölhető valamely honlapon keresztül. Ez különösen olyan helyzetekben lehet fontos, amikor a szereplők nagy száma és a gyakorlat technológiai összetettsége megnehezíti az érintett számára annak megismerését és megértését, hogy gyűjtenek-e róla személyes adatokat, és ha igen, ki és milyen célból, ilyen például az online reklámozás esete. Mivel a gyermekek különös védelmet igényelnek, a kifejezetten gyermekekre vonatkozó adatkezelés vonatkozásában minden információt és kommunikációt olyan világos és közérthető nyelven kell megfogalmazni, amelyet a gyermek könnyen megért.

(59) Az érintettek e rendeletben biztosított jogainak gyakorlását megkönnyítő intézkedéseket kell biztosítani, ideértve olyan mechanizmusok biztosítását, amely által többek között az érintettnek lehetősége van díjmentesen kérelmezni, illetve adott esetben megkapni különösen a személyes adatokhoz való hozzáférést, azok helyesbítését és törlését, valamint gyakorolja a tiltakozáshoz való jogát. Az adatkezelő ennek megfelelően biztosítja a kérelmek elektronikus benyújtását lehetővé tevő eszközöket is különösen, ha a személyes adatok kezelése elektronikus úton történik. Az adatkezelőt kötelezni kell arra, hogy az érintett kérelmére indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb egy hónapon belül válaszoljon, és ha az adatkezelő az érintett bármely kérelmének nem tesz eleget, indokolnia kell azt.

(60) A tisztességes és átlátható adatkezelés elve megköveteli, hogy az érintett tájékoztatást kapjon az adatkezelés tényéről és céljairól. Az adatkezelő olyan további információt is az érintett rendelkezésére bocsát, amelyek a tisztességes és átlátható adatkezelés biztosításához szükségesek, figyelembe véve a személyes adatok kezelésének konkrét körülményeit és kontextusát. Az érintettet továbbá a profilalkotás tényéről és annak következményeiről tájékoztatni kell. Ha a személyes adatokat az érintettől gyűjtik, az érintettet arról is tájékoztatni kell, hogy köteles- e a személyes adatokat közölni, valamint hogy az adatszolgáltatás elmaradása milyen következményekkel jár. Ezeket az információkat szabványosított ikonokkal is ki lehet egészíteni annak érdekében, hogy az érintett a tervezett adatkezelésről jól látható, könnyen érthető és jól olvasható formában általános tájékoztatást kapjon. Amikor az ikonokat elektronikus formátumban jelenítik meg, azoknak géppel olvashatóknak kell lenniük.

(61) Az érintettre vonatkozó személyes adatok kezelésével összefüggő tájékoztatást az adatgyűjtés időpontjában kell az érintett részére megadni, illetve ha az adatokat nem az érintettől, hanem más forrásból gyűjtötték, az ügy körülményeit figyelembe véve, észszerű határidőn belül kell rendelkezésre bocsátani. Ha a személyes adatok jogszerűen közölhetőek más címzettel, a címzettel történő első közléskor arról az érintettet tájékoztatni kell. Ha az adatkezelő a személyes adatokat a gyűjtésük eredeti céljától eltérő célból kívánja kezelni, a további adatkezelést megelőzően az érintettet erről az eltérő célról és minden egyéb szükséges tudnivalóról tájékoztatnia kell. Ha az adatkezelő nem tud tájékoztatást nyújtani az érintett részére a személyes adatok eredetéről, mivel azok különböző forrásokból származnak, általános tájékoztatást kell adni.

(62) Mindazonáltal a tájékoztatás nyújtására vonatkozó kötelezettség előírása nem szükséges, ha az érintettnek ez az információ már a birtokában van, vagy ha a személyes adat rögzítését, illetve közlését valamely jogszabály kifejezetten előírja, vagy ha az érintett tájékoztatása lehetetlennek bizonyul vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényelne. E helyzet állhat elő különösen akkor, ha az adatkezelés közérdekű archiválás célt, tudományos és történelmi kutatási célt vagy statisztikai célt szolgál. E tekintetben az érintettek számát, az adatok korát, valamint az elfogadott megfelelő garanciákat figyelembe kell venni.

(63) Az érintett jogosult, hogy hozzáférjen a rá vonatkozóan gyűjtött adatokhoz, valamint arra, hogy egyszerűen és észszerű időközönként, az adatkezelés jogszerűségének megállapítása és ellenőrzése érdekében gyakorolja e jogát. Ez magában foglalja az érintett jogát arra, hogy az egészségi állapotára vonatkozó személyes adatokhoz – mint például a diagnózis, a vizsgálati leletek, a kezelőorvosok véleményei, valamint a kezeléseket és a beavatkozásokat tartalmazó egészségügyi dokumentációk – hozzáférjen. Ezért minden érintett számára biztosítani kell a jogot arra, hogy megismerje különösen a személyes adatok kezelésének céljait, továbbá ha lehetséges, azt, hogy a személyes adatok kezelése milyen időtartamra vonatkozik, a személyes adatok címzettjeit, azt, hogy a személyes adatok automatizált kezelése milyen logika alapján történt, valamint azt, hogy az adatkezelés – legalább abban az esetben, amikor az profilalkotásra épül – milyen következményekkel járhat, továbbá hogy minderről tájékoztatást kapjon. Ha lehetséges, az adatkezelő távoli hozzáférést biztosíthat egy biztonságos rendszerhez, amelyen keresztül az érintett a saját személyes adataihoz közvetlenül hozzáférhet. Ez a jog nem érintheti hátrányosan mások jogait és szabadságait, beleértve az üzleti titkokat vagy a szellemi tulajdont, és különösen a szoftverek védelmét biztosító szerzői jogokat. Ezek a megfontolások mindazonáltal nem eredményezhetik azt, hogy az érintettől minden információt megtagadnak. Ha az adatkezelő nagy mennyiségű információt kezel az érintettre vonatkozóan, kérheti az érintettet, hogy az információk közlését megelőzően pontosítsa, hogy kérése mely információkra vagy mely adatkezelési tevékenységekre vonatkozik.

(64) Az adatkezelő minden észszerű intézkedést megtesz a hozzáférést kérő érintett személyazonosságának megállapítására, különösen az online szolgáltatásokkal és az online azonosítókkal összefüggésben. Az adatkezelő nem őrizheti meg a

személyes adatokat kizárólag abból a célból, hogy a lehetséges kérelmeket meg tudja válaszolni.

(65) Az érintett jogosult arra, hogy kérhesse a rá vonatkozó személyes adatok helyesbítését és megilleti őt az „elfeledtetéshez való jog”, ha a szóban forgó adatok megőrzése sérti e rendeletet vagy az olyan uniós vagy tagállami jogot, amelynek hatálya az adatkezelőre kiterjed. Az érintett jogosult különösen arra, hogy személyes adatait töröljék és a továbbiakban ne kezeljék, ha a személyes adatok gyűjtése vagy más módon való kezelése az adatkezelés eredeti céljaival összefüggésben már nincs szükség, vagy ha az érintettek visszavonták az adatok kezeléshez adott hozzájárulásukat, vagy ha személyes adataik kezelése egyéb szempontból nem felel meg e rendeletnek. Ez a jog különösen akkor lényeges, ha az érintett gyermekként adta meg hozzájárulását, amikor még nem volt teljes mértékben tisztában az adatkezelés kockázataival, később pedig el akarja távolítani a szóban forgó személyes adatokat, különösen az internetről. Az érintett e jogát gyakorolhatja akkor is, ha már nem gyermek. Ugyanakkor a személyes adatok további megőrzése jogszerűnek tekinthető, ha az a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához való jog gyakorlása, valamely jogi kötelezettségnek való megfelelés, illetőleg közérdekből végzett feladat végrehajtása vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása miatt, vagy a népegészségügy területét érintő közérdekből, közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból, vagy jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez, illetve védelméhez szükséges.

(66) Az elfeledtetéshez való jog online környezetben történő megerősítése érdekében a törléshez való jogot emellett oly módon szükséges kiterjeszteni, hogy a személyes adatokat nyilvánosságra hozó adatkezelőnek észszerű lépéseket kell tennie – ideértve a technikai intézkedések alkalmazását is – annak érdekében, hogy az ilyen személyes adatokat kezelő adatkezelőket tájékoztassa arról, hogy az érintett kezdeményezte a szóban forgó személyes adatokra mutató linkek vagy e személyes adatok másolatának, illetve másodpéldányának törlését. E tájékoztatás során az adatkezelő a rendelkezésre álló technológiát és a végrehajtás költségeit figyelembe veszi annak érdekében, hogy a személyes adatokat kezelő adatkezelők értesüljenek az érintett kéréséről.

(67) A személyes adatok kezelésének korlátozására alkalmazott módszerek közé tartozhat többek között a szóban forgó személyes adatoknak egy másik adatkezelő rendszerbe történő ideiglenes áthelyezése vagy a felhasználók számára való hozzáférhetőségük megszüntetése, vagy egy honlapról az ott közzétett adatok ideiglenes eltávolítása. Az adatkezelés korlátozását az automatizált nyilvántartási rendszerekben alapvetően technikai eszközökkel kell biztosítani, oly módon, hogy a személyes adatokon további adatkezelési műveleteket ne végezzenek el és azokat ne lehessen megváltoztatni. Azt a tényt, hogy a személyes adatok kezelése korlátozott, egyértelműen jelezni kell a rendszerben.

(68) Ha a személyes adatok kezelése automatizált módon történik, az érintettek számára – a saját adataik feletti rendelkezés további erősítése érdekében – lehetővé kell tenni azt is, hogy az általuk az adatkezelő rendelkezésére bocsátott, rájuk vonatkozó személyes adatokat tagolt, széles körben használt, géppel olvasható és interoperábilis formátumban megkapják, és azokat egy másik adatkezelő részére továbbítsák. Az adatkezelőket ösztönözni kell, hogy az adathordozhatóságot lehetővé tevő interoperábilis formátumokat fejlesszenek ki. Ez a jog abban az esetben gyakorolható, ha az érintett a személyes adatokat a hozzájárulása alapján bocsátotta rendelkezésre, illetve ha az adatkezelés szerződés teljesítéséhez szükséges. E jog nem gyakorolható akkor, ha az adatkezelés jogalapja a hozzájárulástól vagy szerződéstől eltérő egyéb jogalap. Ez a jog természeténél fogva nem állhat fenn olyan adatkezelőkkel szemben, akik a személyes adatok kezelését közhatalmi feladataik gyakorlása keretében végzik. Ennélfogva nem gyakorolható különösen akkor, ha a személyes adatok kezelésére valamely, az adatkezelőre alkalmazandó jogi kötelezettség teljesítéséhez, illetve közérdekből vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges. Az érintett azon joga, hogy továbbítsa, illetve megkapja a rá vonatkozóan kezelt személyes adatokat, nem teremthet olyan kötelezettséget az adatkezelők számára, hogy egymással műszakilag kompatibilis adatkezelő rendszereket vezessenek be vagy tartsanak fenn. Ha egy adott személyes adatállomány egynél több érintettre vonatkozik, a személyes adatok megszerzéséhez való jog nem sértheti az egyéb érintettek e rendelet szerinti jogait. Ez a jog nem érinti továbbá az érintettnek jogát arra, hogy a személyes adatainak törlését elérje, sem pedig az e jogra vonatkozóan e rendeletben megállapított korlátozásokat, továbbá nem járhat különösen az érintettre vonatkozó olyan személyes adatok törlésével, amelyeket az érintett valamely szerződés teljesítése céljából bocsátott rendelkezésre, ha és ameddig a szóban forgó személyes adatokra szükség van az adott szerződés teljesítéséhez. Az érintett jogosult arra, hogy az adatokat az adatkezelők egymás között közvetlenül továbbítsák, ha ez technikailag megvalósítható.

(69) Bármely érintett számára akkor is biztosítani kell a jogot arra, hogy az egyedi helyzetükre vonatkozó adatok kezelése ellen tiltakozzon, ha a személyes adatok jogszerűen kezelhetők, mert az adatkezelésre közérdekből vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása keretében végzett feladat végrehajtásához, illetve az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekei alapján van szükség. Az adatkezelő bizonyítja, hogy az érintett érdekeivel vagy alapvető jogaival és szabadságaival szemben az ő kényszerítő erejű jogos érdeke elsőbbséget élvezhet.

(70) Ha a személyes adatok kezelése közvetlen üzletszerzés érdekében történik, az érintett számára biztosítani kell a jogot arra, hogy bármikor díjmentesen tiltakozzon a rá vonatkozó személyes adatok e célból történő – eredeti vagy további – kezelése ellen, amelybe beletartozik a profilalkotás is, ha az a közvetlen

üzletszerzéshez kapcsolódik. Az érintett figyelmét e jogra kifejezetten fel kell hívni, és az erre vonatkozó tájékoztatást egyértelműen és minden más információtól elkülönítve kell megjeleníteni.

(71) Az érintett jogosult arra, hogy ne terjedjen ki rá olyan, kizárólag automatizált adatkezelésen alapuló – akár intézkedést is magában foglaló – döntés hatálya, amely a rá vonatkozó egyes személyes jellemzők kiértékelésén alapul, és amely rá nézve joghatással jár vagy őt hasonlóan jelentős mértékben érinti, mint például egy online hitelkérelem automatikus elutasítása vagy emberi beavatkozás nélkül folytatott online munkaerő-toborzás. Ilyen adatkezelésnek minősül a „profilalkotás" is, vagyis a természetes személyekre vonatkozó személyes jellemzők bármilyen automatizált személyes adatok kezelése keretében történő kiértékelése, különösen az érintett munkahelyi teljesítményére, gazdasági helyzetére, egészségi állapotára, személyes preferenciáira vagy érdeklődési körökre, megbízhatóságra vagy viselkedésre, tartózkodási helyére vagy mozgására vonatkozó jellemzők elemzésére és előrejelzésére, ha az az érintettre nézve joghatással jár vagy őt hasonlóan jelentős mértékben érinti. Megengedhető azonban az efféle adatkezelésen – ideértve profilalkotást is – alapuló döntéshozatal, ha azt az olyan uniós vagy tagállami jog kifejezetten engedélyezi, amelynek hatálya alá az adatkezelő tartozik, például a csalások és az adócsalás nyomon követése és megelőzése céljából, feltéve hogy erre az uniós intézmények vagy a tagállami felügyeleti hatóságok szabályaival, előírásaival és ajánlásaival összhangban kerül sor, vagy az adatkezelő által nyújtott szolgáltatás biztonságának és megbízhatóságának a biztosítása érdekében, vagy ha arra valamely, az érintett és egy adatkezelő közötti szerződés megkötése vagy teljesítése érdekében van szükség, vagy ha az érintett ahhoz kifejezett hozzájárulását adta. Az ilyen adatkezelés mindazonáltal csakis megfelelő garanciák mellett végezhető, amelybe beletartozik az érintett külön tájékoztatása és az ahhoz való joga, hogy emberi beavatkozást kérjen és kapjon, különösen hogy kifejtse álláspontját, hogy magyarázatot kapjon az ilyen értékelés alapján hozott döntésről és hogy megtámadja a döntést. Az ilyen intézkedés gyermekre nem vonatkozhat.

Az érintett szempontjából tekintve tisztességes és átlátható adatkezelés biztosítása érdekében – az adatkezelés konkrét körülményeinek figyelembevételével – az adatkezelő a profilalkotáshoz megfelelő matematikai és statisztikai eljárásokat alkalmaz, olyan technikai és szervezési intézkedéseket vezet be, amelyek biztosítják különösen az adatok pontatlanságát előidéző tényezők korrekcióját és a hibalehetőségek minimálisra csökkentését, továbbá a személyes adatok biztonságáról oly módon gondoskodik, amely az érintett érdekeit és jogait potenciálisan veszélyeztető tényezőket figyelembe veszi, és amely megakadályozza egyebek között az olyan hatások érvényesülését, amelyek a természetes személyek közötti hátrányos megkülönböztetést eredményeznek faji vagy etnikai származás, politikai vélemény, vallási vagy világnézeti meggyőződés, szakszervezeti tagság, genetikai vagy egészségi állapot, szexuális irányultság vagy nemi identitás alapján, illetve amelyek ilyen hatást kiváltó intézkedésekhez vezetnek. A személyes adatok különleges kategóriáit célzó automatizált döntéshozatal és profilalkotás csak bizonyos meghatározott feltételek mellett engedélyezhető.

(72) A profilalkotást ennek a rendeletnek a személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezései szabályozzák, például az adatkezelés jogalapja és az adatkezelési elvek tekintetében. Az e rendelet által létrehozott Európai Adatvédelmi Testület (a továbbiakban: a Testület) számára lehetővé kell tenni, hogy erre vonatkozóan iránymutatást adjon ki.

(73) Az uniós és a tagállami jog olyan mértékig korlátozhat bizonyos elveket, a tájékoztatáshoz való jogot, a hozzáférési, helyesbítési és törlési jogot, az adathordozhatósághoz való jogot, a tiltakozáshoz való jogot, a profilalkotáson alapuló döntéseket és az adatvédelmi incidens érintettel történő közlését, valamint az adatkezelők bizonyos kapcsolódó kötelezettségeit, amilyen mértékig ez egy demokratikus társadalomban szükségesnek és arányosnak tekinthető a közbiztonság védelme érdekében – beleértve az emberi élet védelmét különösen a természeti vagy ember okozta katasztrófákkal szemben, valaminta bűncselekményeknek vagy a szabályozott szakmák etikai szabályai megsértésének a megelőzését, kivizsgálását és a megfelelő büntető- vagy fegyelmi eljárás lefolytatását, illetve a büntetőjogi szankciók végrehajtását és ezen belül többek között a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelmet és e veszélyek megelőzését is –, továbbá valamely egyéb uniós vagy tagállami közérdek jelentős céljai, így különösen az Unió vagy valamely tagállam fontos gazdasági vagy pénzügyi érdekének védelme, általános közérdeket szolgáló nyilvántartások vezetése, archivált személyes adatoknak a volt totalitárius államrendszerek alatt tanúsított politikai magatartáshoz kapcsolódó konkrét információk szolgáltatása érdekében történő további kezelése, illetve az érintett vagy mások jogainak és szabadságainak a védelme érdekében, ideértve a szociális védelmet, a népegészségügyet és a humanitárius okokat is. E korlátozásoknak tiszteletben kell tartaniuk a Charta, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény rendelkezéseit.

(74) A személyes adatoknak az adatkezelő által vagy az adatkezelő nevében végzett bármilyen jellegű kezelése tekintetében az adatkezelő hatáskörét és felelősségét szabályozni kell. Az adatkezelőt kötelezni kell különösen arra, hogy megfelelő és hatékony intézkedéseket hajtson végre, valamint hogy képes legyen igazolni azt, hogy az adatkezelési tevékenységek e rendeletnek megfelelnek, és az alkalmazott intézkedések hatékonysága is az e rendelet által előírt szintű. Ezeket az intézkedéseket az adatkezelés jellegének, hatókörének, körülményeinek és céljainak, valamint a természetes személyek jogait és szabadságait érintő kockázatnak a figyelembevételével kell meghozni.

(75) A természetes személyek jogait és szabadságait érintő – változó valószínűségű és súlyosságú – kockázatok származhatnak a személyes adatok kezeléséből, amelyek fizikai, vagyoni vagy nem vagyoni károkhoz vezethetnek, különösen, ha az adatkezelésből hátrányos megkülönböztetés, személyazonosság-lopás vagy személyazonossággal való visszaélés, pénzügyi veszteség, a jó hírnév sérelme, a szakmai titoktartási kötelezettség által védett személyes adatok bizalmas jellegének sérülése, az álnevesítés engedély nélkül történő feloldása, vagy bármilyen egyéb jelentős gazdasági vagy szociális hátrány fakadhat;vagy ha az érintettek nem gyakorolhatják jogaikat és szabadságaikat, vagy nem rendelkezhetnek saját személyes adataik felett; vagy ha olyan személyes adatok kezelése történik, amelyek faji vagy etnikai származásra, vagy politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utalnak, valamint ha a kezelt adatok genetikai adatok, egészségügyi adatok vagy a szexuális életre, büntetőjogi felelősség megállapítására, illetve bűncselekményekre, vagy ezekhez kapcsolódó biztonsági intézkedésekre vonatkoznak; vagy ha személyes jellemzők értékelésére, így különösen munkahelyi teljesítménnyel kapcsolatos jellemzők, gazdasági helyzet, egészségi állapot, személyes preferenciák vagy érdeklődési körök, megbízhatóság vagy viselkedés, tartózkodási hely vagy mozgás elemzésére vagy előrejelzésére kerül sor személyes profil létrehozása vagy felhasználása céljából; vagy ha kiszolgáltatott személyek – különösen, ha gyermekek – személyes adatainak a kezelésére kerül sor; vagy ha az adatkezelés nagy mennyiségű személyes adat alapján zajlik, és nagyszámú érintettre terjed ki.

(76) Az érintett jogait és szabadságait érintő kockázat valószínűségét és súlyosságát az adatkezelés jellegének, hatókörének, körülményeinek és céljainak függvényében kell meghatározni. A kockázatot olyan objektív értékelés alapján kell felmérni, amelynek során szükséges megállapítani, hogy az adatkezelési műveletek kockázattal, illetve nagy kockázattal járnak-e.

(77) A megfelelő intézkedéseknek az adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi végrehajtásához, valamint a megfelelés általuk való bizonyításához – különösen ami az adatkezeléssel kapcsolatos kockázat beazonosítását, valamint a kockázat forrásának, jellegének, valószínűségének és súlyosságának a felmérését illeti –, továbbá a kockázat mérséklésével kapcsolatos bevált gyakorlatoknak az azonosításához útmutatással szolgálhatnak különösen a jóváhagyott magatartási kódexek, a jóváhagyott tanúsítási eljárások, a Testület iránymutatásai vagy az adatvédelmi tisztviselő által nyújtott iránymutatások. A Testület emellett iránymutatásokat adhat ki az olyan adatkezelési műveletekre vonatkozóan is, amelyek valószínűsíthetően nem járnak magas kockázattal a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, és megadhatják, hogy ilyen esetben mely intézkedések elegendők a szóban forgó kockázat kezeléséhez.

(78) A természetes személyeket személyes adataik kezelése tekintetében megillető jogok és szabadságok védelme megköveteli az e rendelet követelményeinek teljesítését biztosító megfelelő technikai és szervezési intézkedések meghozatalát. Ahhoz, hogy az adatkezelő igazolni tudja az e rendeletnek való megfelelést, olyan belső szabályokat kell alkalmaznia, valamint olyan intézkedéseket kell végrehajtania, amelyek teljesítik különösen a beépített és az alapértelmezett adatvédelem elveit. Az említett intézkedések magukban foglalhatják a személyes adatok kezelésének minimálisra csökkentését, a személyes adatok mihamarabbi álnevesítését, a személyes adatok funkcióinak és kezelésének átláthatóságát, valamint azt, hogy az érintett nyomon követhesse az adatkezelést, az adatkezelő pedig biztonsági elemeket hozhasson létre és továbbfejleszthesse azokat. Az olyan alkalmazások, szolgáltatások és termékek kifejlesztésekor, tervezésekor, kiválasztásakor és felhasználásakor, amelyek személyes adatok kezelésén alapulnak vagy rendeltetésük teljesítéséhez személyes adatokat kezelnek, a termékek, szolgáltatások és alkalmazások előállítóit arra kell ösztönözni, hogy e termékek, szolgáltatások és alkalmazások kifejlesztésekor és tervezésekor szem előtt tartsák a személyes adatok védeleméhez való jogot, és a tudomány és technológia állását kellően figyelembe véve gondoskodjanak arról, hogy az adatkezelők és az adatfeldolgozók adatvédelmi kötelezettségeiknek eleget tegyenek. A beépített és az alapértelmezett adatvédelem elveit a közbeszerzések során is figyelembe kell venni.

(79) Az érintettek jogainak és szabadságainak védelme csakúgy, mint az adatkezelők és az adatfeldolgozók hatásköre és felelőssége – a felügyeleti hatóságok általi ellenőrzéssel és azok intézkedéseivel összefüggésben is – megköveteli az e rendelet szerinti hatáskörök egyértelmű felosztását, ideértve azt az esetet is, amikor az adatkezelő más adatkezelőkkel közösen határozza meg az adatkezelés céljait és eszközeit, vagy amikor egy adatkezelő nevében végeznek adatkezelési műveletet.

(80) Ha az Unióban tartózkodó érintettek személyes adatait az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező olyan adatkezelő vagy adatfeldolgozó kezeli, amelynek az adatkezelési tevékenysége termékeknek vagy szolgáltatásoknak az ilyen érintettek számára történő Unión belüli kínálásához – függetlenül attól, hogy az érintetteknek fizetniük kell-e azokért – vagy az ilyen érintettek Unión belüli magatartásának a megfigyeléséhez kapcsolódik, az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó képviselőt jelöl ki, kivéve, ha az általa végzett adatkezelés alkalmi jellegű, nem terjed ki a személyes adatok különleges kategóriáinak, illetve a büntetőjogi felelősség megállapításával és bűncselekményekkel kapcsolatos személyes adatoknak nagy számban történő kezelésére, továbbá a jellegét, hatókörét, körülményeit és céljait tekintve valószínűsíthetően nem jelent kockázatot az érintettek jogaira és szabadságaira nézve, illetve ha az adatkezelő közhatalmi szerv vagy egyéb, közfeladatot ellátó szerv. A képviselő az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó nevében jár el, és e minőségében bármelyik felügyeleti hatóság megkeresheti. Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó írásbeli megbízás útján kifejezetten kijelöli a képviselőt arra, hogy nevében az e rendelet értelmében fennálló kötelezettségei tekintetében

eljárjon. A képviselő kijelölése nem érinti az adatkezelőre, illetve adatfeldolgozóra e rendelet értelmében háruló hatásköröket és felelősséget. A képviselő feladatait az adatkezelőtől vagy az adatfeldolgozótól kapott – és ideértve az illetékes felügyeleti hatóságokkal az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében tett bármely lépés tekintetében való együttműködést is előíró – megbízással összhangban látja el. Meg nem felelés esetén, a kijelölt képviselővel szemben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó kikényszerítési eljárásokat indíthat.

(81) Annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletben az adatfeldolgozó által az adatkezelő nevében elvégzendő adatkezelésre vonatkozóan előírt követelmények teljesüljenek, ha az adatkezelő adatfeldolgozót bíz meg az adatkezelési tevékenységek elvégzésével, csakis olyan adatfeldolgozókat vehet igénybe, amelyek megfelelő garanciákat nyújtanak – különösen a szakértelem, a megbízhatóság és az erőforrások tekintetében – arra vonatkozóan, hogy az e rendelet követelményeinek teljesülését biztosító technikai és szervezési intézkedéseket végrehajtják, ideértve az adatkezelés biztonságát is. Az adatkezelő kötelezettségei teljesítésének bizonyítására felhasználható, ha az adatfeldolgozó csatlakozik valamelyik jóváhagyott magatartási kódexhez vagy jóváhagyott tanúsítási mechanizmushoz. Az adatkezelés adatfeldolgozó általi elvégzését uniós vagy tagállami jog alapján létrejött szerződés vagy egyéb jogi aktus szabályozza, amely köti adatfeldolgozót az adatkezelővel szemben, meghatározza az adatkezelés tárgyát és időtartamát, az adatkezelés jellegét és céljait, a személyes adatok típusát és az érintettek kategóriáit, figyelembe véve az adatfeldolgozóra az elvégzendő adatkezelés kapcsán háruló konkrét feladatokat és felelősségeket, valamint az érintettek jogait és szabadságait érintő kockázatot is. Az adatkezelő és az adatfeldolgozó dönthet egyedi szerződés vagy általános szerződési feltételek alkalmazása mellett, mely utóbbiakat vagy közvetlenül a Bizottság, vagy az egységességi mechanizmus alapján valamely felügyeleti hatóság, majd pedig a Bizottság fogad el. Az adatkezelésnek az adatkezelő nevében való elvégzését követően az adatfeldolgozó az adatkezelő választása szerint visszaszolgáltatja vagy törli a személyes adatokat, kivéve, ha az adatfeldolgozóra alkalmazandó uniós vagy tagállami jog előírja azok tárolását.

(82) Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó az e rendeletnek való megfelelés bizonyítása érdekében nyilvántartást vezet a hatásköre alapján végzett adatkezelési tevékenységekről. Minden adatkezelő és adatfeldolgozó köteles a felügyeleti hatósággal együttműködni és ezeket a nyilvántartásokat kérésre hozzáférhetővé tenni az érintett adatkezelési műveletek ellenőrzése érdekében.

(83) A biztonság fenntartása és az e rendeletet sértő adatkezelés megelőzése érdekében az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó értékeli az adatkezelés természetéből fakadó kockázatokat, és az e kockázatok csökkentését szolgáló intézkedéseket, például titkosítást alkalmaz. Ezek az intézkedések biztosítják a megfelelő szintű biztonságot – ideértve a bizalmas kezelést is –, figyelembe véve a tudomány és technológia állását, valamint a végrehajtás kockázatokkal és a védelmet igénylő személyes adatok jellegével összefüggő költségeit. Az adatbiztonsági kockázat felmérése során a személyes adatok kezelése jelentette olyan kockázatokat – mint például a továbbított, tárolt vagy más módon kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítése, elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan közlése vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés –mérlegelni kell, amelyek fizikai, vagyoni vagy nem vagyoni károkhoz vezethetnek.

(84) Az e rendeletnek való megfelelés olyan esetek érdekében történő előmozdítása érdekében, amikor valószínűsíthető, hogy az adatkezelési műveletek magas kockázattal járnának a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, az e kockázat forrását, jellegét, egyediségét és súlyosságát felmérő adatvédelmi hatásvizsgálat elvégzéséért az adatkezelő felel. A hatásvizsgálat megállapításait figyelembe kell venni annak meghatározásakor, hogy mely intézkedések a megfelelőek annak bizonyítására, hogy a személyes adatok kezelése megfelel e rendeletnek. Ha az adatvédelmi hatásvizsgálat szerint az adatkezelési műveletek olyan magas kockázattal járnak, amelyet az adatkezelő nem képes a rendelkezésre álló technológia és a végrehajtási költségek szempontjából is megfelelő intézkedésekkel mérsékelni, az adatkezelést megelőzően a felügyeleti hatósággal konzultálni kell.

(85) Az adatvédelmi incidens megfelelő és kellő idejű intézkedés hiányában fizikai, vagyoni vagy nem vagyoni károkat okozhat a természetes személyeknek, többek között a személyes adataik feletti rendelkezés elvesztését vagy a jogaik korlátozását, a hátrányos megkülönböztetést, a személyazonosság-lopást vagy a személyazonossággal való visszaélést, a pénzügyi veszteséget, az álnevesítés engedély nélküli feloldását, a jó hírnév sérelmét, a szakmai titoktartási kötelezettség által védett személyes adatok bizalmas jellegének sérülését, illetve a szóban forgó természetes személyeket sújtó egyéb jelentős gazdasági vagy szociális hátrányt. Következésképpen, amint az adatkezelő tudomására jut az adatvédelmi incidens, azt indokolatlan késedelem nélkül, és ha lehetséges, legkésőbb 72 órával azután, hogy az adatvédelmi incidens a tudomására jutott, bejelenteni köteles az illetékes felügyeleti hatóságnál, kivéve, ha az elszámoltathatóság elvével összhangban bizonyítani tudja, hogy az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően nem jár kockázattal a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve. Ha a bejelentés 72 órán belül nem tehető meg, abban meg kell jelölni a késedelem okát, az előírt információkat pedig – további indokolatlan késedelem nélkül – részletekben is közölni lehet.

(86) Az érintettet az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja, ha az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően magas kockázattal jár a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, annak érdekében, hogy megtehesse a szükséges óvintézkedéseket. Az tájékoztatásnak tartalmaznia kell annak leírását, hogy milyen jellegű az adatvédelmi incidens, valamint az érintett a természetes személynek

szóló, a lehetséges hátrányos hatások enyhítését célzó javaslatokat. Az érintettek tájékoztatásáról az észszerűség keretei között a lehető leghamarabb gondoskodni kell, szorosan együttműködve a felügyeleti hatósággal, és betartva az általa vagy más érintett hatóságok például bűnüldöző hatóságok által adott útmutatást. Például az érintettek sürgős tájékoztatása a kár közvetlen veszélyének mérsékléséhez szükséges, azonban annak megelőzése több időt igényelhet, hogy a folyamatos vagy azonos jellegű adatvédelmi incidens esetében megfelelő intézkedéseket kell végrehajtani.

(87) Meg kell bizonyosodni arról, hogy az összes megfelelő technológiai védelmi és szervezési intézkedés végrehajtásra került-e, egyrészt az adatvédelmi incidens haladéktalan megállapítása, másrészt a felügyeleti hatóságnak történő bejelentés és az érintett sürgős értesítése érdekében. Azt, hogy az értesítésre indokolatlan késedelem nélkül került- e sor, különösen az adatvédelmi incidens jellegére és súlyosságára, valamint annak az érintettre gyakorolt következményeire, illetve hátrányos hatásaira figyelemmel kell megállapítani. A felügyeleti hatóságnak történt bejelentést az e rendeletben meghatározott feladataival és hatásköreivel összhangban történő beavatkozását eredményezheti.

(88) Az adatvédelmi incidensről szóló értesítés formájára és az arra alkalmazandó eljárásokra vonatkozó részletes szabályok megállapításakor az adatvédelmi incidens körülményeire megfelelő figyelmet kell fordítani, beleértve azt is, hogy a személyes adatokat olyan megfelelő technikai védelmi intézkedésekkel védték-e, amelyek hatékonyan korlátozzák a személyazonossággal való visszaélés vagy a visszaélés más formái előfordulásának a valószínűségét. E szabályoknak és eljárásoknak figyelembe kell venniük továbbá a bűnüldöző hatóságok jogos érdekeit olyan esetekben, amikor az idő előtti közlés szükségtelenül veszélyeztethetné az adatvédelmi incidens körülményeinek kivizsgálását.

(89) A 95/46/EK irányelv általános jelleggel előírta, hogy a személyes adatok kezeléséről a felügyeleti hatóságot értesíteni kell. Ez a kötelezettség igazgatási és pénzügyi terhekkel jár, azonban nem minden esetben járul hozzá a személyes adatok védelmének javításához. Ezért ezeket a megkülönböztetés nélküli általános jellegű értesítési kötelezettségeket meg kell szüntetni és olyan hatékony eljárásokkal és mechanizmusokkal kell felváltani, amelyek az adatkezelési műveletek azon típusaira összpontosítanak, amelyek a jellegüknél, hatókörüknél, körülményénél és céljaiknál fogva a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve valószínűsíthetően magas kockázattal járnak. Az adatkezelési műveletek említett típusai közé tartozhatnak különösen azok, amelyek új technológiákat alkalmaznak, illetve amelyek új fajtájúak, és amelyek esetében az adatkezelő még nem végezte el az adatvédelmi hatásvizsgálatot, vagy amelyek esetében az adatvédelmi hatásvizsgálat az első adatkezelés óta eltelt időre tekintettel vált szükségessé.

(90) A természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve magas kockázattal járó ilyen esetekben az adatkezelő – annak érdekében, hogy az adatkezelés jellegét, hatókörét, körülményeit és céljait, valamint a kockázat forrásait figyelembe véve felmérje a magas kockázat különös valószínűségét és súlyosságát – az adatkezelés előtt adatvédelmi hatásvizsgálatot végez. Ez a hatásvizsgálat magában foglalja különösen az említett kockázat mérséklését, a személyes adatok védelmét, valamint az e rendeletnek való megfelelés bizonyítását célzó tervezett intézkedéseket, garanciákat és mechanizmusokat.

(91) Ez különösen vonatkozik egyrészt azokra a nagymértékű adatkezelési műveletekre, amelyek jelentős mennyiségű személyes adat regionális, nemzeti vagy szupranacionális szintű kezelését célozzák, és amelyek az érintettek jelentős számára hatással lehet, és amelyek például az adatok érzékenysége folytán valószínűsíthetően magas kockázattal járnak, másrészt azokra az adatkezelési műveletekre, amelyeknél nagy arányban a technológia elismert állásának megfelelő új technológiát alkalmaznak, valamint olyan más adatkezelési műveletekre is, amelyek magas kockázattal járnak az érintettek jogaira és szabadságaira nézve, különösen, ha az említett műveletek megnehezítik az érintettek számára, hogy a jogaikat gyakorolják. Adatvédelmi hatásvizsgálatot kell végezni továbbá, amikor az a személyes adatkezelés célja, hogy konkrét természetes személyekkel kapcsolatban döntést lehessen hozni azt követően, hogy elvégzik a természetes személyek személyes jellemzőinek szisztematikus és kiterjedt értékelését az említett adatokon alapuló profilalkotás alapján, illetve a személyes adatok különleges kategóriáira, a biometrikus adatokra vagy a büntetőjogi felelősség megállapítására és a bűncselekményekre vagy a kapcsolódó biztonsági intézkedésekre vonatkozó adatok kezelését követően. Az adatvédelmi hatásvizsgálatok elvégzése a nyilvános helyek nagymértékű megfigyelése esetében szintén követelmény, különösen, ha ezt elektronikus optikai eszközök alkalmazásával hajtják végre, valamint az olyan egyéb műveletek esetében is, amelyeknél az illetékes felügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy az adatkezelés valószínűsíthetően magas kockázattal jár az érintettek jogaira és szabadságaira nézve, különösen mivel megakadályozza, hogy az érintettek a jogaikat gyakorolják vagy szolgáltatásokat vegyenek igénybe vagy szerződést érvényesítsenek, vagy mivel az említett műveletekre szisztematikusan és nagy számban kerül sor. A személyes adatok kezelése nem tekinthető nagymértékűnek, ha az adatkezelés egy adott szakorvos, egészségügyi szakember betegei vagy egy adott ügyvéd ügyfelei személyes adataira vonatkozik. Ilyen esetekben az adatvédelmi hatásvizsgálatot nem kell kötelezővé tenni.

(92) Bizonyos körülmények között észszerűnek és gazdaságosnak bizonyulhat az adatvédelmi hatásvizsgálat nem egyetlen projekt tekintetében történő lefolytatása, például ha közhatalmi szervek vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek közös alkalmazást vagy adatkezelési felületet kívánnak létrehozni, vagy ha több adatkezelő közös alkalmazást vagy adatkezelési környezetet kíván bevezetni valamely ágazat vagy szegmens, vagy valamely széles körben végzett horizontális tevékenység tekintetében.

(93) Az olyan tagállami jog elfogadásával összefüggésben, amelyen a közhatalmi szerv vagy egyéb, közfeladatot ellátó szerv feladatainak teljesítésén alapul, és amely a szóban forgó specifikus adatkezelési műveletet vagy műveleteket szabályozza, a tagállamok szükségesnek ítélhetik azt, hogy az adott adatkezelési tevékenységek megkezdése előtt ilyen hatásvizsgálatot folytassanak le.

(94) Ha az adatvédelmi hatásvizsgálat azt jelzi, hogy a kockázat mérséklését célzó garanciák, biztonsági intézkedések és mechanizmusok hiányában az adatkezelés magas kockázattal járna a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, és az adatkezelő véleménye alapján a kockázat nem mérsékelhető a rendelkezésre álló technológiák és a végrehajtási költségek szempontjából észszerű módon, akkor az adatkezelési tevékenység megkezdése előtt a felügyeleti hatósággal konzultálni kell. Valószínűsíthetően ilyen magas kockázattal járnak a személyes adatok kezelésének bizonyos típusai és az adatkezelés bizonyos mértéke és gyakorisága, amelyek emellett kárt is okozhatnak, illetve hátrányosan érinthetik a természetes személy jogait és szabadságait. A felügyeleti hatóság a konzultáció iránti megkeresésre meghatározott határidőn belül választ ad. Ha azonban, a felügyeleti hatóság az említett határidőn belül nem reagál, nem érinti a felügyeleti hatóságnak az e rendeletben megállapított feladataival és hatásköreivel összhangban álló beavatkozási jogkörét, az adatkezelési műveletek megtiltására vonatkozó hatáskörét is beleértve. E konzultációs eljárás során a szóban forgó adatkezelés tekintetében végzett adatvédelmi hatásvizsgálat eredményét, és különösen a természetes személyek jogait és szabadságait veszélyeztető kockázat mérséklésére szolgáló intézkedések tervezetét be lehet nyújtani a felügyeleti hatóságnak.

(95) Az adatfeldolgozó – szükség esetén és kérésre – segíti az adatkezelőt abban, hogy teljesüljenek az adatvédelmi hatásvizsgálatok elvégzéséből és a felügyeleti hatósággal folytatott előzetes konzultációból eredő kötelezettségek.

(96) A személyes adatok kezelésével összefüggő jogalkotási vagy szabályozási intézkedések előkészítése során a felügyeleti hatósággal konzultálni kell, így biztosítandó, hogy a tervezett adatkezelés megfeleljen e rendeletnek, különösen annak érdekében, hogy az érintettek számára fennálló kockázat mérséklődjön.

(97) Ha az adatkezelést közhatalmi szerv végzi – kivéve a bíróságokat és az egyéb, független igazságügyi hatóságokat, amikor azok igazságszolgáltatási feladataik körében járnak el –, illetve ha az adatkezelést a magánszektorban működő olyan adatkezelő végzi, amelynek fő tevékenységei olyan adatkezelési műveleteket foglalnak magukban, amelyek az érintettek nagymértékű, rendszeres és szisztematikus nyomon követését teszik szükségessé, vagy ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó alaptevékenysége során a személyes adatok különleges kategóriáit és a büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokhoz és bűncselekményekhez kapcsolódó adatokat nagy számban kezel, az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót az e rendeletnek való belső megfelelés ellenőrzésében egy, az adatvédelmi jogot és gyakorlatot szakértői szinten ismerő személy segíti. A magánszektorban működő adatkezelők fő tevékenységei körébe az adatkezelők elsődleges tevékenységei tartoznak, a járulékos tevékenységként végzett személyes adatok kezelése nem. A szakértői ismeretek szükséges szintjét különösen az adatkezelő

vagy az adatfeldolgozó által végzett adatkezelés, valamint az általuk kezelt személyes adatok tekintetében megkövetelt védelem alapján kell meghatározni. Az adatvédelmi tisztviselők – függetlenül attól, hogy az adatkezelő alkalmazásában állnak-e – módjában kell, hogy álljon kötelezettségeik és feladataik független ellátása.

(98) Az adatkezelők, illetve adatfeldolgozók kategóriáit képviselő egyesületeket vagy egyéb szerveket az e rendelet által szabott határokon belül, az e rendelet hatékony alkalmazásának az elősegítése érdekében magatartási kódexek létrehozására kell ösztönözni, adatkezelés sajátosságaira, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos szükségleteire figyelemmel. E magatartási kódexek keretében meg lehetne határozni az adatkezelők és az adatfeldolgozók kötelezettségeit, figyelembe véve azt a kockázatot, amellyel az adatkezelés a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve valószínűsíthetően jár.

(99) Az adatkezelőket, illetve adatfeldolgozókat képviselő egyesületek vagy egyéb szervek a magatartási kódex létrehozásakor vagy egy már meglévő kódex módosításakor vagy kibővítésekor konzultálnak az érdekelt felekkel – ha ez megoldható köztük az érintettekkel is –, és az e konzultációk során kapott beadványokat, illetve véleményeket figyelembe veszik.

(100) Az átláthatóság és az e rendeletnek való megfelelés elősegítése érdekében ösztönözni kell olyan tanúsítási mechanizmusok, és adatvédelmi bélyegzők illetve jelölések létrehozását, amelyek lehetővé teszik az érintettek számára, hogy gyorsan értékelni tudják az adott termékek és szolgáltatások adatvédelmi szintjét.

(101) A nemzetközi kereskedelem és a nemzetközi együttműködés bővítéséhez szükség van a személyes adatoknak az Unión kívüli országok és a nemzetközi szervezetek viszonylatában megvalósuló forgalmára. Az ilyen forgalom növekedése új kihívásokat és problémákat támaszt a személyes adatok védelme tekintetében. Mindazonáltal a személyes adatoknak az Unióból harmadik országbeli adatkezelőknek, adatfeldolgozóknak, egyéb címzetteknek vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása esetén nem sérülhet a természetes személyeknek az Unióban e rendelettel biztosított védelem szintje, és annak fenn kell maradnia az ilyen személyes adatoknak az adott harmadik országból vagy nemzetközi szervezettől ezt követően ugyanazon vagy másik harmadik országbeli adatkezelőnek, adatfeldolgozónak vagy nemzetközi szervezetnek történő újbóli továbbítása esetén is. A harmadik országokba és a nemzetközi szervezetekhez való továbbítás csak e rendelet teljes betartása mellett hajtható végre. A továbbításra akkor kerülhet csak sor, ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó – e rendelet egyéb rendelkezéseire is

figyelemmel – teljesíti az harmadik országok vagy nemzetközi szervezeteknek történő adattovábbításra vonatkozó, e rendeletben meghatározott feltételeket.

(102) Ez a rendelet nem érinti az Unió és harmadik országok között létrejött, a személyes adatok továbbításáról – és ennek keretében az érintetteknek szolgáltatandó megfelelő garanciákról – szóló nemzetközi megállapodásokat. A tagállamok köthetnek olyan nemzetközi megállapodásokat, amelyek kiterjednek a személyes adatoknak a harmadik országok vagy a nemzetközi szervezetek részére történő továbbítására, ha e megállapodások nem érintik e rendeletet vagy az uniós jog egyéb rendelkezéseit, továbbá biztosítják az érintettek alapvető jogainak megfelelő szintű védelmét.

(103) Az Unió egészére kiterjedő hatállyal a Bizottság dönthet úgy, hogy harmadik ország, egy harmadik ország valamely területe vagy meghatározott ágazata, illetve valamely nemzetközi szervezet megfelelő adatvédelmi szintet nyújt, így biztosítva az Unió egész területén a jogbiztonságot és az egységességet az ilyen védelmi szintet biztosító harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek tekintetében. Ilyen esetekben a személyes adatok az említett országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása további engedély beszerzése nélkül lehetséges. A Bizottság a harmadik országnak vagy nemzetközi szervezetnek küldött, teljes körű indokolással ellátott értesítést követően határozhat úgy is, hogy visszavonja ezt a döntést.

(104) A Bizottság – az Unió alapjául szolgáló alapvető értékekkel, így különösen az emberi jogok védelmével összhangban – a harmadik országra vagy egy harmadik ország valamely területére vagy meghatározott ágazatára vonatkozó értékelés elkészítésekor figyelembe veszi azt, hogy az adott harmadik országban mennyire tartják tiszteletben a jogállamiságot, az igazságszolgáltatáshoz való jogot, valamint a nemzetközi emberi jogi normákat és előírásokat, valamint megvizsgálja az adott ország általános és ágazati jogszabályait, ideértve a közbiztonságra, a védelemre és a nemzetbiztonságra vonatkozó jogszabályait, valamint közrendjét és büntetőjogát is. Az adott ország valamely területére vagy meghatározott ágazatára vonatkozó megfelelőségi határozat elfogadásakor olyan egyértelmű és objektív szempontokat szükséges figyelembe venni, mint például a konkrét adatkezelési tevékenységek, továbbá a harmadik országban alkalmazandó jogi normák és jogszabályok hatálya. A harmadik országnak olyan kötelezettséget kell vállalnia, amelyek megfelelő – az Unión belül biztosítottal lényegében megegyező – védelmi szintet biztosítanak, különösen amikor a személyes adatokat egy vagy több konkrét ágazatban kezelik. A harmadik országnak különösen gondoskodnia kell a tényleges, független adatvédelmi felügyeletről és tagállami adatvédelmi hatóságokkal való együttműködési mechanizmusairól, továbbá biztosítania kell, hogy az érintettek tényleges és érvényesíthető jogokkal, valamint hatékony közigazgatási és bírósági jogorvoslati lehetőségekkel rendelkezzenek.

(105) A harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet által vállalt nemzetközi kötelezettségeken túl a Bizottság figyelembe veszi a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet egyéb, többoldalú vagy regionális rendszerekben való részvételéből eredő – különösen a személyes adatok védelmével kapcsolatos – kötelezettségeit is, továbbá az említett kötelezettségek végrehajtását. Különösen figyelembe kell venni azt, ha a harmadik ország csatlakozott a személyes adatok gépi feldolgozása során a természetes személyek védelméről szóló, 1981. január 28-i Európa tanácsi egyezményhez, valamint annak kiegészítő jegyzőkönyvéhez. A Bizottság a harmadik országok vagy a nemzetközi szervezetek által biztosított védelem szintjének értékelésekor konzultál a Testülettel.

(106) A Bizottság ellenőrzi a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy egy meghatározott ágazata, illetve valamely nemzetközi szervezet által biztosított védelem szintjével kapcsolatos határozatok működésének ellenőrzését, ideértve a 95/46/EK irányelv 25. cikk (6) vagy a 26. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott határozatokat is. A megfelelőségi határozatokban a Bizottság rendelkezik a határozatok működésének időszakos felülvizsgálatát célzó mechanizmusról. Az időszakos felülvizsgálatot az említett harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel konzultálva kell elvégezni, és annak során a harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel kapcsolatos minden releváns fejleményt figyelembe kell venni. A nyomon követés és az időszakos felülvizsgálatok elvégzése céljából a Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament és a Tanács, valamint az egyéb érintett szervek és források véleményét és megállapításait. A Bizottság – észszerű határidőn belül – értékeli az utóbbi határozatok végrehajtását, és jelzi az e kérdést érintő megállapításait az e rendelet szerint létrehozott, a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [12] értelmében vett bizottság, valamint az Európai Parlament és a Tanács felé.

(107) A Bizottság azt is megállapíthatja, hogy az adott harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy meghatározott ágazata, illetve valamely nemzetközi szervezet már nem biztosít megfelelő szintű adatvédelmet. Következésképpen a személyes adatok ilyen harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítását meg kell tiltani, kivéve, ha e rendeletbe foglalt, a személyes adatok továbbításra megfelelő garanciák alapján történik, ideértve a kötelező erejű vállalati szabályokat, és a meghatározott helyzetekben biztosított eltérésekre vonatkozó követelményeket. Erre az esetre a Bizottság és az ilyen harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek közötti konzultációkra vonatkozó eljárásokról rendelkezni kell. A Bizottság megfelelő időben tájékoztatja az érintett harmadik országot vagy nemzetközi szervezetet az indokokról, és vele a helyzet orvoslása érdekében konzultációkat folytat.

[12] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(108) Megfelelőségi határozat hiányában az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó a megfelelő garanciák érintett számára való biztosítása útján gondoskodik az adatvédelem harmadik országbeli hiányosságainak ellensúlyozásáról. Ezek a megfelelő garanciák magukban foglalhatják a kötelező erejű vállalati szabályok, a Bizottság által elfogadott általános adatvédelmi kikötések, a felügyeleti hatóság által elfogadott általános adatvédelmi kikötések vagy a felügyeleti hatóság által engedélyezett általános szerződési feltételek alkalmazását. A garanciák biztosítják az adatvédelmi követelményeknek való megfelelést, és az Unión belüli adatkezelés esetén biztosított jogokkal azonos szintű jogokat biztosítanak az érintettek számára, beleértve az érintettek jogainak érvényesíthetőségét és a hatékony jogorvoslat lehetőségét, ezen belül ideértve azt, hogy az érintettek hatékony közigazgatási vagy bírósági jogorvoslatot vehessenek igénybe és kártérítést igényelhessenek az Unióban vagy egy harmadik országban. A garanciák különösen a személyes adatok kezelésre vonatkozó általános elveknek, valamint a beépített és alapértelmezett adatvédelem elveinek való megfelelésre vonatkoznak. Adattovábbítást közhatalmi szerv vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek is végezhetnek, harmadik országbeli közhatalmi szervek vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek vagy hasonló feladatot vagy funkciókat ellátó nemzetközi szervezetek felé, ideértve a közigazgatási megállapodásokba – például egyetértési megállapodás formájában – beillesztendő, az érintetteknek tényleges és érvényesíthető jogokat biztosító rendelkezések alapján. Az illetékes felügyeleti hatóság engedélyét be kell szerezni abban az esetben, ha a garanciákat olyan közigazgatási megállapodások tartalmazzák, amelyek jogilag nem kötelező erejűek.

(109) Az a lehetőség, mely szerint az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó alkalmazhatja a Bizottság vagy a felügyeleti hatóság által elfogadott általános adatvédelmi kikötéseket, egyik sem zárja ki, hogy az adatkezelő vagy az

adatfeldolgozó szélesebb körű szerződésben – ideértve az adatfeldolgozó és valamely egyéb adatfeldolgozó közötti szerződéseket is – alkalmazza ezen általános adatvédelmi kikötéseket, sem azt, hogy további rendelkezéseket vagy garanciákat adjon hozzá, feltéve hogy azok sem közvetlen, sem közvetett módon nem ellentétesek a Bizottság vagy a felügyeleti hatóság által elfogadott általános szerződési feltételekkel, és nem sértik az érintettek alapvető jogait és szabadságait. Az adatkezelőket és az adatfeldolgozókat arra kell ösztönözni, hogy az általános adatvédelmi kikötéseket kiegészítő további szerződéses kötelezettségvállalások útján még erőteljesebb garanciákat nyújtsanak.

(110) A vállalkozáscsoportok és a közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások ugyanazon csoportjai számára lehetővé kell tenni, hogy jóváhagyott kötelező erejű vállalati szabályokat alkalmazzanak az Unióból a vállalkozáscsoporton vagy a közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások ugyanazon csoportján belüli szervezetekhez irányuló nemzetközi adattovábbítások során, feltéve hogy e kötelező erejű vállalati szabályok minden olyan alapvető elvet és érvényesíthető jogot magukban foglalnak, amelyek megfelelő garanciát nyújtanak a személyes adatoknak vagy azok bizonyos kategóriáinak a továbbítására vonatkozóan.

(111) Ha az érintett kifejezett hozzájárulását adta, az adatok továbbítását bizonyos körülmények esetén lehetővé kell tenni, ha az adattovábbítás alkalomszerű, és valamely szerződéssel vagy jogi igénnyel kapcsolatban válik szükségessé, függetlenül attól, hogy a szerződés teljesítésére vagy a jogi igény érvényesítésére bírósági eljárás, illetve közigazgatási vagy egyéb nem bírósági útra tartozó eljárás keretében kerül-e sor, ideértve a szabályozói szervek előtt zajló eljárásokat is. Szintén lehetővé kell tenni az adatok továbbítását, ha azt az uniós vagy tagállami jogban megállapított fontos közérdek védelme megkívánja, vagy ha a továbbításra jogszabály alapján létrehozott nyilvántartásból kerül sor, és célja a nyilvánosság vagy az e tekintetben jogos érdekkel rendelkezők általi betekintés biztosítása. Ez utóbbi esetben az ilyen továbbítás nem vonatkozhat a nyilvántartásban szereplő személye adatok vagy adatkategóriák összességére, és ha a nyilvántartás célja a jogos érdekkel rendelkező személyek általi betekintés biztosítása, a nekik való továbbításra kizárólag e személyek kérelmére kerülhet sor, vagy akkor, ha ők a címzettek, teljes mértékben figyelembe véve az érintettek érdekeit és alapvető jogait.

(112) Ezeket az eltéréseket különösen a fontos közérdekből szükséges adattovábbításokra kell alkalmazni, például a versenyhatóságok, adó- és vámhatóságok, pénzügyi felügyeleti hatóságok vagy a társadalombiztosítási ügyekért vagy a népegészségügyért felelős hivatalok közötti nemzetközi adatcsere érdekében, például fertőző betegségek felmerülésének esetekor a fertőzöttekkel való érintkezések nyomon követése vagy a doppingszerek sportban való használatának visszaszorítása és/vagy megszüntetése céljából. A személyes adatok továbbítása hasonlóképpen jogszerűnek tekintendő, ha olyan érdek védelméhez szükséges, amely az érintett vagy valamely más személy létfontosságú érdekeinek – köztük testi épségének vagy életének – védelme szempontjából bír alapvető fontossággal, és az érintettnek nem áll módjában hozzájárulását megadni. Megfelelőségi határozat hiányában az uniós jog vagy a tagállami jog fontos közérdekből kifejezetten korlátozhatja bizonyos kategóriába tartozó adatoknak valamely harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítását. A tagállamok az ilyen rendelkezésekről a Bizottságot értesítik. Ha a genfi egyezmények által előírt feladat elvégzése, illetve a nemzetközi humanitárius jog fegyveres konfliktus esetén alkalmazandó rendelkezéseinek történő megfelelés alapján valamely nemzetközi humanitárius szervezet számára olyan érintett személyes adatait továbbítják, akinek fizikailag vagy jogilag nem áll módjában a hozzájárulás megadása, erre úgy lehet tekinteni, mint ami fontos közérdekből vagy az érintett létfontosságú érdeke védelmében szükséges.

(113) Az ismétlődőnek nem minősíthető és csupán korlátozott számú érintettre vonatkozó adattovábbítás

szintén megengedhető az adatkezelő által követett, kényszerítő erejű jogos érdekből, feltéve hogy ezen érdekekkel szemben nem élveznek elsőbbséget az érintett érdekei vagy jogai és szabadságai, és az adatkezelő az adattovábbítás összes körülményét felmérte. Az adatkezelőnek különös figyelmet kell fordítania a személyes adatok jellegére, a tervezett adatkezelési művelet vagy műveletek céljára és időtartamára, valamint a származási országban, a harmadik országban és a célországban fennálló helyzetre, továbbá a személyes adatok kezelése tekintetében a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak védelme érdekében nyújtott megfelelő garanciákra. Ilyen adattovábbítás csak abban az esetben lehetséges, ha az adattovábbítás egyéb lehetséges indokait nem lehet alkalmazni. A tudományos és történelmi kutatási célokból, vagy statisztikai célokból folytatott adatkezelés esetében figyelembe kell venni a társadalomnak a tudás növelésével kapcsolatos jogos elvárásait. Az adatkezelő az adattovábbításról tájékoztatja a felügyeleti hatóságot és az érintettet.

(114) Ha a Bizottság az adott harmadik ország viszonylatában nem hozott határozatot a harmadik ország adatvédelemi szintjéről, az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó olyan megoldásokhoz folyamodhat, amelyek az érintettek számára olyan tényleges és érvényesíthető jogokat garantálnak, hogy az érintettek az adattovábbítást követően is élvezhetik az őket megillető alapvető jogokat és garanciákat.

(115) Néhány harmadik ország olyan törvényeket, rendeleteket és más jogszabályokat fogad el, amelyek jogot formálnak a tagállamok joghatósága alá tartozó természetes vagy jogi személyek által végzett adatkezelési tevékenységek közvetlen szabályozására. Ide tartoznak a harmadik országok bíróságai és törvényszékei által hozott ítéletek, valamint közigazgatási hatóságai által hozott döntések, amelyek valamely adatkezelő vagy adatfeldolgozó számára személyes adatok továbbítását vagy közlését írják elő, és amelyek nem egy olyan hatályos nemzetközi megállapodáson, például kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodáson alapulnak, amely a megkereső harmadik ország és az Unió vagy egy tagállama között jött létre. E törvények, rendeletek és más jogszabályok országhatáron kívüli alkalmazása sértheti a nemzetközi jogot és akadályozhatja a természetes személyeknek az Unióban e rendelet által biztosított védelmét. Az adattovábbítás csak akkor engedélyezhető, ha az e rendeletben a harmadik országokba történő adattovábbítás tekintetében meghatározott feltételek teljesülnek. Ez többek között akkor állhat fenn, ha az adatközlés olyan, az uniós jogban vagy azon tagállam jogában elismert fontos közérdekből szükséges, amelynek az adatkezelő a hatálya alá tartozik.

(116) A személyes adatok uniós külső határokat átlépő továbbításakor megnövekedhet annak a kockázata, hogy a természetes személyek adatvédelmi jogaikat nem képesek gyakorolni, különösen ami az adatok jogellenes felhasználása vagy közlése elleni védelmet illeti. Ugyanakkor előfordulhat, hogy a felügyeleti hatóságok nem tudnak az országuk határaikon kívül folyó tevékenységek tekintetében a panaszok kapcsán eljárni vagy vizsgálatot lefolytatni. A határokon átnyúló összefüggésben tett erőfeszítéseiket az elégtelen megelőzési vagy jogorvoslati hatáskör, az egymásnak ellentmondó jogrendszerek, valamint olyan gyakorlati akadályok is hátráltathatják, mint a források korlátozott volta. Ezért elő kell mozdítani az adatvédelmi felügyeleti hatóságok közötti szorosabb együttműködést az információcsere és a nemzetközi partnerekkel folytatott vizsgálatok elősegítése érdekében. A személyes adatok védelmét célzó jogszabályok érvényesítését célzó kölcsönös nemzetközi segítségnyújtást megkönnyítő, illetve biztosító nemzetközi együttműködési mechanizmusok kifejlesztése érdekében a Bizottság és a felügyeleti hatóságok hatáskörük gyakorlása során kölcsönösségen alapuló információcserét és együttműködést folytatnak a harmadik országbeli illetékes hatóságokkal, e rendelettel összhangban.

(117) A természetes személyek személyes adatainak kezelésével összefüggésben fennálló védelemnek alapvető alkotóeleme, hogy a tagállamokban feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során teljes függetlenséget élvező felügyeleti hatóságokat hozzanak létre. A tagállamok saját alkotmányos, szervezeti és közigazgatási szerkezetükhöz igazodva egynél több felügyeleti hatóságot is létrehozhatnak.

(118) A felügyeleti hatóságok függetlensége nem értelmezhető úgy, mintha ki lennének vonva a pénzügyi kiadásaik ellenőrzésére vagy nyomon követésére szolgáló mechanizmusok vagy a bírósági felülvizsgálat hatálya alól.

(119) Ha valamely tagállam több felügyeleti hatóságot is létrehoz, jogszabályban szükséges rögzíteni azokat mechanizmusokat, amelyek biztosítják e felügyeleti hatóságok hatékony részvételét az egységességi mechanizmusban. Az említett tagállam kijelöli különösen azt a felügyeleti hatóságot, amely egyedüli kapcsolattartóként jár el más felügyeleti hatóságokkal annak érdekében, hogy az egységességi mechanizmusban hatékonyan részt vegyen, valamint a Testülettel és a Bizottsággal történő gyors és zökkenőmentes együttműködés érdekében.

(120) Valamennyi felügyeleti hatóság számára biztosítani kell a feladatai – beleértve az Unió bármely másik felügyeleti hatóságával való kölcsönös segítségnyújtáshoz és együttműködéshez kapcsolódó feladatokat is – hatékony ellátásához szükséges anyagi és személyzeti forrásokat, helyiségeket és infrastruktúrát. Minden felügyeleti hatóság saját, nyilvános, éves költségvetéssel rendelkezik, amely az állami vagy nemzeti költségvetés részét képezheti.

(121) A felügyeleti hatóság tagjára vagy tagjaira vonatkozó általános feltételeket minden tagállamban jogszabályban kell rögzíteni, hogy tagjait átlátható eljárás keretében az adott tagállam parlamentje, kormánya vagy államfője nevezi ki a kormány, a kormány egyik tagja, a parlament vagy valamelyik parlamenti kamara, vagy pedig a tagállami jogban a kinevezéssel megbízott független szerv javaslata alapján. A felügyeleti hatóság függetlenségének biztosítása érdekében, az említett tag vagy tagok

tisztességesen járnak el, tartózkodnak a feladatkörükkel össze nem egyeztethető cselekményektől, valamint hivatali idejük alatt nem vállalhatnak semmilyen azzal összeférhetetlen szakmai tevékenységet, sem javadalmazás ellenében, sem a nélkül. A felügyeleti hatóság saját személyzettel rendelkezik, amelyet a felügyeleti hatóság vagy a tagállam joga által létrehozott független szerv választ ki, és amely a felügyeleti hatóság egy tagja vagy tagjai kizárólagos irányítása alá tartozik.

(122) Az egyes felügyeleti hatóságok saját tagállamuk területén illetékesek az e rendelettel összhangban rájuk ruházott hatáskörök és feladatok gyakorlására, illetve végzésére. Ez kiterjed különösen az adatkezelők vagy az adatfeldolgozók tevékenységi helyén folytatott tevékenységekkel összefüggésben a tagállamuk területén végzett adatkezelésre, a személyes adatoknak a közhatalmi szervek vagy közérdekből eljáró magánfél szervezetek által végzett kezelésére, a tagállamuk területén élő érintettekre irányuló adatkezelésre, illetve az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező adatkezelők vagy adatfeldolgozók által végzett adatkezelésre, ha az érintettek az adott tagállam területén tartózkodnak. Ez magában foglalja, hogy az érintettek által benyújtott panaszokkal kapcsolatban eljár, lefolytatja az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos vizsgálatokat, valamint a személyes adatok kezelésével összefüggő kockázatok, szabályok, garanciák és jogok terén tájékoztatja a nyilvánosságot is.

(123) A felügyeleti hatóságok annak érdekében, hogy védjék a természetes személyek személyes adatainak kezelését, valamint biztosítsák a személyes adatok belső piacon belüli szabad áramlását, figyelemmel kísérik az e rendelet szerinti rendelkezések alkalmazását, és hozzájárulnak azoknak az Unió egész területén történő egységes alkalmazásához. E célból a felügyeleti hatóságok együttműködnek egymással és a Bizottsággal, anélkül, hogy a kölcsönös segítségnyújtásról vagy erről az együttműködésről szükséges lenne a tagállamoknak megállapodniuk.

(124) Ha a személyes adatok kezelésére az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó Unión belüli tevékenységi helyén folytatott tevékenységekkel összefüggésben kerül sor, és az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó egynél több tagállamban rendelkezik tevékenységi hellyel, vagy ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó kizárólag Unión belüli tevékenységi helyen folytatott tevékenységekkel összefüggésben megvalósuló adatkezelés az érintetteket egynél több tagállamban jelentős mértékben érinti vagy valószínűsíthetően jelentős mértékben érinti, akkor fő hatóságként az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi központja vagy egyetlen tevékenységi helye szerinti felügyeleti hatósága jár el. A fő hatóság együttműködik olyan egyéb hatóságokkal, amelyek szintén érintettek amiatt, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó tevékenységi hellyel rendelkezik a tagállamuk területén, hogy a területükön lakóhellyel rendelkező érintettek jelentős mértékben érintve vannak, vagy, hogy panaszt nyújtottak be hozzájuk. Továbbá, ha az adott tagállam területén lakóhellyel nem rendelkező érintett nyújtott be panaszt, azt a felügyeleti hatóságot, amelyhez a panaszt benyújtotta, szintén érintett felügyeleti hatóságnak kell tekinteni. Az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos kérdésekre vonatkozó iránymutatások kiadásával összefüggő feladatai keretében a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy iránymutatásokat adjon ki különösen azokra a szempontokra vonatkozóan, amelyeket figyelembe kell venni ahhoz, hogy meg lehessen győződni arról, hogy a szóban forgó adatkezelés egynél több tagállamban érint-e jelentős mértékben érintetteket, valamint arra vonatkozóan, hogy mi tekintendő releváns és megalapozott kifogásnak.

(125) Az e rendelettel összhangban rá ruházott hatáskörökkel élve, az intézkedésekre vonatkozó kötelező erejű döntések elfogadására a fő hatóság illetékes. A fő hatóságként eljáró felügyeleti hatóság a döntéshozatali folyamatba szorosan az érintett felügyeleti hatóságokat, és e folyamat során azokkal koordinál. Az érintett által benyújtott panasz részben vagy egészben történő elutasítására vonatkozó döntések esetében a döntést az a felügyeleti hatóság hozza meg, amelyhez a panaszt benyújtották.

(126) A fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok együttesen állapodnak meg a döntésről, amely az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi központjára vagy egyetlen tevékenységi helyére irányul, és amely az adatkezelőre és az adatfeldolgozóra nézve kötelezőnek kell lennie. Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy biztosítsa az e rendeletnek való megfelelést és azt, hogy a fő felügyeleti hatóság által az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi központjának megküldött döntést az Unión belüli kezelési tevékenységek tekintetében végrehajtsák.

(127) A nem fő felügyeleti hatóságként eljáró egyes felügyeleti hatóságok illetékesek helyi ügyekben abban az esetben, ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó ugyan egynél több tagállamban rendelkezik tevékenységi hellyel, azonban a konkrét adatkezelés tárgya csak egyetlen tagállamban végzett adatkezelésre vonatkozik, és csak abban az egyetlen tagállamban élő érintettekre irányul, például ha a személyes adatok kezelésének tárgya a munkavállalói adatoknak konkrét foglalkoztatással összefüggő kezelése egy adott tagállamban. Ilyen esetekben a felügyeleti hatóság az ügyről a fő felügyeleti hatóságot haladéktalanul tájékoztatja. A tájékoztatás kézhezvételét követően a fő felügyeleti hatóság eldönti, hogy eljár-e az ügyben a fő felügyeleti hatóság és a más érintett felügyeleti hatóság közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezésnek megfelelően („egységességi mechanizmus”), vagy pedig az ügyben a helyi szinten a tájékoztatást adó felügyeleti hatóság járjon el. Amikor döntést hoz arról, hogy maga jár el az ügyben, a fő felügyeleti hatóság figyelembe veszi, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó rendelkezik-e tevékenységi hellyel az őt tájékoztató felügyeleti hatóság tagállamában, annak biztosítása érdekében, hogy a döntést hatékonyan végre lehessen hajtani az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval szemben. Ha a fő felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy eljár az ügyben, az őt tájékoztató felügyeleti hatóság számára lehetővé kell

tenni, hogy benyújtson egy döntéstervezetet, amelyet a fő felügyeleti hatóság a legmesszebbmenőkig figyelembe vesz akkor, amikor az együttműködés és az egységességi mechanizmus keretén belül saját döntéstervezetét megszövegezi.

(128) A fő felügyeleti hatóságra és az együttműködést és egységességi mechanizmusra vonatkozó szabályokat nem lehet alkalmazni abban az esetben, ha az adatkezelést közhatalmi szervek vagy közérdekből eljáró magánfél szervezetek végzik. Ilyen esetben kizárólag az a felügyeleti hatóság lehet illetékes az e rendelettel összhangban rá ruházott hatáskörök gyakorlására, amely annak a tagállamnak a felügyeleti hatósága, ahol az adott közhatalmi szerv vagy magánfél szerv székhelye található.

(129) E rendelet Unió-szerte következetes végrehajtásának és e végrehajtás következetes nyomon követésének biztosítása érdekében a felügyeleti hatóságokat minden tagállamban ugyanazokkal a feladatokkal és tényleges hatáskörökkel kell felruházni, ideértve a vizsgálati hatáskört, a korrekciós és szankciós hatáskört és a szankciókat, valamint az engedélyezési és a tanácsadási hatáskört, különösen a természetes személyek panaszaival kapcsolatos ügyekben, továbbá – az ügyészi hatóságok tagállami jog szerinti hatásköreinek sérelme nélkül – az arra vonatkozó hatáskört, hogy e rendelet megsértése esetén az igazságügyi hatóságokhoz forduljanak, és bírósági eljárást kezdeményezzenek. E hatáskörök magukban foglalják az adatkezelés átmeneti vagy végleges korlátozását, ideértve az adatkezelés tilalmának elrendelésére vonatkozó jogosultságot. A személyes adatok e rendelet szerinti védelmével kapcsolatos egyéb feladatokat a tagállamok is meghatározhatnak. A felügyeleti hatóságok hatásköreiket az uniós és a tagállami jogban foglalt megfelelő eljárási garanciáknak megfelelően, pártatlanul, tisztességesen és észszerű határidőn belül gyakorolják. Különösen, az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében minden egyes intézkedésnek megfelelőnek, szükségesnek és arányosnak kell lennie, és azok kapcsán figyelembe kell venni az adott eset körülményeit, tiszteletben kell tartani azt, hogy minden személynek joga van ahhoz, hogy az őt esetleg hátrányosan érintő egyedi intézkedés meghozatala előtt meghallgassák, továbbá kerülni kell, hogy az intézkedés az érintett személynek felesleges költségeket és túlzott kényelmetlenséget okozzon. A helyiségekbe való belépést illetően a vizsgálati hatáskört a vonatkozó tagállami eljárásjogban foglalt különös követelményekkel összhangban kell gyakorolni, ilyen például az előzetes bírósági engedély beszerzésének követelménye. A felügyeleti hatóság minden jogilag kötelező erejű intézkedést írásban hozza meg, az intézkedésnek világosnak és egyértelműnek kell lennie, fel kell tüntetni rajta az intézkedést hozó felügyeleti hatóságot, az intézkedés meghozatalának dátumát, a felügyeleti hatóság vezetőjének vagy a hatóság általa felhatalmazott tagjának azt az aláírásával kell ellátnia, az intézkedést indokolni kell és hivatkozni kell benne a hatékony jogorvoslathoz való jogra. Ez nem zárja ki további tagállami eljárásjogi követelmények megállapítását. Az említett jogilag kötelező erejű döntés elfogadása azzal jár, hogy az az adott döntést elfogadó felügyeleti hatóság szerinti tagállamban bírósági felülvizsgálat alá vethető.

(130) Ha a felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, nem a fő felügyeleti hatóság, a fő felügyeleti hatóság e rendeletben az együttműködésre és az összhang biztosítására megállapított rendelkezéseknek megfelelően szorosan együttműködik azzal a felügyeleti hatósággal, amelyhez a panaszt benyújtották. Minden ilyen esetben a fő felügyeleti hatóság minden olyan intézkedés meghozatalakor, amelynek célja valamely joghatás elérése – ideértve a közigazgatási bírságok kiszabását is – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi annak a felügyeleti hatóságnak a véleményét, amelyhez a panaszt benyújtották, és amely hatóság a saját tagállama területén lefolytatandó vizsgálat tekinttében illetékes marad, együttműködésben a fő felügyeleti hatósággal.

(131) Azokban az ügyekben, amelyekben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó adatkezelési tevékenységei tekintetében egy másik felügyeleti hatóság jár el fő felügyeleti hatóságként, azonban a panasz konkrét tárgya vagy az esetleges jogsértés kizárólag a panasz benyújtásának helye szerinti tagállamban működő adatkezelő vagy adatfeldolgozó adatkezelési tevékenységeit érinti, és az ügy nem érint jelentős mértékben vagy valószínűsíthetően nem érint jelentős mértékben más tagállamokban élő érintetteket, az a felügyeleti hatóság, amelyhez panasz érkezik, vagy amely e rendelet esetleges megsértését eredményező helyzetet észlel vagy arról egyéb módon értesül, az adatkezelővel békés vitarendezésre törekszik, és ennek sikertelensége esetén gyakorolja valamennyi hatáskörét. Ennek ki kell terjednie a felügyeleti hatóság szerinti tagállam területén végzett konkrét adatkezelésre vagy az említett tagállam területén élő érintettekre irányuló konkrét adatkezelésre, az olyan adatkezelésre, amelyet termékeknek vagy szolgáltatásoknak kifejezetten a felügyeleti hatóság szerinti tagállam területén élő érintettek részére történő kínálásával összefüggésben végeznek, vagy amelyet a tagállami jog szerinti vonatkozó jogi kötelezettségeket figyelembe véve kell értékelni.

(132) A felügyeleti hatóságok által végzett, a nyilvánosságot célzó figyelemfelkeltő tevékenységek magukban foglalnak olyan konkrét intézkedéseket, amelyek az adatkezelőkre és az adatfeldolgozókra – beleértve a mikro-, kis- és középvállalkozásokat is –, valamint különösen oktatási keretek között a természetes személyekre irányulnak.

(133) Annak érdekében, hogy e rendelet egységes alkalmazását és végrehajtását a belső piacon biztosítsák, a felügyeleti hatóságok feladataik ellátásában egymást segítik, és egymásnak kölcsönös segítséget nyújtanak. A kölcsönös segítségnyújtást kezdeményező felügyeleti hatóság ideiglenes intézkedést fogadhat el, ha a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresésére a megkeresett felügyeleti hatóságtól a megkeresés kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem érkezik válasz.

(134) Minden felügyeleti hatóság, indokolt esetben, részt vesz a felügyeleti hatóságok együttes műveleteiben. A megkeresett felügyeleti hatóságot kötelezni kell arra, hogy a megkeresésre meghatározott időn belül választ adjon.

(135) E rendelet Unió-szerte történő egységes alkalmazásának biztosítása érdekében, a felügyeleti hatóságok közötti együttműködést szolgáló egységességi mechanizmust kell létrehozni. Ezt a mechanizmust különösen akkor kell alkalmazni, amikor egy felügyeleti hatóság célja olyan intézkedés elfogadása, amely több tagállamban nagyszámú érintettet jelentős mértékben érintő adatkezelési műveletekre vonatkozóan joghatást ér el. A mechanizmus abban az esetben is alkalmazni kell, ha valamely érintett felügyeleti hatóság vagy a Bizottság kéri egy ilyen ügy egységességi mechanizmus keretében történő kezelését. Az egységességi mechanizmust a Bizottság azon intézkedéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyeket a Szerződések szerinti hatásköreinek gyakorlása keretében tesz.

(136) Az egységességi mechanizmus alkalmazása keretében a Testület tagjainak többségi döntése alapján, vagy bármely érintett felügyeleti hatóság vagy a Bizottság kérésére meghatározott időn belül véleményt bocsát ki. A Testületet fel kell hatalmazni arra, hogy ha a felügyeleti hatóságok közötti jogviták vannak, jogilag kötelező erejű döntéseket hozzon. E célból – elvben – tagjainak kétharmados többségével jogilag kötelező erejű döntéseket hoz olyan egyértelműen meghatározott esetekben, amelyekben a felügyeleti hatóságok – különösen az együttműködési mechanizmusban a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság – álláspontjai ellentétesek az adott ügy érdemét, különösen azt illetően, hogy e rendeletet megsértették-e.

(137) Az érintettek jogainak és szabadságainak védelme céljából sürgős intézkedésre is szükség lehet, különösen abban az esetben, amikor fennáll annak a veszélye, hogy az érintett jelentősen akadályoztatva van jogainak gyakorlásában. A felügyeleti hatóság számára ezért lehetővé kell tenni, hogy a tagállamának területére vonatkozóan kellően indokolt ideiglenes intézkedéseket fogadjon el; amely intézkedések érvényessége meghatározott időtartamra, de legfeljebb három hónapra szólhat.

(138) Az ilyen mechanizmus alkalmazását feltételként kell szabni ahhoz, hogy a felügyeleti hatóság joghatás kiváltására irányuló intézkedése jogszerű legyen azokban az esetekben, amikor a mechanizmus alkalmazása kötelező. Az egyéb határokon átnyúló jelentőségű ügyekben a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok közötti együttműködési mechanizmust kell alkalmazni, továbbá az érintett felügyeleti hatóságok anélkül is folytathatnak két- vagy többoldalú kölcsönös segítségnyújtást, illetve közös műveleteket, hogy az egységességi mechanizmust aktiválnák.

(139) E rendelet egységes alkalmazásának elősegítése érdekében független uniós szervként létre kell hozni a Testületet. Annak érdekében, hogy céljait teljesítse, a Testület jogi személyiséggel rendelkezik. A Testületet az elnök képviseli. A 95/46/EK irányelvvel létrehozott, a személyesadat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport helyébe a Testület lép. A Testület minden tagállam egy felügyeleti hatóságának vezetőjéből és az európai adatvédelmi biztosból, vagy ezek képviselőiből áll. A Bizottság szavazati jog nélkül, az európai adatvédelmi biztos pedig korlátozott szavazati joggal vesz részt a Testület tevékenységeiben. A Testület az Unió egész területén hozzájárul e rendelet egységes alkalmazásához, ideértve a Bizottság részére történő – különösen a harmadik országokban vagy nemzetközi szervezetek által biztosított védelem szintjével kapcsolatos – tanácsadást és a felügyeleti hatóságok közötti, Unión belüli együttműködés előmozdítását is. A Testület feladatai ellátása során függetlenül jár el.

(140) A Testületet az európai adatvédelmi biztos által biztosított titkárság segíti. Az európai adatvédelmi biztos mellett dolgozó alkalmazottak, akik az e rendelettel a Testületre ruházott feladatokat végeznek, feladataik elvégzése tekintetében kizárólag a Testület elnökének utasításai alapján járhatnak el, és kizárólag neki tartoznak felelősséggel.

(141) Minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen egy – különösen a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállambeli – felügyeleti hatóságnál, és a Charta 47. cikkével összhangban hatékony bírósági jogorvoslattal éljen,

ha az úgy ítéli meg, hogy az e rendelet alapján elfogadott rendelkezések értelmében őt megillető jogokat megsértették, vagy ha a felügyeleti hatóság nem jár el valamely panasza alapján, illetve részben vagy egészben elutasítja vagy megalapozatlannak tekinti a panaszát, vagy nem jár el olyan esetben, amikor fellépése az érintett jogainak védelmében szükséges lenne. A panasz benyújtását követően – a konkrét esethez szükséges mértékben – vizsgálatot kell lefolytatni, amely bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. A felügyeleti hatóság észszerű határidőn belül tájékoztatja az érintettet a panaszhoz fűződő fejleményekről és eredményekről. Ha az ügy további vizsgálatot vagy egy másik felügyeleti hatósággal való együttműködést tesz szükségessé, az érintettet időközben tájékoztatni kell. A panaszok benyújtásának megkönnyítése érdekében mindegyik felügyeleti hatóság intézkedéseket tesz, például olyan panasztételi formanyomtatványt biztosít, amely elektronikus úton is kitölthető, nem zárva ki azonban más kommunikációs eszközök alkalmazását sem.

(142) Ha az érintett úgy ítéli meg, hogy az ezen rendelet értelmében fennálló jogait megsértették, jogában áll megbízni egy, a személyes adatok védelmével foglalkozó, az alapszabályában rögzített közérdekű célokat szolgáló, a tagállami jognak megfelelően létrehozott nonprofit szervet, szervezetet vagy egyesületet, hogy a nevében eljárva panaszt nyújtson be valamely felügyeleti hatóságnál, gyakorolja a bírósági jogorvoslathoz való jogot, illetve gyakorolja a kártérítéshez való jogot, ha ez utóbbit a tagállami jog biztosítja. A tagállam rendelkezhet arról, hogy az adott tagállamban ilyen szerv, szervezet vagy egyesület jogosult arra, hogy az érintett megbízásától függetlenül ebben a tagállamban panaszt nyújtson be és hatékony

bírósági jogorvoslattal élhessen, ha alapos okkal úgy véli, hogy az érintett jogai sérültek annak következtében, hogy személyes adataik kezelése e rendelet megsértésével történt. Ez a szerv, szervezet vagy egyesület nem jogosult, hogy az érintett nevében, annak megbízásától függetlenül kártérítést igényeljen.

(143) Minden természetes vagy jogi személy jogosult, hogy az EUMSZ 263. cikkében meghatározott feltételek szerint eljárást indítson a Bíróságon a Testület döntéseinek megsemmisítése iránt. Azok az érintett felügyeleti hatóságok, amelyek e döntések címzettjeiként fellebbezni kívánnak azok ellen, az EUMSZ 263. cikkének megfelelően a döntésről való értesítésüket követő két hónapon belül indítják meg keresetüket. Ha a Testület döntései közvetlenül és egyénileg érintenek valamely adatkezelőt, adatfeldolgozót vagy a panaszost, a panaszos az EUMSZ 263. cikkének megfelelően eljárást indíthat az adott döntések megsemmisítése iránt, mégpedig azoknak a Testület honlapján való közzététele dátumától számított két hónapon belül. Az EUMSZ 263. cikkében biztosított e jog sérelme nélkül, minden természetes vagy jogi személy számára biztosítani kell, hogy egy valamely felügyeleti hatóság által hozott és a szóban forgó személyre nézve jogkövetkezményekkel járó döntéssel szemben hatékony bírósági jogorvoslattal élhessen valamely illetékes tagállami bíróságnál. Ide tartoznak különösen a felügyeleti hatóság vizsgálati, korrekciós és engedélyezési hatásköreinek gyakorlására, illetve a panaszok megalapozatlannak tekintésére vagy elutasítására vonatkozó döntések. Mindazonáltal a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog nem vonatkozik a felügyeleti hatóságok által tett, jogilag kötelező erővel nem bíró intézkedéseikre, például a felügyeleti hatóság által kibocsátott véleményekre vagy az általa nyújtott tanácsra. A felügyeleti hatósággal szembeni eljárást a felügyeleti hatóság székhelye szerinti tagállam bírósága előtt kell megindítani, és az eljárást az érintett tagállam eljárásjoga szerint kell lefolytatni. Az említett bíróság teljes körű joghatósággal rendelkezik, amely magában foglalja az általa tárgyalt jogvita szempontjából releváns összes ténybeli és jogi kérdés vizsgálata tekintetében fennálló joghatóságot is.

Ha valamely felügyeleti hatóság elutasított vagy megalapozatlannak talált egy panaszt, a panaszos ugyanazon tagállam bírósága előtt eljárást indíthat. Az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos bírósági jogorvoslatok összefüggésében azok a tagállami bíróságok, amelyek úgy ítélik meg, hogy az ítélethozatalhoz az adott kérdéssel kapcsolatos előzetes döntésre van szükség, kérhetik, illetve az EUMSZ 267. cikkében meghatározott esetben kérniük kell a Bíróságot, hogy az e rendeletet is magában foglaló uniós jog értelmezéséről hozzon előzetes döntést. Ezenkívül, ha valamely felügyeleti hatóság a Testület döntését végrehajtó döntésével szemben olyan keresetet indítanak valamelyik tagállami bíróság előtt, amelynek a tárgya a Testület döntésének az érvényessége, a szóban forgó tagállami bíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy érvénytelennek nyilvánítsa a Testület döntését, hanem az érvényesség kérdését a Bíróság elé utalja az EUMSZ Bíróság által értelmezett 267. cikkének megfelelően, amennyiben véleménye szerint a döntés érvénytelen. A tagállami bíróságok azonban nem utalhatnak a Bíróság elé a Testület döntésének az érvényességével kapcsolatos kérdést olyan természetes vagy jogi személy kérelmére, akinek volt lehetősége az adott döntés megsemmisítése iránti keresetet indítani, ám elmulasztotta azt megtenni az EUMSZ 263. cikkében megállapított határidőn belül, különösen, ha a szóban forgó személyt a döntés közvetlenül és egyénileg érinti.

(144) Ha egy olyan bíróság, amely előtt eljárást indítottak valamely felügyeleti hatóság által hozott döntéssel szemben, okkal feltételezheti, hogy ugyanazon adatkezelésre vonatkozóan – például ha ugyanazon adatkezelő vagy adatfeldolgozó adatkezelése esetében megegyezik a tárgy, illetve ha megegyezik a jogalap – már eljárás indult valamely más tagállam illetékes bírósága előtt, annak érdekében, hogy meggyőződjön ezeknek az összefüggő eljárásoknak a létezéséről, ez utóbbi bírósággal felveszi a kapcsolatot. Ha valamely más tagállam bírósága előtt összefüggő eljárások vannak folyamatban, valamennyi olyan bíróságnak, amely előtt az eljárás később indult meg, felfüggesztheti az eljárását, vagy valamelyik fél megkeresésére a joghatóságának hiányát állapíthatja meg annak a bíróságnak javára, amely előtt elsőként indult meg az eljárás, ha ez utóbbi bíróságnak van joghatósága a szóban forgó eljárások tekintetében és az adott tagállam joga lehetővé teszi az összefüggő eljárások összevonását. Az eljárások akkor tekintendők összefüggőnek, ha közöttük olyan szoros kapcsolatáll fenn, hogy a külön eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó ítéletek elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozatot hozni.

(145) Az adatkezelő vagy adatfeldolgozó elleni eljárást illetően a felperes számára lehetővé kell tenni, hogy eldöntse, hogy az eljárást annak a tagállamnak a bírósága előtt indítja-e meg, ahol az adatkezelő vagy adatfeldolgozó tevékenységi hellyel rendelkezik, vagy pedig az érintett tartózkodási helye szerinti tagállam bírósága előtt, kivéve, ha az adatkezelő valamely tagállam közhatalmi jogosítványait gyakorolva eljáró közhatalmi szervének minősül.

(146) Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó az e rendeletet sértő adatkezelés miatt okozott kárt köteles megtéríteni. Az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót a kártérítési kötelezettség alól abban az esetben mentesíteni kell, ha bizonyítja, hogy a kár bekövetkeztéért őt semmilyen felelősség nem terheli. A kár fogalmát a Bíróság ítélkezési gyakorlatának fényében tágan kell értelmezni, mégpedig oly módon, hogy az teljes mértékben tükrözze e rendelet célkitűzéseit. Ez nem érinti a más uniós vagy tagállami jog megsértéséből eredő károkkal kapcsolatos esetleges kártérítési igényeket. Az e rendeletet sértő adatkezelés magában foglalja az e rendelettel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és végrehajtási jogi aktusokat, valamint az e rendeletben foglalt szabályokat pontosító tagállami jogot sértő adatkezelést is. Az érintetteket az őket ért kárért teljes és tényleges kártérítés illeti meg. Ha egy adatkezelésben

több adatkezelő, illetve adatfeldolgozó vesz részt, akkor minden egyes adatkezelő vagy adatfeldolgozó egyetemleges felelősséggel tartozik a teljes kárért. Ha azonban az érintett adatkezelőket a tagállami jognak megfelelően bevonják ugyanabba az eljárásba, a kártérítési kötelezettség megosztható az egyes adatkezelők, illetve adatfeldolgozók között az általuk okozott kár arányában, feltéve hogy így is biztosított marad, hogy az érintettet ért kárt teljes mértékben és ténylegesen megtérítik. Azok az adatkezelők vagy adatfeldolgozók, akik teljes kártérítést fizettek, ezt követően viszontkereseti eljárást indíthatnak az ugyanazon adatkezelésben részt vevő más adatkezelőkkel vagy adatfeldolgozókkal szemben.

(147) Ha e rendelet egyedi szabályokat állapít meg a joghatósággal kapcsolatban, különösen a valamely adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szembeni bírósági jogorvoslat – például kártérítés – céljából indított eljárások tekintetében, az általános joghatósági szabályok – például az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [13] foglalt szabályoknak – ezen egyedi szabályok alkalmazását nem befolyásolhatják.

(148) Az e rendelet által előírt szabályok betartatásának erősítése érdekében e rendelet bármely megsértése esetén a felügyeleti hatóság által e rendelet alapján előírt megfelelő intézkedéseken felül vagy azok helyett szankciókat – ideértve a közigazgatási bírságokat is – kell kiszabni. E rendelet kisebb megsértése esetén, illetve ha a valószínűsíthetően kiszabásra kerülő bírság egy természetes személy számára aránytalan terhet jelentene, a bírság helyett megrovás is alkalmazható. Kellő figyelmet kell azonban fordítani a jogsértés természetére, súlyosságára, időtartamára, szándékos jellegére és arra, hogy tettek-e intézkedéseket az elszenvedett kár mértékének csökkentésére, továbbá a felelősség mértékére, a korábban e téren elkövetett jogsértésekre, arra, ahogyan a felügyeleti hatóság tudomást szerzett a jogsértésről, valamint arra, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó betartja-e a vele szemben elrendelt intézkedéseket és hogy alkalmaz-e valamely magatartási kódexet, valamint minden egyéb súlyosbító vagy enyhítő körülményre. A szankciók – ideértve a közigazgatási bírságok – kiszabására az uniós jog és a Charta általános elveivel összhangban megfelelő eljárási garanciákat – ideértve hatékony jogvédelmet és a tisztességes eljáráshoz való jogot – kell alkalmazni.

(149) A tagállamok megállapíthatják az e rendelet megsértése – így ideértve az e rendelet alapján és általa szabott korlátokon belül elfogadott nemzeti szabályok megsértése – esetén alkalmazandó büntetőjogi szankciókra vonatkozó szabályokat. E büntetőjogi szankciók lehetővé tehetik például az e rendelet megsértése révén szerzett vagyoni előny elvonását. Az ilyen tagállami szabályok megsértésére vonatkozó büntetőjogi szankciók, illetve közigazgatási szankciók kiszabása azonban nem eredményezheti a Bíróság értelmezése szerinti ne bisinidem elv megsértését.

(150) Az e rendelet megsértése esetén alkalmazott közigazgatási szankciók szigorítása és harmonizálása érdekében minden felügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezik a közigazgatási bírság kiszabására. E rendeletben kell

meghatározni a jogsértéseket, valamint a kapcsolódó közigazgatási bírságok összegének felső határát és azok megállapításának szempontjait; a közigazgatási bírságot az egyes esetekben az illetékes felügyeleti hatóság állapítja meg a konkrét helyzet valamennyi releváns körülményét figyelembe véve, és kellő figyelmet fordítva különösen a jogsértés természetére, súlyosságára és időtartamára, továbbá a jogsértés következményeire, valamint az e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítésének biztosítása és a jogsértés következményeinek megelőzése vagy enyhítése érdekében tett intézkedésekre. Ha a közigazgatási bírságokat vállalkozásokra szabják ki, akkor a vállalkozás fogalmát e célból az EUMSZ 101. és 102. cikkében meghatározott vállalkozásokra vonatkozó szabályoknak megfelelően kell értelmezni. Ha a közigazgatási bírságokat vállalkozásoktól eltérő személyekre szabják ki, a felügyeleti hatóság a bírság megfelelő összegének meghatározása során figyelembe veszi a jövedelmek általános szintjét az adott tagállamban, valamint az adott személy gazdasági helyzetét. Az egységességi mechanizmus a közigazgatási bírságok összehangolt alkalmazásának előmozdítására is felhasználható. A tagállamokra kell bízni annak eldöntését, hogy a közhatalmi szervekkel szemben alkalmazható legyen-e közigazgatási bírság, és ha igen, milyen mértékben. A közigazgatási bírság kiszabása vagy a megrovás nem érinti a felügyeleti hatóságok egyéb hatásköreinek vagy az e rendelet szerinti egyéb szankcióknak az alkalmazását.

(151) Dánia és Észtország jogrendszere nem teszi lehetővé az e rendeletben meghatározott közigazgatási bírságok kiszabását. A közigazgatási bírságokra vonatkozó szabályok Dániában oly módon alkalmazhatók, hogy a bírságot az illetékes nemzeti bíróságok büntetőjogi szankcióként róják ki, Észtországban pedig a felügyeleti hatóság rója ki a bírságot fegyelmi eljárás keretében, feltéve hogy a szabályok ilyen fajta alkalmazása ezekben a tagállamokban a felügyeleti hatóságok által kiszabott közigazgatási bírságokkal azonos joghatással járnak. Ezért az illetékes nemzeti bíróságok figyelembe veszik a bírság kiszabását kezdeményező felügyeleti hatóság ajánlását. A kiszabott bírságoknak minden esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(152) Ha e rendelet nem harmonizálja a közigazgatási szankciókat, vagy ha egyéb esetekben ez szükséges – például e rendelet súlyos megsértése esetén –, a tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat előíró rendszert vezetnek be. E szankciók büntetőjogi vagy közigazgatási jellegét a tagállami jog határozza meg.

(153) A tagállamok jogának össze kell egyeztetnie a véleménynyilvánítás és a tájékozódás – ideértve az

[13] Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

újságírói, a tudományos, a művészi, illetve az irodalmi kifejezés – szabadságára vonatkozó szabályokat a személyes adatok védelmére vonatkozó, e rendelet szerinti joggal. Helyénvaló, hogy a kizárólag a személyes adatoknak az újságírás, a tudományos, a művészi vagy az irodalmi kifejezés céljából végzett kezelése eltérés tárgyát képezze vagy mentesüljön az e rendelet egyes rendelkezéseiben szereplő követelmények alól, ha ez ahhoz szükséges, hogy a személyes adatok védelméhez való jogot a véleménynyilvánítás szabadságához és tájékozódáshoz való joggal összeegyeztessék, amelyet a Charta 11. cikke biztosít. Ez alkalmazandó különösen a személyes adatok audiovizuális területen, valamint a hírarchívumokban és sajtókönyvtárakban történő kezelésére. Következésképpen a tagállamok jogalkotási intézkedések elfogadásával határozzák meg az ezen alapvető jogok közötti egyensúly érdekében a szükséges kivételeket és eltéréseket. A tagállamok kivételeket és eltéréseket fogadnak el az általános elvek, az érintett jogai, az adatkezelő és adatfeldolgozó, a személyes adatoknak harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása, a független felügyeleti hatóságok, az együttműködés és az egységes alkalmazás, illetve az egyedi adatkezelési helyzetek tekintetében. Ha ezek a kivételek vagy eltérések a tagállamok között különböznek, az adatkezelőre alkalmazandó tagállami jogot kell alkalmazni. A véleménynyilvánítás szabadságához való jog minden demokratikus társadalomban fennálló jelentőségének figyelembevétele érdekében az e szabadsághoz tartozó olyan fogalmakat, mint az újságírás, tágan kell értelmezni.

(154) E rendelet lehetővé teszi a hivatalos iratokhoz való nyilvános hozzáférés elvének figyelembevételét e rendelet alkalmazása során. A hivatalos iratokhoz való nyilvános hozzáférés közérdeknek tekinthető. Lehetővé kell tenni, hogy a közhatalmi szervek vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek birtokában lévő dokumentumokban szereplő személyes adatokat az érintett hatóság vagy szerv nyilvánosságra hozza, ha a nyilvánosságra hozatalt az uniós jog vagy annak a tagállamnak a joga, amelynek az adott közhatalmi szerv vagy egyéb, közfeladatot ellátó szerv a hatálya alá tartozik, előírja. Ezeknek a jogoknak össze kell egyeztetniük a hivatalos dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést és a közszféra információinak további felhasználását a személyes adatok védelméhez való joggal, és ennélfogva rendelkezhetnek a személyes adatok védelméhez való, e rendelet szerinti joggal történő szükséges összeegyeztetésről. A közhatalmi szervek és egyéb, közfeladatot ellátó szervek szervekre való hivatkozásba ebben az összefüggésben mindazon hatóságokat vagy egyéb olyan szerveket is bele kell érteni, amelyekre vonatkozik a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést szabályozó tagállami jog. A 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [14]nem módosítja és nem érinti a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő, az uniós és a tagállami jogba foglalt rendelkezések védelmi szintjét, és különösen nem módosítja az ebben e rendeletben foglalt kötelezettségeket és jogokat. Különösen, az említett irányelvet nem kell alkalmazni olyan dokumentumokra, amelyekhez a hozzáférést a hozzáférési szabályok a személyes adatok védelmének indokával korlátozzák vagy kizárják, valamint az említett szabályok értelmében hozzáférhető dokumentumok azon részeire, amelyek olyan személyes adatokat tartalmaznak, amelyek további felhasználása jogszabályi definíció szerint összeegyeztethetetlen a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére vonatkozó jogszabályokkal.

(155) A tagállami jog vagy kollektív szerződések – ideértve az üzemi megállapodásokat is – előírhatnak olyan konkrét szabályokat, amelyek a munkavállalók személyes adatainak a foglalkoztatással összefüggő kezelését szabályozzák, különösen azokat a feltételeket, amelyek mellett a munkavállalók személyes adatainak a foglalkoztatással összefüggő kezelésére – a munkavállaló hozzájárulása alapján, a munkaerő-felvétel és a munkaszerződés teljesítése céljából – kerülhet sor, ideértve a jogszabályban vagy kollektív szerződésben meghatározott kötelezettségek teljesítését, a munka irányítását, tervezését és szervezését, a munkahelyi egyenlőséget és sokszínűséget, a munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot, továbbá a foglalkoztatáshoz kapcsolódó jogok és juttatások egyéni vagy kollektív gyakorlását és érvényesülését, valamint a munkaviszony megszüntetése céljából történő adatkezelést.

(156) E rendelet alapján a személyes adatok közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő kezelésére az érintettek jogai és szabadságai tekintetében megfelelő garanciák vonatkoznak. Ez említett garanciák biztosítják, hogy technikai és szervezési intézkedéseket hoztak különösen annak érdekében, hogy az adattakarékosság elve érvényesüljön. A személyes adatok közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő további kezelésére akkor kerülhet sor, ha az adatkezelő előzetesen felmérte, hogy ezek a célok megvalósíthatók olyan személyes adatok kezelésével, amelyek eleve nem vagy a továbbiakban már nem teszik lehetővé az érintettek azonosítását, feltéve hogy megfelelő garanciák állnak rendelkezésre (mint például a személyes adatok álnevesítése). A tagállamok megfelelő garanciákról kell rendelkezniük a személyes adatok közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő kezelése tekintetében. A tagállamok számára engedélyezni kell, hogy konkrét feltételekkel és az érintettek számára nyújtott megfelelő garanciák mellett pontosításokat és eltéréseket alkalmazzanak a tájékoztatási követelményekre, a helyesbítéshez való jogra, a törléshez való jogra, az elfeledtetéshez való jogra, az adatkezelés korlátozásához való jogra, valamint az adathordozhatósághoz való jogra, továbbá a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási

[14] Az Európai Parlament és a Tanács 2003/98/EK irányelve (2003. november 17.) a közszféra információinak további felhasználásáról (HL L 345., 2003.12.31., 90. o.).

célból vagy statisztikai célból történő adatkezeléssel összefüggő tiltakozáshoz való jogra vonatkozóan. A szóban forgó feltételek és garanciák eredményezhetnek egyrészt az említett jogoknak az érintettek általi érvényesítését szolgáló eljárásokat – ha ez megfelelő az adott adatkezelés céljainak fényében –, másrészt az arányosság és a szükségesség elveinek érvényesítése érdekében a személyes adatok kezelésének minimálisra korlátozását célzó technikai és szervezési intézkedéseket. A személyes adatok tudományos célú kezelésének meg kell felelnie az egyéb, például a klinikai vizsgálatokat szabályozó jogszabályoknak is.

(157) A nyilvántartásokból nyert információk összevetésével a kutatók jelentős értékű új tudásra tehetnek szert többek között a széles körben elterjedt betegségekkel – például a szív- és érrendszeri betegségekkel, a rákkal, és a depreszszióval – kapcsolatban. A kutatási eredményeket a nyilvántartások segítségével javítani lehet, mivel az adatok a lakosság szélesebb körétől származnak. A társadalomtudományokban a nyilvántartások alapján végzett kutatásokkal a kutatók lényeges ismeretekre tehetnek szert több társadalmi körülmény – mint például a munkanélküliség és az iskolai végzettség – egyéb életkörülményekkel való hosszú távú összefüggéséről. A nyilvántartások alapján elért kutatási eredmények szilárd, színvonalas tudást nyújtanak, mely alapul szolgálhat a tudásalapú szakpolitikák kidolgozásához és végrehajtásához, javíthatja számos ember életminőségét, valamint fokozhatja a szociális szolgálatok hatékonyságát. A tudományos kutatás megkönnyítése érdekében a személyes adatok az uniós vagy a tagállami jogban meghatározott megfelelő feltételek és garanciák mellett tudományos kutatási célból kezelhetők.

(158) E rendeletet az archiválási célokat szolgáló személyes adatok kezelésekor is alkalmazni kell, szem előtt tartva, hogy e rendelet nem alkalmazható elhunyt személyek személyes adataira. A közérdekű adatokat tároló közhatalmi szervek vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek vagy magánfél szervezetek olyan szolgálatok kell, hogy legyenek, amelyek uniós vagy a tagállami jog szerint kötelesek az általános közérdek szempontjából tartós értéket képviselő adatokat beszerezni, megőrizni, értékelni, rendezni, leírni, közölni, előmozdítani, terjeszteni, illetve azokhoz hozzáférést biztosítani. A tagállamok számára továbbá lehetővé kell tenni, hogy rendelkezzenek a személyes adatok archiválási célokat szolgáló további kezeléséről, például a volt totalitárius államrendszerek alatt tanúsított politikai magatartáshoz, népirtáshoz, az emberiesség elleni bűncselekményekhez, különösen a holokauszthoz és a háborús bűncselekményekhez kapcsolódó konkrét információk szolgáltatása érdekében.

(159) E rendeletet a személyes adatok tudományos kutatási célú kezelése esetében is alkalmazni kell. E rendelet alkalmazásában a személyes adatok tudományos kutatási célú kezelését tág körűen kell értelmezni, oly módon, hogy az magában foglalja többek között a technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységeket, az alapkutatást, az alkalmazott kutatást, és a magánfinanszírozású kutatást. Emellett az ilyen célú adatkezelés összefüggésében figyelembe kell venni az EUMSZ 179. cikkének (1) bekezdésében foglalt, az európai kutatási térség létrehozására irányuló célkitűzést. A tudományos kutatási célok közé kell sorolni a népegészségügy terén folytatott közérdekű kutatásokat is. Ahhoz, hogy az adatkezelés megfeleljen a személyes adatok tudományos kutatási célú kezelésére vonatkozó jellemzőknek, speciális feltételeknek kell eleget tenni különösen a személyes adatok tudományos kutatási célok keretében történő közzétételére vagy egyéb nyilvánosságra hozatalát illetően. Ha a – különösen az egészségügyi témakörben végzett – tudományos kutatás eredménye miatt az érintett érdekében további intézkedések válnak indokolttá, ezen intézkedések tekintetében az e rendeletben foglalt általános szabályokat kell alkalmazni.

(160) E rendeletet a történelmi kutatási célokból kezelt személyes adatok esetében is alkalmazni kell. Ide kell sorolni a történelmi kutatásokat és a genealógiai célú kutatást is, szem előtt tartva, hogy e rendelet elhunyt személyre nem alkalmazandó.

(161) A klinikai vizsgálatok során végzett tudományos kutatásban való részvételhez történő hozzájárulás tekintetében az 536/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [15]releváns rendelkezéseit kell alkalmazni.

(162) E rendeletet a személyes adatok statisztikai célú kezelése esetében is alkalmazni kell. E rendelet jelentette korlátokon belül az uniós vagy a tagállami jog határozza meg a statisztikai tartalmat, a hozzáférés ellenőrzését, a személyes adatok statisztikai célú kezelésének szempontjait, az érintettek jogainak és szabadságainak védelmét és a statisztikai adatok bizalmas jellegének garantálását szolgáló megfelelő intézkedéseket. Statisztikai célúnak minősül a személyes adatok statisztikai felmérések vagy statisztikai eredmények kiszámításának céljából történő gyűjtése és kezelése. Ezeket a statisztikai eredményeket a későbbiekben többféle célra is fel lehet használni, többek között tudományos kutatás céljára is. A statisztikai célból következik, hogy a statisztikai célú adatkezelés eredménye nem személyes adat, hanem összesített adat, és hogy ezt az eredményt vagy a személyes adatokat nem használják fel konkrét természetes személyekre vonatkozó intézkedések vagy döntések alátámasztására.

(163) Az uniós és a nemzeti statisztikai hatóságok által a hivatalos uniós és a hivatalos nemzeti statisztikák készítéséhez gyűjtött bizalmas adatokat védeni kell. Az uniós statisztikákat az EUMSZ 338. cikkének (2) bekezdésében foglalt statisztikai elveknek megfelelően kell kidolgozni, elkészíteni és terjeszteni, ugyanakkor a nemzeti statisztikák a tagállami jognak is meg kell, hogy feleljenek. A 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [16]további konkrét rendelkezéseket határoz meg

[15] Az Európai Parlament és a Tanács 536/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek klinikai vizsgálatairól és a 2001/20/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2014.5.27., 1. o.).

[16] Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK

az uniós statisztikákra vonatkozó titoktartási kötelezettségekről.

(164) A felügyeleti hatóságok azon jogköre tekintetében, hogy az adatkezelőtől vagy adatfeldolgozótól hozzáférést kapjanak a személyes adatokhoz, illetve belépési engedélyt kapjanak annak helyiségeibe, a tagállamok e rendelet keretein belül jogszabályban különös rendelkezéseket hozhatnak annak érdekében, hogy a szakmai vagy más, azzal egyenértékű titoktartási kötelezettségeket biztosítsák, ha a személyes adatok védelméhez való jogot a szakmai titoktartásra vonatkozó kötelezettséggel kell összeegyeztetni. Ez nem érinti a tagállamok azon meglévő kötelezettségét, hogy szakmai titoktartási rendelkezéseket fogadjanak el, ha az uniós jog ezt megköveteli.

(165) E rendelet az EUMSZ 17. cikke értelmében tiszteletben tartja és nem sérti az egyházak és vallási szervezetek vagy közösségek hatályos alkotmányos jog szerinti jogállását a tagállamokban.

(166) E rendelet célkitűzéseinek megvalósítása, vagyis a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a személyes adatok védelméhez való joguk – védelme, valamint a személyes adatok Unión belüli szabad áramlásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni különösen a tanúsítási mechanizmusok szempontjai és követelményei, a szabványosított ikonokkal megjelenítendő információk és az ilyen ikonok meghatározására szolgáló eljárások tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottság gondoskodik arról, hogy kellő időben, és a tagállami szakértőknek való megküldéssel egyidejűleg megküldje az összes dokumentumot, így a jogi aktusok tervezetét is az Európai Parlament és a Tanács részére.

(167) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, ha e rendelet úgy rendelkezik. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak mérlegelnie kell különös intézkedések alkalmazását a mikro-, kis- és középvállalkozások tekintetében.

(168) Vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni az adatkezelők és adatfeldolgozók közötti, illetve az adatfeldolgozók közötti általános szerződési feltételekre; a magatartási kódexekre; a tanúsítás technikai standardjaira és mechanizmusaira; a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy meghatározott ágazata, illetve valamely nemzetközi szervezet által biztosított megfelelő védelmi szintre; az általános adatvédelmi kikötések elfogadására; az adatkezelők, az adatfeldolgozók és a felügyeleti hatóságok között, a kötelező erejű vállalati szabályokra vonatkozóan folytatott elektronikus információcsere formájára és eljárásaira; a kölcsönös segítségnyújtásra; a felügyeleti hatóságok közötti, illetve a felügyeleti hatóságok és a Testület közötti elektronikus információcserére vonatkozó szabályokkal kapcsolatos végrehajtási jogi aktusok elfogadására.

(169) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia azokban a kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben, ha a rendelkezésre álló bizonyítékokból az derül ki, hogy a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy meghatározott ágazata, illetve valamely nemzetközi szervezet már nem biztosít megfelelő védelmi szintet.

(170) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a természetes személyek azonos szintű védelmét, valamint a személyes adatok Unión belüli szabad áramlását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatásainak meghatározása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(171) E rendelet hatályon kívül helyezi a 95/46/EK irányelvet. Az e rendelet alkalmazásának időpontja előtt megkezdett adatkezelést e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül összhangba kell hozni e rendelettel. Ha az adatkezelés a 95/46/EK irányelv szerinti hozzájáruláson alapul és az érintett az e rendeletben foglalt feltételekkel összhangban adta meg hozzájárulását, nem kell ismételten az érintett engedélyét kérni ahhoz, hogy az adatkezelő e rendelet alkalmazási időpontját követően is folytathassa az adatkezelést. A 95/46/EK irányelv alapján a Bizottság által hozott határozatok, valamint a felügyeleti hatóságok által kiadott engedélyek hatályban maradnak mindaddig, amíg módosításukra, felváltásukra vagy hatályon kívül helyezésükre sor nem kerül.

(172) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2012. március 7-én véleményt nyilvánított [17].

(173) E rendeletet kell alkalmazni a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelme vonatkozásában az alapvető jogok és szabadságok védelmét érintő minden olyan esetben, amelyekre nem vonatkoznak azonos célú, a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [18]meghatározott különös kötelezettségek, ideértve az adatkezelő kötelezettségeit és a természetes személyek jogait is. Az e rendelet és a 2002/58/EK irányelv közötti kapcsolat egyértelművé tétele érdekében ez utóbbi

tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.).

[17] HL C 192., 2012.6.30., 7. o.

[18] Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

irányelvet ennek megfelelően módosítani kell. E rendelet elfogadását követően a 2002/58/EK irányelvet elsősorban az e rendelettel való összhang biztosítása érdekében felül kell vizsgálni,

I. FEJEZET
Általános rendelkezések

1. cikk
Tárgy

(1) Ez a rendelet a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére és a személyes adatok szabad áramlására vonatkozó szabályokat állapít meg.

(2) Ez a rendelet a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait és különösen a személyes adatok védelméhez való jogukat védi.

(3) A személyes adatok Unión belüli szabad áramlása nem korlátozható vagy tiltható meg a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmével összefüggő okokból.

2. cikk
Tárgyi hatály

(1) E rendeletet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon történő kezelésére, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon történő kezelésére, amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.

(2) E rendelet nem alkalmazandó a személyes adatok kezelésére, ha azt:

a) az uniós jog hatályán kívül eső tevékenységek során végzik;

b) a tagállamok az EUSZ V. címe 2. fejezetének hatálya alá tartozó tevékenységek során végzik;

c) természetes személyek kizárólag személyes vagy otthoni tevékenységük keretében végzik;

d) az illetékes hatóságok bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzik, ideértve a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelmet és e veszélyek megelőzését.

(3) A személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelésére a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni. A 45/2001/EK rendeletet, valamint a személyes adatok ilyen kezelésére vonatkozó egyéb uniós jogi aktusokat a 98. cikkel összhangban hozzá kell igazítani az e rendeletben foglalt elvekhez és szabályokhoz.

(4) E rendelet nem érinti a 2000/31/EK irányelv alkalmazását, különösen az irányelv 12–15. cikkében foglalt, a közvetítő szolgáltatók felelősségére vonatkozó szabályokat.

3. cikk
Területi hatály

(1) E rendeletet kell alkalmazni a személyes adatoknak az Unióban tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelők vagy adatfeldolgozók tevékenységeivel összefüggésben végzett kezelésére, függetlenül attól, hogy az adatkezelés az Unió területén történik vagy nem.

(2) E rendeletet kell alkalmazni az Unióban tartózkodó érintettek személyes adatainak az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező adatkezelő vagy adatfeldolgozó által végzett kezelésére, ha az adatkezelési tevékenységek:

a) áruknak vagy szolgáltatásoknak az Unióban tartózkodó érintettek számára történő nyújtásához kapcsolódnak, függetlenül attól, hogy az érintettnek fizetnie kell-e azokért; vagy

b) az érintettek viselkedésének megfigyeléséhez kapcsolódnak, feltéve hogy az Unió területén belül tanúsított viselkedésükről van szó.

(3) E rendeletet kell alkalmazni a személyes adatoknak a nem az Unióban, hanem olyan helyen tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelő által végzett kezelésére, ahol a nemzetközi közjog értelmében valamely tagállam joga alkalmazandó.

4. cikk
Fogalom-meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „személyes adat”: azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintett”) vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy testi, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható;

2. „adatkezelés”: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közlés, továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés;

3. „az adatkezelés korlátozása”: a tárolt személyes adatok megjelölése jövőbeli kezelésük korlátozása céljából;

4. „profilalkotás”: személyes adatok automatizált kezelésének bármely olyan formája, amelynek során a személyes adatokat valamely természetes személyhez fűződő bizonyos személyes jellemzők értékelésére, különösen a munkahelyi teljesítményhez, gazdasági helyzethez, egészségi állapothoz, személyes preferenciákhoz, érdeklődéshez, megbízhatósághoz, viselkedéshez, tartózkodási helyhez vagy mozgáshoz kapcsolódó jellemzők elemzésére vagy előrejelzésére használják;

5. „álnevesítés”: a személyes adatok olyan módon történő kezelése, amelynek következtében további információk felhasználása nélkül többé már nem állapítható meg, hogy a személyes adat mely konkrét

természetes személyre vonatkozik, feltéve hogy az ilyen további információt külön tárolják, és technikai és szervezési intézkedések megtételével biztosított, hogy azonosított vagy azonosítható természetes személyekhez ezt a személyes adatot nem lehet kapcsolni;

6. „nyilvántartási rendszer”: a személyes adatok bármely módon – centralizált, decentralizált vagy funkcionális vagy földrajzi szempontok szerint – tagolt állománya, amely meghatározott ismérvek alapján hozzáférhető;

7. „adatkezelő”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely egyéb szerv, amely a személyes adatok kezelésének céljait és eszközeit önállóan vagy másokkal együtt meghatározza; ha az adatkezelés céljait és eszközeit az uniós vagy a tagállami jog határozza meg, az adatkezelőt vagy az adatkezelő kijelölésére vonatkozó különös szempontokat az uniós vagy a tagállami jog is meghatározhatja;

8. „adatfeldolgozó”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely egyéb szerv, amely az adatkezelő nevében személyes adatokat kezel;

9. „címzett”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely egyéb szerv, akivel vagy amellyel a személyes adatot közlik, függetlenül attól, hogy harmadik fél-e. Azon közhatalmi szervek, amelyek egy egyedi vizsgálat keretében az uniós vagy a tagállami joggal összhangban férhetnek hozzá személyes adatokhoz, nem minősülnek címzettnek; az említett adatok e közhatalmi szervek általi kezelése meg kell, hogy feleljen az adatkezelés céljainak megfelelően az alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak;

10. „harmadik fél”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely egyéb szerv, amely nem azonos az érintettel, az adatkezelővel, az adatfeldolgozóval vagy azokkal a személyekkel, akik az adatkezelő vagy adatfeldolgozó közvetlen irányítása alatt a személyes adatok kezelésére felhatalmazást kaptak;

11. „az érintett hozzájárulása”: az érintett akaratának önkéntes, konkrét és megfelelő tájékoztatáson alapuló és egyértelmű kinyilvánítása, amellyel az érintett nyilatkozat vagy a megerősítést félreérthetetlenül kifejező cselekedet útján jelzi, hogy beleegyezését adja az őt érintő személyes adatok kezeléséhez;

12. „adatvédelmi incidens”: a biztonság olyan sérülése, amely a továbbított, tárolt vagy más módon kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítését, elvesztését, megváltoztatását, jogosulatlan közlését vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi;

13. „genetikai adat”: egy természetes személy örökölt vagy szerzett genetikai jellemzőire vonatkozó minden olyan személyes adat, amely az adott személy fiziológiájára vagy egészségi állapotára vonatkozó egyedi információt hordoz, és amely elsősorban az említett természetes személyből vett biológiai minta elemzéséből ered;

14. „biometrikus adat”: egy természetes személy testi, fiziológiai vagy viselkedési jellemzőire vonatkozó minden olyan sajátos technikai eljárásokkal nyert személyes adat, amely lehetővé teszi vagy megerősíti a természetes személy egyedi azonosítását, ilyen például az arckép vagy a daktiloszkópiai adat;

15. „egészségügyi adat”: egy természetes személy testi vagy pszichikai egészségi állapotára vonatkozó személyes adat, ideértve a természetes személy számára nyújtott egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó olyan adatot is, amely információt hordoz a természetes személy egészségi állapotáról;

16. „tevékenységi központ”:

a) az egynél több tagállamban tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelő esetében az Unión belüli központi ügyvitelének helye, ha azonban a személyes adatok kezelésének céljaira és eszközeire vonatkozó döntéseket az adatkezelő egy Unión belüli másik tevékenységi helyén hozzák, és az utóbbi tevékenységi hely rendelkezik hatáskörrel az említett döntések végrehajtatására, az említett döntéseket meghozó tevékenységi helyet kell tevékenységi központnak tekinteni;

b) az egynél több tagállamban tevékenységi hellyel rendelkező adatfeldolgozó esetében az Unión belüli központi ügyvitelének helye, vagy ha az adatfeldolgozó az Unióban nem rendelkezik központi ügyviteli hellyel, akkor az adatfeldolgozónak az az Unión belüli tevékenységi helye, ahol az adatfeldolgozó tevékenységi helyén folytatott tevékenységekkel összefüggésben végzett fő adatkezelési tevékenységek zajlanak, amennyiben az adatfeldolgozóra e rendelet szerint meghatározott kötelezettségek vonatkoznak;

17. „képviselő”: az az Unióban tevékenységi hellyel, illetve lakóhellyel rendelkező és az adatkezelő vagy adatfeldolgozó által a 27. cikk alapján írásban megjelölt természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely az adatkezelőt vagy adatfeldolgozót képviseli az adatkezelőre vagy adatfeldolgozóra az e rendelet értelmében háruló kötelezettségek vonatkozásában;

18. „vállalkozás”: gazdasági tevékenységet folytató természetes vagy jogi személy, függetlenül a jogi formájától, ideértve a rendszeres gazdasági tevékenységet folytató személyegyesítő társaságokat és egyesületeket is;

19. „vállalkozáscsoport”: az ellenőrző vállalkozás és az általa ellenőrzött vállalkozások;

20. „kötelező erejű vállalati szabályok”: a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályzat, amelyet az Unió valamely tagállamának területén tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelő vagy adatfeldolgozó egy vagy több harmadik országban a személyes adatoknak az ugyanazon vállalkozáscsoporton vagy közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások ugyanazon csoportján belüli adatkezelő vagy adatfeldolgozó részéről történő továbbítása vagy ilyen továbbítások sorozata tekintetében követ;

21. „felügyeleti hatóság”: egy tagállam által az 51. cikknek megfelelően létrehozott független közhatalmi szerv;

22. „érintett felügyeleti hatóság”: az a felügyeleti hatóság, amelyet a személyes adatok kezelése a következő okok valamelyike alapján érint:

a) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó az említett felügyeleti hatóság tagállamának területén rendelkezik tevékenységi hellyel;

b) az adatkezelés jelentős mértékben érinti vagy valószínűsíthetően jelentős mértékben érinti a felügyeleti hatóság tagállamában lakóhellyel rendelkező érintetteket; vagy

c) panaszt nyújtottak be az említett felügyeleti hatósághoz;

23. „személyes adatok határokon átnyúló adatkezelése”:

a) személyes adatoknak az Unióban megvalósuló olyan kezelése, amelyre az egynél több tagállamban tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelő vagy adatfeldolgozó több tagállamban található tevékenységi helyein folytatott tevékenységekkel összefüggésben kerül sor; vagy

b) személyes adatoknak az Unióban megvalósuló olyan kezelése, amelyre az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó egyetlen tevékenységi helyén folytatott tevékenységekkel összefüggésben kerül sor úgy, hogy egynél több tagállamban jelentős mértékben érint vagy valószínűsíthetően jelentős mértékben érint érintetteket;

24. „releváns és megalapozott kifogás”: a döntéstervezettel szemben benyújtott, azzal kapcsolatos kifogás, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel; a kifogásban egyértelműen be kell mutatni a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét;

25. „az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás”: az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv [19] 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett szolgáltatás;

26. „nemzetközi szervezet”: a nemzetközi közjog hatálya alá tartozó szervezet vagy annak alárendelt szervei, vagy olyan egyéb szerv, amelyet két vagy több ország közötti megállapodás hozott létre vagy amely ilyen megállapodás alapján jött létre.

II. FEJEZET
Elvek

5. cikk
A személyes adatok kezelésére vonatkozó elvek

(1) A személyes adatok:

a) kezelését jogszerűen és tisztességesen, valamint az érintett számára átlátható módon kell végezni („jogszerűség, tisztesség és átláthatóság”);

b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon; a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem minősül az eredeti céllal össze nem egyeztethetőnek a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő további adatkezelés („célhoz kötöttség”);

c) az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és a szükségesre kell korlátozódniuk („adattakarékosság”);

d) pontosnak és szükség esetén naprakésznek kell lenniük; minden észszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy az adatkezelés céljai szempontjából pontatlan személyes adatokat haladéktalanul töröljék vagy helyesbítsék („pontosság”);

e) tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak a személyes adatok kezelése céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé; a személyes adatok ennél hosszabb ideig történő tárolására csak akkor kerülhet sor, amennyiben a személyes adatok kezelésére a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból kerül majd sor, az e rendeletben az érintettek jogainak és szabadságainak védelme érdekében előírt megfelelő technikai és szervezési intézkedések végrehajtására is figyelemmel („korlátozott tárolhatóság”);

f) kezelését oly módon kell végezni, hogy megfelelő technikai vagy szervezési intézkedések alkalmazásával biztosítva legyen a személyes adatok megfelelő biztonsága, az adatok jogosulatlan vagy jogellenes kezelésével, véletlen elvesztésével, megsemmisítésével vagy károsodásával szembeni védelmet is ideértve („integritás és bizalmas jelleg”).

(2) Az adatkezelő felelős az (1) bekezdésnek való megfelelésért, továbbá képesnek kell lennie e megfelelés igazolására („elszámoltathatóság”).

6. cikk
Az adatkezelés jogszerűsége

(1) A személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül:

a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez;

b) az adatkezelés olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges;

c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges;

d) az adatkezelés az érintett vagy egy másik természetes személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges;

[19] Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.)

e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges;

f) az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.

Az első albekezdés f) pontja nem alkalmazható a közhatalmi szervek által feladataik ellátása során végzett adatkezelésre.

(2) Az e rendeletben foglalt, adatkezelésre vonatkozó szabályok alkalmazásának kiigazítása érdekében, a tagállamok az (1) bekezdés c) és e) pontjának való megfelelés céljából fenntarthatnak vagy bevezethetnek konkrétabb rendelkezéseket, amelyekben pontosabban meghatározzák az adatkezelésre vonatkozó konkrét követelményeket, és amelyekben további intézkedéseket tesznek az adatkezelés jogszerűségének és tisztességességének biztosítására, ideértve a IX. fejezetben meghatározott egyéb konkrét adatkezelési helyzeteket is.

(3) Az (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti adatkezelés jogalapját a következőknek kell megállapítania:

a) az uniós jog, vagy

b) azon tagállami jog, amelynek hatálya alá az adatkezelő tartozik.

Az adatkezelés célját e jogalapra hivatkozással kell meghatározni, illetve az (1) bekezdés e) pontjában említett adatkezelés tekintetében annak szükségesnek kell lennie valamely közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához. Ez a jogalap tartalmazhat az e rendeletben foglalt szabályok alkalmazását kiigazító rendelkezéseket, ideértve az adatkezelő általi adatkezelés jogszerűségére irányadó általános feltételeket, az adatkezelés tárgyát képező adatok típusát, az érintetteket, azokat a jogalanyokat, amelyekkel a személyes adatok közölhetők, illetve az ilyen adatközlés céljait, az adatkezelés céljára vonatkozó korlátozásokat, az adattárolás időtartamát és az adatkezelési műveleteket, valamint egyéb adatkezelési eljárásokat, így a törvényes és tisztességes adatkezelés biztosításához szükséges intézkedéseket is, ideértvea IX. fejezetben meghatározott egyéb konkrét adatkezelési helyzetekre vonatkozóan. Az uniós vagy tagállami jognak közérdekű célt kell szolgálnia, és arányosnak kell lennie az elérni kívánt jogszerű céllal.

(4) Ha az adatgyűjtés céljától eltérő célból történő adatkezelés nem az érintett hozzájárulásán vagy valamely olyan uniós vagy tagállami jogon alapul, amely szükséges és arányos intézkedésnek minősül egy demokratikus társadalomban a 23. cikk (1) bekezdésében rögzített célok eléréséhez, annak megállapításához, hogy az eltérő célú adatkezelés összeegyeztethető-e azzal a céllal, amelyből a személyes adatokat eredetileg gyűjtötték, az adatkezelő többek között figyelembe veszi:

a) a személyes adatok gyűjtésének céljait és a tervezett további adatkezelés céljai közötti esetleges kapcsolatokat;

b) a személyes adatok gyűjtésének körülményeit, különös tekintettel az érintettek és az adatkezelő közötti kapcsolatokra;

c) a személyes adatok jellegét, különösen pedig azt, hogy a 9. cikk szerinti személyes adatok különleges kategóriáinak kezeléséről van-e szó, illetve, hogy büntetőjogi felelősség megállapítására és bűncselekményekre vonatkozó adatoknak a 10. cikk szerinti kezeléséről van-e szó;

d) azt, hogy az érintettekre nézve milyen esetleges következményekkel járna az adatok tervezett további kezelése;

e) megfelelő garanciák meglétét, ami jelenthet titkosítást vagy álnevesítést is.

7. cikk
A hozzájárulás feltételei

(1) Ha az adatkezelés hozzájáruláson alapul, az adatkezelőnek képesnek kell lennie annak igazolására, hogy az érintett személyes adatainak kezeléséhez hozzájárult.

(2) Ha az érintett hozzájárulását olyan írásbeli nyilatkozat keretében adja meg, amely más ügyekre is vonatkozik, a hozzájárulás iránti kérelmet ezektől a más ügyektől egyértelműen megkülönböztethető módon kell előadni, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világos és egyszerű nyelvezettel. Az érintett hozzájárulását tartalmazó ilyen nyilatkozat bármely olyan része, amely sérti e rendeletet, kötelező erővel nem bír.

(3) Az érintett jogosult arra, hogy hozzájárulását bármikor visszavonja. A hozzájárulás visszavonása nem érinti a hozzájáruláson alapuló, a visszavonás előtti adatkezelés jogszerűségét. A hozzájárulás megadása előtt az érintettet erről tájékoztatni kell. A hozzájárulás visszavonását ugyanolyan egyszerű módon kell lehetővé tenni, mint annak megadását.

(4) Annak megállapítása során, hogy a hozzájárulás önkéntes-e, a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venni azt a tényt, egyebek mellett, hogy a szerződés teljesítésének – beleértve a szolgáltatások nyújtását is – feltételéül szabták-e az olyan személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulást, amelyek nem szükségesek a szerződés teljesítéséhez.

8. cikk
A gyermek hozzájárulására vonatkozó feltételek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások vonatkozásában

(1) Ha a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a közvetlenül gyermekeknek kínált, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások vonatkozásában végzett személyes adatok kezelése akkor jogszerű, ha a gyermek a 16. életévét betöltötte. A 16. életévét be nem töltött gyermek esetén, a gyermekek személyes adatainak kezelése csak akkor és olyan

mértékben jogszerű, ha a hozzájárulást a gyermek feletti szülői felügyeletet gyakorló adta meg, illetve engedélyezte.

A tagállamok e célokból jogszabályban ennél alacsonyabb, de a 13. életévnél nem alacsonyabb életkort is megállapíthatnak.

(2) Az adatkezelő – figyelembe véve az elérhető technológiát – észszerű erőfeszítéseket tesz, hogy ilyen esetekben ellenőrizze, hogy a hozzájárulást a gyermek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlója adta meg, illetve engedélyezte.

(3) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok általános szerződési jogát, például a gyermek által kötött szerződések érvényességére, formájára vagy hatályára vonatkozó szabályokat.

9. cikk
A személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése

(1) A faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utaló személyes adatok, valamint a természetes személyek egyedi azonosítását célzó genetikai és biometrikus adatok, az egészségügyi adatok és a természetes személyek szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó személyes adatok kezelése tilos.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha:

a) az érintett kifejezett hozzájárulását adta az említett személyes adatok egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez, kivéve, ha az uniós vagy tagállami jog úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdésben említett tilalom nem oldható fel az érintett hozzájárulásával;

b) az adatkezelés az adatkezelőnek vagy az érintettnek a foglalkoztatást, valamint a szociális biztonságot és szociális védelmet szabályozó jogi előírásokból fakadó kötelezettségei teljesítése és konkrét jogai gyakorlása érdekében szükséges, ha az érintett alapvető jogait és érdekeit védő megfelelő garanciákról is rendelkező uniós vagy tagállami jog, illetve a tagállami jog szerinti kollektív szerződés ezt lehetővé teszi;

c) az adatkezelés az érintett vagy más természetes személy létfontosságú érdekeinek védelméhez szükséges, ha az érintett fizikai vagy jogi cselekvőképtelensége folytán nem képes a hozzájárulását megadni;

d) az adatkezelés valamely politikai, világnézeti, vallási vagy szakszervezeti célú alapítvány, egyesület vagy bármely más nonprofit szervezet megfelelő garanciák mellett végzett jogszerű tevékenysége keretében történik, azzal a feltétellel, hogy az adatkezelés kizárólag az ilyen szerv jelenlegi vagy volt tagjaira, vagy olyan személyekre vonatkozik, akik a szervezettel rendszeres kapcsolatban állnak a szervezet céljaihoz kapcsolódóan, és hogy a személyes adatokat az érintettek hozzájárulása nélkül nem teszik hozzáférhetővé a szervezeten kívüli személyek számára;

e) az adatkezelés olyan személyes adatokra vonatkozik, amelyeket az érintett kifejezetten nyilvánosságra hozott;

f) az adatkezelés jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez, illetve védelméhez szükséges, vagy amikor a bíróságok igazságszolgáltatási feladatkörükben járnak el;

g) az adatkezelés jelentős közérdek miatt szükséges, uniós jog vagy tagállami jog alapján, amely arányos az elérni kívánt céllal, tiszteletben tartja a személyes adatok védelméhez való jog lényeges tartalmát, és az érintett alapvető jogainak és érdekeinek biztosítására megfelelő és konkrét intézkedéseket ír elő;

h) az adatkezelés megelőző egészségügyi vagy munkahelyi egészségügyi célokból, a munkavállaló munkavégzési képességének felmérése, orvosi diagnózis felállítása, egészségügyi vagy szociális ellátás vagy kezelés nyújtása, illetve egészségügyi vagy szociális rendszerek és szolgáltatások irányítása érdekében szükséges, uniós vagy tagállami jog alapján vagy egészségügyi szakemberrel kötött szerződés értelmében, továbbá a (3) bekezdésben említett feltételekre és garanciákra figyelemmel;

i) az adatkezelés a népegészségügy területét érintő olyan közérdekből szükséges, mint a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekkel szembeni védelem vagy az egészségügyi ellátás, a gyógyszerek és az orvostechnikai eszközök magas színvonalának és biztonságának a biztosítása, és olyan uniós vagy tagállami jog alapján történik, amely megfelelő és konkrét intézkedésekről rendelkezik az érintett jogait és szabadságait védő garanciákra, és különösen a szakmai titoktartásra vonatkozóan;

j) az adatkezelés a 89. cikk (1) bekezdésével összhangban a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból szükséges olyan uniós vagy tagállami jog alapján, amely arányos az elérni kívánt céllal, tiszteletben tartja a személyes adatok védelméhez való jog lényeges tartalmát, és az érintett alapvető jogainak és érdekeinek biztosítására megfelelő és konkrét intézkedéseket ír elő;

(3) Az (1) bekezdésben említett személyes adatokat abban az esetben lehet a (2) bekezdés h) pontjában említett célokból kezelni, ha ezen adatok kezelése olyan szakember által vagy olyan szakember felelőssége mellett történik, aki uniós vagy tagállami jogban, illetve az arra hatáskörrel rendelkező tagállami szervek által megállapított szabályokban meghatározott szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alatt áll, illetve olyan más személy által, aki szintén uniós vagy tagállami jogban, illetve az arra hatáskörrel rendelkező tagállami szervek által megállapított szabályokban meghatározott titoktartási kötelezettség hatálya alatt áll.

(4) A tagállamok további feltételeket – köztük korlátozásokat – tarthatnak hatályban, illetve vezethetnek be a genetikai adatok, a biometrikus adatok és az egészségügyi adatok kezelésére vonatkozóan.

10. cikk
A büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és a bűncselekményekre vonatkozó személyes adatok kezelése

A büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és a bűncselekményekre, illetve a kapcsolódó biztonsági intézkedésekre vonatkozó személyes adatoknak a 6. cikk (1) bekezdése alapján történő kezelésére kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha az közhatalmi szerv adatkezelésében történik, vagy ha az adatkezelést az érintett jogai és szabadságai tekintetében megfelelő garanciákat nyújtó uniós vagy tagállami jog lehetővé teszi. A büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatok teljes körű nyilvántartása csak közhatalmi szerv által végzett adatkezelés keretében történhet.

11. cikk
Azonosítást nem igénylő adatkezelés

(1) Ha azok a célok, amelyekből az adatkezelő a személyes adatokat kezeli, nem vagy már nem teszik szükségessé az érintettnek az adatkezelő általi azonosítását, az adatkezelő nem köteles kiegészítő információkat megőrizni, beszerezni vagy kezelni annak érdekében, hogy pusztán azért azonosítsa az érintettet, hogy megfeleljen e rendeletnek.

(2) Ha az e cikk (1) bekezdésében említett esetekben az adatkezelő bizonyítani tudja, hogy nincs abban a helyzetben, hogy azonosítsa az érintettet, erről lehetőség szerint őt megfelelő módon tájékoztatja. Ilyen esetekben a 15–20. cikk nem alkalmazandó, kivéve, ha az érintett abból a célból, hogy az említett cikkek szerinti jogait gyakorolja, az azonosítását lehetővé tevő kiegészítő információkat nyújt.

III. FEJEZET
Az érintett jogai
1. szakasz Átláthatóság és intézkedések

12. cikk
Átlátható tájékoztatás, kommunikáció és az érintett jogainak gyakorlására vonatkozó intézkedések

(1) Az adatkezelő megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy az érintett részére a személyes adatok kezelésére vonatkozó, a 13. és a 14. cikkben említett valamennyi információt és a 15–22. és 34. cikk szerinti minden egyes tájékoztatást tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világosan és közérthetően megfogalmazva nyújtsa, különösen a gyermekeknek címzett bármely információ esetében. Az információkat írásban vagy más módon – ideértve adott esetben az elektronikus utat is – kell megadni. Az érintett kérésére szóbeli tájékoztatás is adható, feltéve, hogy más módon igazolták az érintett személyazonosságát.

(2) Az adatkezelő elősegíti az érintett 15–22. cikk szerinti jogainak a gyakorlását. A 11. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az adatkezelő az érintett 15–22. cikk szerinti jogai gyakorlására irányuló kérelmének a teljesítését nem tagadhatja meg, kivéve, ha bizonyítja, hogy az érintettet nem áll módjában azonosítani.

(3) Az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül, de mindenféleképpen a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet a 15–22. cikk szerinti kérelem nyomán hozott intézkedésekről. Szükség esetén, figyelembe véve a kérelem összetettségét és a kérelmek számát, ez a határidő további két hónappal meghosszabbítható. A határidő meghosszabbításáról az adatkezelő a késedelem okainak megjelölésével a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet. Ha az érintett elektronikus úton nyújtotta be a kérelmet, a tájékoztatást lehetőség szerint elektronikus úton kell megadni, kivéve, ha az érintett azt másként kéri.

(4) Ha az adatkezelő nem tesz intézkedéseket az érintett kérelme nyomán, késedelem nélkül, de legkésőbb a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet az intézkedés elmaradásának okairól, valamint arról, hogy az érintett panaszt nyújthat be valamely felügyeleti hatóságnál, és élhet bírósági jogorvoslati jogával.

(5) A 13. és 14. cikk szerinti információkat és a 15–22. és 34. cikk szerinti tájékoztatást és intézkedést díjmentesen kell biztosítani. Ha az érintett kérelme egyértelműen megalapozatlan vagy – különösen ismétlődő jellege miatt – túlzó, az adatkezelő, figyelemmel a kért információ vagy tájékoztatás nyújtásával vagy a kért intézkedés meghozatalával járó adminisztratív költségekre:

a) észszerű összegű díjat számíthat fel, vagy

b) megtagadhatja a kérelem alapján történő intézkedést.

A kérelem egyértelműen megalapozatlan vagy túlzó jellegének bizonyítása az adatkezelőt terheli.

(6) A 11. cikk sérelme nélkül, ha az adatkezelőnek megalapozott kétségei vannak a 15–21. cikk szerinti kérelmet benyújtó természetes személy kilétével kapcsolatban, további, az érintett személyazonosságának megerősítéséhez szükséges információk nyújtását kérheti.

(7) Az érintett részére a 13. és 14. cikk alapján nyújtandó információkat szabványosított ikonokkal is ki lehet egészíteni annak érdekében, hogy a tervezett adatkezelésről az érintett jól látható, könnyen érthető és jól olvasható formában kapjon általános tájékoztatást. Az elektronikusan megjelenített ikonoknak géppel olvashatónak kell lenniük.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 92. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ikonok által megjelenítendő információk és a szabványosított ikonok biztosítására vonatkozó eljárások meghatározása céljából.

2. szakasz
Tájékoztatás és a személyes adatokhoz való hozzáférés

13. cikk
Rendelkezésre bocsátandó információk, ha a személyes adatokat az érintettől gyűjtik

(1) Ha az érintettre vonatkozó személyes adatokat az érintettől gyűjtik, az adatkezelő a személyes adatok megszerzésének időpontjában az érintett rendelkezésére bocsátja a következő információk mindegyikét:

a) az adatkezelőnek és – ha van ilyen – az adatkezelő képviselőjének a kiléte és elérhetőségei;

b) az adatvédelmi tisztviselő elérhetőségei, ha van ilyen;

c) a személyes adatok tervezett kezelésének célja, valamint az adatkezelés jogalapja;

d) a 6. cikk (1) bekezdésének f) pontján alapuló adatkezelés esetén, az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekei;

e) adott esetben a személyes adatok címzettjei, illetve a címzettek kategóriái, ha van ilyen;

f) adott esetben annak ténye, hogy az adatkezelő harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére kívánja továbbítani a személyes adatokat, továbbá a Bizottság megfelelőségi határozatának léte vagy annak hiánya, vagy a 46. cikkben, a 47. cikkben vagy a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett adattovábbítás esetén a megfelelő és alkalmas garanciák megjelölése, valamint az azok másolatának megszerzésére szolgáló módokra vagy az azok elérhetőségére való hivatkozás.

(2) Az (1) bekezdésben említett információk mellett az adatkezelő a személyes adatok megszerzésének időpontjában, annak érdekében, hogy a tisztességes és átlátható adatkezelést biztosítsa, az érintettet a következő kiegészítő információkról tájékoztatja:

a) a személyes adatok tárolásának időtartamáról, vagy ha ez nem lehetséges, ezen időtartam meghatározásának szempontjairól;

b) az érintett azon jogáról, hogy kérelmezheti az adatkezelőtől a rá vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáférést, azok helyesbítését, törlését vagy kezelésének korlátozását, és tiltakozhat az ilyen személyes adatok kezelése ellen, valamint az érintett adathordozhatósághoz való jogáról;

c) a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontján vagy a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontján alapuló adatkezelés esetén a hozzájárulás bármely időpontban történő visszavonásához való jog, amely nem érinti a visszavonás előtt a hozzájárulás alapján végrehajtott adatkezelés jogszerűségét;

d) a felügyeleti hatósághoz címzett panasz benyújtásának jogáról;

e) arról, hogy a személyes adat szolgáltatása jogszabályon vagy szerződéses kötelezettségen alapul vagy szerződés kötésének előfeltétele-e, valamint hogy az érintett köteles-e a személyes adatokat megadni, továbbá hogy milyen lehetséges következményeikkel járhat az adatszolgáltatás elmaradása;

f) a 22. cikk (1) és (4) bekezdésében említett automatizált döntéshozatal ténye, ideértve a profilalkotást is, valamint legalább ezekben az esetekben az alkalmazott logikára és arra vonatkozóan érthető információk, hogy az ilyen adatkezelés milyen jelentőséggel, és az érintettre nézve milyen várható következményekkel bír.

(3) Ha az adatkezelő a személyes adatokon a gyűjtésük céljától eltérő célból további adatkezelést kíván végezni, a további adatkezelést megelőzően tájékoztatnia kell az érintettet erről az eltérő célról és a (2) bekezdésben említett minden releváns kiegészítő információról.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó, ha és amilyen mértékben az érintett már rendelkezik az információkkal.

14. cikk
Rendelkezésre bocsátandó információk, ha a személyes adatokat nem az érintettől szerezték meg

(1) Ha a személyes adatokat nem az érintettől szerezték meg, az adatkezelő az érintett rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) az adatkezelőnek és – ha van ilyen – az adatkezelő képviselőjének a kiléte és elérhetőségei;

b) az adatvédelmi tisztviselő elérhetőségei, ha van ilyen;

c) a személyes adatok tervezett kezelésének célja, valamint az adatkezelés jogalapja;

d) az érintett személyes adatok kategóriái;

e) a személyes adatok címzettjei, illetve a címzettek kategóriái, ha van ilyen;

f) adott esetben annak ténye, hogy az adatkezelő valamely harmadik országbeli címzett vagy valamely nemzetközi szervezet részére kívánja továbbítani a személyes adatokat, továbbá a Bizottság megfelelőségi határozatának léte vagy annak hiánya, vagy a 46. cikkben, a 47. cikkben vagy a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett adattovábbítás esetén a megfelelő és alkalmas garanciák megjelölése, valamint az ezek másolatának megszerzésére szolgáló módokra vagy az elérhetőségükre való hivatkozás.

(2) Az (1) bekezdésben említett információk mellett az adatkezelő az érintett rendelkezésére bocsátja az érintettre nézve tisztességes és átlátható adatkezelés biztosításához szükséges következő kiegészítő információkat:

a) a személyes adatok tárolásának időtartama, vagy ha ez nem lehetséges, ezen időtartam meghatározásának szempontjai;

b) ha az adatkezelés a 6. cikk (1) bekezdésének f) pontján alapul, az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekeiről;

c) az érintett azon joga, hogy kérelmezheti az adatkezelőtől a rá vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáférést, azok helyesbítését, törlését vagy kezelésének korlátozását, és tiltakozhat a személyes adatok kezelése ellen, valamint az érintett adathordozhatósághoz való joga;

d) a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontján vagy a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontján alapuló adatkezelés esetén a hozzájárulás bármely időpontban való visszavonásához való jog, amely nem érinti a visszavonás előtt a hozzájárulás alapján végrehajtott adatkezelés jogszerűségét;

e) a valamely felügyeleti hatósághoz címzett panasz benyújtásának joga;

f) a személyes adatok forrása és adott esetben az, hogy az adatok nyilvánosan hozzáférhető forrásokból származnak-e; és

g) a 22. cikk (1) és (4) bekezdésében említett automatizált döntéshozatal ténye, ideértve a profilalkotást is, valamint legalább ezekben az esetekben az alkalmazott logikára és arra vonatkozó érthető információk, hogy az ilyen adatkezelés milyen jelentőséggel, és az érintettre nézve milyen várható következményekkel bír.

(3) Az adatkezelő az (1) és (2) bekezdés szerinti tájékoztatást az alábbiak szerint adja meg:

a) a személyes adatok kezelésének konkrét körülményeit tekintetbe véve, a személyes adatok megszerzésétől számított észszerű határidőn, de legkésőbb egy hónapon belül;

b) ha a személyes adatokat az érintettel való kapcsolattartás céljára használják, legalább az érintettel való első kapcsolatfelvétel alkalmával; vagy

c) ha várhatóan más címzettel is közlik az adatokat, legkésőbb a személyes adatok első alkalommal való közlésekor.

(4) Ha az adatkezelő a személyes adatokon a megszerzésük céljától eltérő célból további adatkezelést kíván végezni, a további adatkezelést megelőzően tájékoztatnia kell az érintettet erről az eltérő célról és a (2) bekezdésben említett minden releváns kiegészítő információról.

(5) Az (1)–(4) bekezdést nem kell alkalmazni, ha és amilyen mértékben:

a) az érintett már rendelkezik az információkkal;

b) a szóban forgó információk rendelkezésre bocsátása lehetetlennek bizonyul, vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényelne, különösen a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból, a 89. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek és garanciák figyelembevételével végzett adatkezelés esetében, vagy amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettség valószínűsíthetően lehetetlenné tenné vagy komolyan veszélyeztetné ezen adatkezelés céljainak elérését. Ilyen esetekben az adatkezelőnek megfelelő intézkedéseket kell hoznia – az információk nyilvánosan elérhetővé tételét is ideértve – az érintett jogainak, szabadságainak és jogos érdekeinek védelme érdekében;

c) az adat megszerzését vagy közlését kifejezetten előírja az adatkezelőre alkalmazandó uniós vagy tagállami jog, amely az érintett jogos érdekeinek védelmét szolgáló megfelelő intézkedésekről rendelkezik; vagy

d) a személyes adatoknak valamely uniós vagy tagállami jogban előírt szakmai titoktartási kötelezettség alapján, ideértve a jogszabályon alapuló titoktartási kötelezettséget is, bizalmasnak kell maradnia.

15. cikk
Az érintett hozzáférési joga

(1) Az érintett jogosult arra, hogy az adatkezelőtől visszajelzést kapjon arra vonatkozóan, hogy személyes adatainak kezelése folyamatban van-e, és ha ilyen adatkezelés folyamatban van, jogosult arra, hogy a személyes adatokhoz és a következő információkhoz hozzáférést kapjon:

a) az adatkezelés céljai;

b) az érintett személyes adatok kategóriái;

c) azon címzettek vagy címzettek kategóriái, akikkel, illetve amelyekkel a személyes adatokat közölték vagy közölni fogják, ideértve különösen a harmadik országbeli címzetteket, illetve a nemzetközi szervezeteket;

d) adott esetben a személyes adatok tárolásának tervezett időtartama, vagy ha ez nem lehetséges, ezen időtartam meghatározásának szempontjai;

e) az érintett azon joga, hogy kérelmezheti az adatkezelőtől a rá vonatkozó személyes adatok helyesbítését, törlését vagy kezelésének korlátozását, és tiltakozhat az ilyen személyes adatok kezelése ellen;

f) a valamely felügyeleti hatósághoz címzett panasz benyújtásának joga;

g) ha az adatokat nem az érintettől gyűjtötték, a forrásukra vonatkozó minden elérhető információ;

h) a 22. cikk (1) és (4) bekezdésében említett automatizált döntéshozatal ténye, ideértve a profilalkotást is, valamint legalább ezekben az esetekben az alkalmazott logikára és arra vonatkozó érthető információk, hogy az ilyen adatkezelés milyen jelentőséggel bír, és az érintettre nézve milyen várható következményekkel jár.

(2) Ha személyes adatoknak harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítására kerül sor, az érintett jogosult arra, hogy tájékoztatást kapjon a továbbításra vonatkozóan a 46. cikk szerinti megfelelő garanciákról.

(3) Az adatkezelő az adatkezelés tárgyát képező személyes adatok másolatát az érintett rendelkezésére bocsátja. Az érintett által kért további másolatokért az adatkezelő az adminisztratív költségeken alapuló, észszerű mértékű díjat számíthat fel. Ha az érintett elektronikus úton nyújtotta be a kérelmet, az információkat széles körben használt elektronikus formátumban kell rendelkezésre bocsátani, kivéve, ha az érintett másként kéri.

(4) A (3) bekezdésben említett, másolat igénylésére vonatkozó jog nem érintheti hátrányosan mások jogait és szabadságait.

3. szakasz
Helyesbítés és törlés

16. cikk
A helyesbítéshez való jog

Az érintett jogosult arra, hogy kérésére az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül helyesbítse a rá vonatkozó pontatlan személyes adatokat. Figyelembe véve az adatkezelés célját, az érintett jogosult arra, hogy kérje a hiányos személyes adatok – egyebek mellett kiegészítő nyilatkozat útján történő – kiegészítését.

Adatkezelőt/adatfeldolgozót terhelő bizonyítási kötelezettség

18. cikk
Az adatkezelés korlátozásához való jog

(1) Az érintett jogosult arra, hogy kérésére az adatkezelő korlátozza az adatkezelést, ha az alábbiak valamelyike teljesül:

a) az érintett vitatja a személyes adatok pontosságát, ez esetben a korlátozás arra az időtartamra vonatkozik, amely lehetővé teszi, hogy az adatkezelő ellenőrizze a személyes adatok pontosságát;

b) az adatkezelés jogellenes, és az érintett ellenzi az adatok törlését, és ehelyett kéri azok felhasználásának korlátozását;

c) az adatkezelőnek már nincs szüksége a személyes adatokra adatkezelés céljából, de az érintett igényli azokat jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez vagy védelméhez; vagy

d) az érintett a 21. cikk (1) bekezdése szerint tiltakozott az adatkezelés ellen; ez esetben a korlátozás arra az időtartamra vonatkozik, amíg megállapításra nem kerül, hogy az adatkezelő jogos indokai elsőbbséget élveznek-e az érintett jogos indokaival szemben.

(2) Ha az adatkezelés az (1) bekezdés alapján korlátozás alá esik, az ilyen személyes adatokat a tárolás kivételével csak az érintett hozzájárulásával, vagy jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez vagy védelméhez, vagy más természetes vagy jogi személy jogainak védelme érdekében, vagy az Unió, illetve valamely tagállam fontos közérdekéből lehet kezelni.

(3) Az adatkezelő az érintettet, akinek a kérésére az (1) bekezdés alapján korlátozták az adatkezelést, az adatkezelés korlátozásának feloldásáról előzetesen tájékoztatja.

19. cikk
A személyes adatok helyesbítéséhez vagy törléséhez, illetve az adatkezelés korlátozásához kapcsolódó értesítési kötelezettség

Az adatkezelő minden olyan címzettet tájékoztat a 16. cikk, a 17. cikk (1) bekezdése, illetve a 18. cikk szerinti valamennyi helyesbítésről, törlésről vagy adatkezelés-korlátozásról, akivel, illetve amellyel a személyes adatot közölték, kivéve, ha ez lehetetlennek bizonyul, vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényel. Az érintettet kérésére az adatkezelő tájékoztatja e címzettekről.

20. cikk
Az adathordozhatósághoz való jog

(1) Az érintett jogosult arra, hogy a rá vonatkozó, általa egy adatkezelő rendelkezésére bocsátott személyes adatokat tagolt, széles körben használt, géppel olvasható formátumban megkapja, továbbá jogosult arra, hogy ezeket az adatokat egy másik adatkezelőnek továbbítsa anélkül, hogy ezt akadályozná az az adatkezelő, amelynek a személyes adatokat a rendelkezésére bocsátotta, ha:

a) az adatkezelés a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja vagy a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti hozzájáruláson, vagy a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti szerződésen alapul; és

b) az adatkezelés automatizált módon történik.

(2) Az adatok hordozhatóságához való jog (1) bekezdés szerinti gyakorlása során az érintett jogosult arra, hogy – ha ez technikailag megvalósítható – kérje a személyes adatok adatkezelők közötti közvetlen továbbítását.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett jog gyakorlása nem sértheti a 17. cikket. Az említett jog nem alkalmazandó abban az esetben, ha az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítványai gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges.

(4) Az (1) bekezdésben említett jog nem érintheti hátrányosan mások jogait és szabadságait.

4. szakasz
A tiltakozáshoz való jog és automatizált döntéshozatal egyedi ügyekben

21. cikk
A tiltakozáshoz való jog

(1) Az érintett jogosult arra, hogy a saját helyzetével kapcsolatos okokból bármikor tiltakozzon személyes adatainak a 6. cikk (1) bekezdésének e) vagy f) pontján alapuló kezelése ellen, ideértve az említett rendelkezéseken alapuló profilalkotást is. Ebben az esetben az adatkezelő a személyes adatokat nem kezelheti tovább, kivéve, ha az adatkezelő bizonyítja, hogy az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben, vagy amelyek jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez vagy védelméhez kapcsolódnak.

(2) Ha a személyes adatok kezelése közvetlen üzletszerzés érdekében történik, az érintett jogosult arra, hogy bármikor tiltakozzon a rá vonatkozó személyes adatok e célból történő kezelése ellen, ideértve a profilalkotást is, amennyiben az a közvetlen üzletszerzéshez kapcsolódik.

(3) Ha az érintett tiltakozik a személyes adatok közvetlen üzletszerzés érdekében történő kezelése ellen,

akkor a személyes adatok a továbbiakban e célból nem kezelhetők.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett jogra legkésőbb az érintettel való első kapcsolatfelvétel során kifejezetten fel kell hívni annak figyelmét, és az erre vonatkozó tájékoztatást egyértelműen és minden más információtól elkülönítve kell megjeleníteni.

(5) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások igénybevételéhez kapcsolódóan és a 2002/58/EK irányelvtől eltérve az érintett a tiltakozáshoz való jogot műszaki előírásokon alapuló automatizált eszközökkel is gyakorolhatja.

(6) Ha a személyes adatok kezelésére a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból kerül sor, az érintett jogosult arra, hogy a saját helyzetével kapcsolatos okokból tiltakozhasson a rá vonatkozó személyes adatok kezelése ellen, kivéve, ha az adatkezelésre közérdekű okból végzett feladat végrehajtása érdekében van szükség.

(7)

22. cikk
Automatizált döntéshozatal egyedi ügyekben, beleértve a profilalkotást

(1) Az érintett jogosult arra, hogy ne terjedjen ki rá az olyan, kizárólag automatizált adatkezelésen – ideértve a profilalkotást is – alapuló döntés hatálya, amely rá nézve joghatással járna vagy őt hasonlóképpen jelentős mértékben érintené.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a döntés:

a) az érintett és az adatkezelő közötti szerződés megkötése vagy teljesítése érdekében szükséges;

b) meghozatalát az adatkezelőre alkalmazandó olyan uniós vagy tagállami jog teszi lehetővé, amely az érintett jogainak és szabadságainak, valamint jogos érdekeinek védelmét szolgáló megfelelő intézkedéseket is megállapít; vagy c) az érintett kifejezett hozzájárulásán alapul.

(3) A (2) bekezdés a) és c) pontjában említett esetekben az adatkezelő köteles megfelelő intézkedéseket tenni az érintett jogainak, szabadságainak és jogos érdekeinek védelme érdekében, ideértve az érintettnek legalább azt a jogát, hogy az adatkezelő részéről emberi beavatkozást kérjen, álláspontját kifejezze, és a döntéssel szemben kifogást nyújtson be.

(4) A (2) bekezdésben említett döntések nem alapulhatnak a személyes adatoknak a 9. cikk (1) bekezdésében említett különleges kategóriáin, kivéve, ha a 9. cikk (2) bekezdésének a) vagy g) pontja alkalmazandó, és az érintett jogainak, szabadságainak és jogos érdekeinek védelme érdekében megfelelő intézkedések megtételére került sor.

5. szakasz
Korlátozások

23. cikk
Korlátozások

(1) Az adatkezelőre vagy adatfeldolgozóra alkalmazandó uniós vagy tagállami jog jogalkotási intézkedésekkel korlátozhatja a 12–22. cikkben és a 34. cikkben foglalt, valamint a 12–22. cikkben meghatározott jogokkal és kötelezettségekkel összhangban lévő rendelkezései tekintetében az 5. cikkben foglalt jogok és kötelezettségek hatályát, ha a korlátozás tiszteletben tartja az alapvető jogok és szabadságok lényeges tartalmát, valamint az alábbiak védelméhez szükséges és arányos intézkedés egy demokratikus társadalomban:

a) nemzetbiztonság;

b) honvédelem;

c) közbiztonság;

d) bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése vagy a vádeljárás lefolytatása, illetve büntetőjogi szankciók végrehajtása, beleértve a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelmet és e veszélyek megelőzését;

e) az Unió vagy valamely tagállam egyéb fontos, általános közérdekű célkitűzései, különösen az Unió vagy valamely tagállam fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket, a népegészségügyet és a szociális biztonságot;

f) a bírói függetlenség és a bírósági eljárások védelme;

g) a szabályozott foglalkozások esetében az etikai vétségek megelőzése, kivizsgálása, felderítése és az ezekkel kapcsolatos eljárások lefolytatása;

h) az a)–e) és a g) pontban említett esetekben – akár alkalmanként – a közhatalmi feladatok ellátásához kapcsolódó ellenőrzési, vizsgálati vagy szabályozási tevékenység;

i) az érintett védelme vagy mások jogainak és szabadságainak védelme;

j) polgári jogi követelések érvényesítése.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogalkotási intézkedések adott esetben részletes rendelkezéseket tartalmaznak legalább: a) az adatkezelés céljaira vagy az adatkezelés kategóriáira,

b) a személyes adatok kategóriáira,

c) a bevezetett korlátozások hatályára,

d) a visszaélésre, illetve a jogosulatlan hozzáférésre vagy továbbítás megakadályozását célzó garanciákra,

e) az adatkezelő meghatározására vagy az adatkezelők kategóriáinak meghatározására,

f) az adattárolás időtartamára, valamint az alkalmazandó garanciákra, figyelembe véve az adatkezelés vagy az adatkezelési kategóriák jellegét, hatályát és céljait,

g) az érintettek jogait és szabadságait érintő kockázatokra, és

h) az érintettek arra vonatkozó jogára, hogy tájékoztatást kapjanak a korlátozásról, kivéve, ha ez hátrányosan befolyásolhatja a korlátozás célját.

IV. FEJEZET

Az adatkezelő és az adatfeldolgozó

1. szakasz
Általános kötelezettségek

24. cikk
Az adatkezelő feladatai

(1) Az adatkezelő az adatkezelés jellege, hatóköre, körülményei és céljai, valamint a természetes személyek jogaira és szabadságaira jelentett, változó valószínűségű és súlyosságú kockázat figyelembevételével megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket hajt végre annak biztosítása és bizonyítása céljából, hogy a személyes adatok kezelése e rendelettel összhangban történik. Ezeket az intézkedéseket az adatkezelő felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi.

(2) Ha az az adatkezelési tevékenység vonatkozásában arányos, az (1) bekezdésben említett intézkedések részeként az adatkezelő megfelelő belső adatvédelmi szabályokat is alkalmaz.

(3) A 40. cikk szerinti jóváhagyott magatartási kódexekhez vagy a 42. cikk szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmushoz való csatlakozás felhasználható annak bizonyítása részeként, hogy az adatkezelő teljesíti kötelezettségeit.

25. cikk
Beépített és alapértelmezett adatvédelem

(1) Az adatkezelő a tudomány és technológia állása és a megvalósítás költségei, továbbá az adatkezelés jellege, hatóköre, körülményei és céljai, valamint a természetes személyek jogaira és szabadságaira jelentett, változó valószínűségű és súlyosságú kockázat figyelembevételével mind az adatkezelés módjának meghatározásakor, mind pedig az adatkezelés során olyan megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket – például álnevesítést – hajt végre, amelyek célja egyrészt az adatvédelmi elvek, például az adattakarékosság hatékony megvalósítása, másrészt az e rendeletben foglalt követelmények teljesítéséhez és az érintettek jogainak védelméhez szükséges garanciák beépítése az adatkezelés folyamatába.

(2) Az adatkezelő megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket hajt végre annak biztosítására, hogy alapértelmezés szerint kizárólag olyan személyes adatok kezelésére kerüljön sor, amelyek az adott konkrét adatkezelési cél szempontjából szükségesek. Ez a kötelezettség vonatkozik a gyűjtött személyes adatok mennyiségére, kezelésük mértékére, tárolásuk időtartamára és hozzáférhetőségükre. Ezek az intézkedések különösen azt kell, hogy biztosítsák, hogy a személyes adatok alapértelmezés szerint a természetes személy beavatkozása nélkül ne válhassanak hozzáférhetővé meghatározatlan számú személy számára.

(3) A 42. cikk szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmus felhasználható annak bizonyítása részeként, hogy az adatkezelő teljesíti az e cikk (1) és (2) bekezdésében előírt követelményeket.

(4)

26. cikk
Közös adatkezelők

(1) Ha az adatkezelés céljait és eszközeit két vagy több adatkezelő közösen határozza meg, azok közös adatkezelőknek minősülnek. A közös adatkezelők átlátható módon, a közöttük létrejött megállapodásban határozzák meg az e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítéséért fennálló, különösen az érintett jogainak gyakorlásával és a 13. és a 14. cikkben említett információk rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos feladataikkal összefüggő felelősségük megoszlását, kivéve azt az esetet és annyiban, ha és amennyiben az adatkezelőkre vonatkozó felelősség megoszlását a rájuk alkalmazandó uniós vagy tagállami jog határozza meg. A megállapodásban az érintettek számára kapcsolattartót lehet kijelölni.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásnak megfelelően tükröznie kell a közös adatkezelők érintettekkel szembeni szerepét és a velük való kapcsolatukat. A megállapodás lényegét az érintett rendelkezésére kell bocsátani.

(3) Az érintett az (1) bekezdésben említett megállapodás feltételeitől függetlenül mindegyik adatkezelő vonatkozásában és mindegyik adatkezelővel szemben gyakorolhatja az e rendelet szerinti jogait.

27.cikk

Az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező adatkezelők vagy adatfeldolgozók képviselői

(1) A 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó írásban uniós képviselőt jelöl ki.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettséget nem kell alkalmazni:

a) az alkalmi jellegű adatkezelésre, amely nem terjed ki sem a személyes adatoknak a 9. cikk (1) bekezdésében említett különleges kategóriáira, sem a 10. cikkben említett, büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és bűncselekményekre vonatkozó személyes adatok nagy számban történő kezelésére, és amely – figyelembe véve az adatkezelés jellegét, körülményeit, hatókörét és céljait – valószínűsíthetően nem jelent kockázatot a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve; vagy

b) közhatalmi vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervekre.

(3) A képviselőnek tevékenységi hellyel kell rendelkeznie az egyik olyan tagállamban, ahol azon érintettek tartózkodnak, akiknek személyes adatait áruknak vagy szolgáltatásoknak a részükre történő nyújtása során kezelik vagy akiknek a magatartását megfigyelik.

(4) Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó által a képviselő számára adott megbízásnak ki kell terjednie arra, hogy az adatkezeléssel összefüggő minden ügyben, az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében – különösen a felügyeleti hatóságok és az érintettek megkeresésére – az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó helyett vagy mellett a képviselő járjon el.

(5) Az a tény, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó képviselőt jelöl ki, nem érinti az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval szembeni keresetindításhoz való jogot.

28. cikk
Az adatfeldolgozó

(1) Ha az adatkezelést az adatkezelő nevében más végzi, az adatkezelő kizárólag olyan adatfeldolgozókat vehet igénybe, akik vagy amelyek megfelelő garanciákat nyújtanak az adatkezelés e rendelet követelményeinek való megfelelését és az érintettek jogainak védelmét biztosító, megfelelő technikai és szervezési intézkedések végrehajtására.

(2) Az adatfeldolgozó az adatkezelő előzetesen írásban tett eseti vagy általános felhatalmazása nélkül további adatfeldolgozót nem vehet igénybe. Az általános írásbeli felhatalmazás esetén az adatfeldolgozó tájékoztatja az adatkezelőt minden olyan tervezett változásról, amely további adatfeldolgozók igénybevételét vagy azok cseréjét érinti, ezzel biztosítva lehetőséget az adatkezelőnek arra, hogy ezekkel a változtatásokkal szemben kifogást emeljen.

(3) Az adatfeldolgozó által végzett adatkezelést az uniós jog vagy tagállami jog alapján létrejött olyan – az adatkezelés tárgyát, időtartamát, jellegét és célját, a személyes adatok típusát, az érintettek kategóriáit, valamint az adatkezelő kötelezettségeit és jogait meghatározó –szerződésnek vagy más jogi aktusnak kell szabályoznia, amely köti az adatfeldolgozót az adatkezelővel szemben. A szerződés vagy más jogi aktus különösen előírja, hogy az adatfeldolgozó:

a) a személyes adatokat kizárólag az adatkezelő írásbeli utasításai alapján kezeli – beleértve a személyes adatoknak valamely harmadik ország vagy nemzetközi szervezet számára való továbbítását is –, kivéve akkor, ha az adatkezelést az adatfeldolgozóra alkalmazandó uniós vagy tagállami jog írja elő; ebben az esetben erről a jogi előírásról az adatfeldolgozó az adatkezelőt az adatkezelést megelőzően értesíti, kivéve, ha az adatkezelő értesítését az adott jogszabály fontos közérdekből tiltja;

b) biztosítja azt, hogy a személyes adatok kezelésére feljogosított személyek titoktartási kötelezettséget vállalnak vagy jogszabályon alapuló megfelelő titoktartási kötelezettség alatt állnak;

c) meghozza a 32. cikkben előírt intézkedéseket;

d) tiszteletben tartja a további adatfeldolgozó igénybevételére vonatkozóan a (2) és (4) bekezdésben említett feltételeket;

e) az adatkezelés jellegének figyelembevételével megfelelő technikai és szervezési intézkedésekkel a lehetséges mértékben segíti az adatkezelőt abban, hogy teljesíteni tudja kötelezettségét az érintett III. fejezetben foglalt jogainak gyakorlásához kapcsolódó kérelmek megválaszolása tekintetében;

f) segíti az adatkezelőt a 32–36. cikk szerinti kötelezettségek teljesítésében, figyelembe véve az adatkezelés jellegét és az adatfeldolgozó rendelkezésére álló információkat;

g) az adatkezelési szolgáltatás nyújtásának befejezését követően az adatkezelő döntése alapján minden személyes adatot töröl vagy visszajuttat az adatkezelőnek, és törli a meglévő másolatokat, kivéve, ha az uniós vagy a tagállami jog az személyes adatok tárolását írja elő;

h) az adatkezelő rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely az e cikkben meghatározott kötelezettségek teljesítésének igazolásához szükséges, továbbá amely lehetővé teszi és elősegíti az adatkezelő által vagy az általa megbízott más ellenőr által végzett auditokat, beleértve a helyszíni vizsgálatokat is.

Az első albekezdés h) pontjával kapcsolatban az adatfeldolgozó haladéktalanul tájékoztatja az adatkezelőt, ha úgy véli, hogy annak valamely utasítása sérti ezt a rendeletet vagy a tagállami vagy uniós adatvédelmi rendelkezéseket.

(4) Ha az adatfeldolgozó bizonyos, az adatkezelő nevében végzett konkrét adatkezelési tevékenységekhez további adatfeldolgozó szolgáltatásait is igénybe veszi, uniós vagy tagállami jog alapján létrejött szerződés vagy más jogi aktus útján erre a további adatfeldolgozóra is ugyanazok az adatvédelmi kötelezettségeket kell telepíteni, mint amelyek az adatkezelő és az adatfeldolgozó között létrejött, a (3) bekezdésben említett szerződésben vagy egyéb jogi aktusban szerepelnek, különösen úgy, hogy a további adatfeldolgozónak megfelelő garanciákat kell nyújtania a megfelelő technikai és szervezési intézkedések végrehajtására, és ezáltal biztosítania kell, hogy az adatkezelés megfeleljen e rendelet követelményeinek. Ha a további adatfeldolgozó nem teljesíti adatvédelmi kötelezettségeit, az őt megbízó adatfeldolgozó teljes felelősséggel tartozik az adatkezelő felé a további adatfeldolgozó kötelezettségeinek a teljesítéséért.

(5) A 40. cikk szerinti jóváhagyott magatartási kódexekhez vagy a 42. cikk szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmushoz való csatlakozás felhasználható annak bizonyítása részeként, hogy az adatfeldolgozó biztosítja az (1) és (4) bekezdésben említett megfelelő garanciákat.

(6) Az adatkezelő és az adatfeldolgozó közötti egyedi szerződés sérelme nélkül az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett szerződés vagy más jogi aktus teljes egészében vagy részben az e cikk (7) és (8) bekezdésében említett általános szerződési feltételeken alapulhat, beleértve azt is, amikor ezek a 42. és a 43. cikk alapján az adatkezelőnek vagy az adatfeldolgozónak megadott tanúsítvány részét képezik.

(7) A Bizottság – a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően – általános szerződési feltételeket határozhat meg az e cikk (3) és (4) bekezdésében foglaltakra vonatkozóan.

(8) A felügyeleti hatóságok a 63. cikkben említett egységességi mechanizmusnak megfelelően általános szerződési feltételeket fogadhatnak el az e cikk (3) és (4) bekezdésében foglaltakra vonatkozóan.

(9) A (3) és (4) bekezdésben említett szerződést vagy más jogi aktust írásba kell foglalni, ideértve az elektronikus formátumot is.

(10) A 82., 83. és 84. cikk sérelme nélkül, ha egy adatfeldolgozó e rendeletet sértve maga határozza meg az adatkezelés céljait és eszközeit, akkor őt az adott adatkezelés tekintetében adatkezelőnek kell tekinteni.

29. cikk
Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó irányítása alatt végzett adatkezelés

Az adatfeldolgozó és bármely, az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó irányítása alatt eljáró, a személyes adatokhoz hozzáféréssel rendelkező személy ezeket az adatokat kizárólag az adatkezelő utasításának megfelelően kezelheti, kivéve, ha az ettől való eltérésre őt uniós vagy tagállami jog kötelezi.

30. cikk
Az adatkezelési tevékenységek nyilvántartása

(1) Minden adatkezelő és – ha van ilyen – az adatkezelő képviselője a felelősségébe tartozóan végzett adatkezelési tevékenységekről nyilvántartást vezet. E nyilvántartás a következő információkat tartalmazza:

a) az adatkezelő neve és elérhetősége, valamint – ha van ilyen – a közös adatkezelőnek, az adatkezelő képviselőjének és az adatvédelmi tisztviselőnek a neve és elérhetősége;

b) az adatkezelés céljai;

c) az érintettek kategóriáinak, valamint a személyes adatok kategóriáinak ismertetése;

d) olyan címzettek kategóriái, akikkel a személyes adatokat közlik vagy közölni fogják, ideértve a harmadik országbeli címzetteket vagy nemzetközi szervezeteket;

e) adott esetben a személyes adatok harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítására vonatkozó információk, beleértve a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet azonosítását, valamint a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdés szerinti továbbítás esetében a megfelelő garanciák leírása;

f) ha lehetséges, a különböző adatkategóriák törlésére előirányzott határidők;

g) ha lehetséges, a 32. cikk (1) bekezdésében említett technikai és szervezési intézkedések általános leírása.

(2) Minden adatfeldolgozó és – ha van ilyen – az adatfeldolgozó képviselője nyilvántartást vezet az adatkezelő nevében végzett adatkezelési tevékenységek minden kategóriájáról; a nyilvántartás a következő információkat tartalmazza:

a) az adatfeldolgozó vagy adatfeldolgozók neve és elérhetőségei, és minden olyan adatkezelő neve és elérhetőségei, amelynek vagy akinek a nevében az adatfeldolgozó eljár, továbbá – ha van ilyen – az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó képviselőjének, valamint az adatvédelmi tisztviselőnek a neve és elérhetőségei;

b) az egyes adatkezelők nevében végzett adatkezelési tevékenységek kategóriái;

c) adott esetben a személyes adatok harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítása, beleértve a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet azonosítását, valamint a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti továbbítás esetében a megfelelő garanciák leírása;

d) ha lehetséges, a 32. cikk (1) bekezdésében említett technikai és szervezési intézkedések általános leírása.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett nyilvántartást írásban kell vezetni, ideértve az elektronikus formátumot is.

(4) Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó, valamint – ha van ilyen – az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó képviselője megkeresés alapján a felügyeleti hatóság részére rendelkezésére bocsátja a nyilvántartást.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt kötelezettségek nem vonatkoznak a 250 főnél kevesebb személyt foglalkoztató vállalkozásra vagy szervezetre, kivéve, ha az általa végzett adatkezelés az érintettek jogaira és szabadságaira nézve valószínűsíthetően kockázattal jár, ha az adatkezelés nem alkalmi jellegű, vagy ha az adatkezelés kiterjed a személyes adatok 9. cikk (1) bekezdésében említett különleges kategóriáinak vagy a 10. cikkben említett, büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és bűncselekményekre vonatkozó személyes adatoknak a kezelésére.

31. cikk
Együttműködés a felügyeleti hatósággal

Az adatkezelő és az adatfeldolgozó, valamint – ha van ilyen – az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó képviselője feladatai végrehajtása során a felügyeleti hatósággal – annak megkeresése alapján – együttműködik.

2. szakasz
Adatbiztonság

32. cikk
Az adatkezelés biztonsága

(1) Az adatkezelő és az adatfeldolgozó a tudomány és technológia állása és a megvalósítás költségei, továbbá az adatkezelés jellege, hatóköre, körülményei és céljai, valamint a természetes személyek jogaira és szabadságaira jelentett, változó valószínűségű és súlyosságú kockázat figyelembevételével megfelelő

technikai és szervezési intézkedéseket hajt végre annak érdekében, hogy a kockázat mértékének megfelelő szintű adatbiztonságot garantálja, ideértve, többek között, adott esetben:

a) a személyes adatok álnevesítését és titkosítását;

b) a személyes adatok kezelésére használt rendszerek és szolgáltatások folyamatos bizalmas jellegének biztosítását, integritását, rendelkezésre állását és ellenálló képességét;

c) fizikai vagy műszaki incidens esetén az arra való képességet, hogy a személyes adatokhoz való hozzáférést és az adatok rendelkezésre állását kellő időben vissza lehet állítani;

d) az adatkezelés biztonságának garantálására hozott technikai és szervezési intézkedések hatékonyságának rendszeres tesztelésére, felmérésére és értékelésére szolgáló eljárást.

(2) A biztonság megfelelő szintjének meghatározásakor kifejezetten figyelembe kell venni az adatkezelésből eredő olyan kockázatokat, amelyek különösen a továbbított, tárolt vagy más módon kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítéséből, elvesztéséből, megváltoztatásából, jogosulatlan nyilvánosságra hozatalából vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférésből erednek.

(3) Az adatkezelő, illetve az adatfeldolgozó 40. cikk szerinti jóváhagyott magatartási kódexekhez vagy a 42. cikk szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmushoz való csatlakozását felhasználhatja annak bizonyítása részeként, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesíti.

(4) Az adatkezelő és az adatfeldolgozó intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó irányítása alatt eljáró, a személyes adatokhoz hozzáféréssel rendelkező természetes személyek kizárólag az adatkezelő utasításának megfelelően kezelhessék az említett adatokat, kivéve, ha az ettől való eltérésre uniós vagy tagállami jog kötelezi őket.

33. cikk
Az adatvédelmi incidens bejelentése a felügyeleti hatóságnak

(1) Az adatvédelmi incidenst az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül, és ha lehetséges, legkésőbb 72 órával azután, hogy az adatvédelmi incidens a tudomására jutott, bejelenti az 55. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóságnak, kivéve, ha az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően nem jár kockázattal a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve. Ha a bejelentés nem történik meg 72 órán belül, mellékelni kell hozzá a késedelem igazolására szolgáló indokokat is.

(2) Az adatfeldolgozó az adatvédelmi incidenst, az arról való tudomásszerzését követően indokolatlan késedelem nélkül bejelenti az adatkezelőnek.

(3) Az (1) bekezdésben említett bejelentésben legalább:

a) ismertetni kell az adatvédelmi incidens jellegét, beleértve – ha lehetséges – az érintettek kategóriáit és hozzávetőleges számát, valamint az incidenssel érintett adatok kategóriáit és hozzávetőleges számát;

b) közölni kell az adatvédelmi tisztviselő vagy a további tájékoztatást nyújtó egyéb kapcsolattartó nevét és elérhetőségeit;

c) ismertetni kell az adatvédelmi incidensből eredő, valószínűsíthető következményeket;

d) ismertetni kell az adatkezelő által az adatvédelmi incidens orvoslására tett vagy tervezett intézkedéseket, beleértve adott esetben az adatvédelmi incidensből eredő esetleges hátrányos következmények enyhítését célzó intézkedéseket.

(4) Ha és amennyiben nem lehetséges az információkat egyidejűleg közölni, azok további indokolatlan késedelem nélkül később részletekben is közölhetők.

(5) Az adatkezelő nyilvántartja az adatvédelmi incidenseket, feltüntetve az adatvédelmi incidenshez kapcsolódó tényeket, annak hatásait és az orvoslására tett intézkedéseket. E nyilvántartás lehetővé teszi, hogy a felügyeleti hatóság ellenőrizze az e cikk követelményeinek való megfelelést.

(6)

34. cikk
Az érintett tájékoztatása az adatvédelmi incidensről

(1) Ha az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően magas kockázattal jár a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az érintettet az adatvédelmi incidensről.

(2) Az (1) bekezdésben említett, az érintett részére adott tájékoztatásban világosan és közérthetően ismertetni kell az adatvédelmi incidens jellegét, és közölni kell legalább a 33. cikk (3) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett információkat és intézkedéseket.

(3) Az érintettet nem kell az (1) bekezdésben említettek szerint tájékoztatni, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) az adatkezelő megfelelő technikai és szervezési védelmi intézkedéseket hajtott végre, és ezeket az intézkedéseket az adatvédelmi incidens által érintett adatok tekintetében alkalmazták, különösen azokat az intézkedéseket – mint például a titkosítás alkalmazása –, amelyek a személyes adatokhoz való hozzáférésre fel nem jogosított személyek számára értelmezhetetlenné teszik az adatokat;

b) az adatkezelő az adatvédelmi incidenst követően olyan további intézkedéseket tett, amelyek biztosítják, hogy az érintett jogaira és szabadságaira jelentett, az (1) bekezdésben említett magas kockázat a továbbiakban valószínűsíthetően nem valósul meg;

c) a tájékoztatás aránytalan erőfeszítést tenne szükségessé. Ilyen esetekben az érintetteket nyilvánosan közzétett információk útján kell tájékoztatni, vagy olyan hasonló intézkedést kell hozni, amely biztosítja az érintettek hasonlóan hatékony tájékoztatását.

(4) Ha az adatkezelő még nem értesítette az érintettet az adatvédelmi incidensről, a felügyeleti hatóság, miután mérlegelte, hogy az adatvédelmi incidens

valószínűsíthetően magas kockázattal jár-e, elrendelheti az érintett tájékoztatását, vagy megállapíthatja a (3) bekezdésben említett feltételek valamelyikének teljesülését.

3. szakasz
Adatvédelmi hatásvizsgálat és előzetes konzultáció

35. cikk
Adatvédelmi hatásvizsgálat

(1) Ha az adatkezelés valamely – különösen új technológiákat alkalmazó – típusa –, figyelemmel annak jellegére, hatókörére, körülményére és céljaira, valószínűsíthetően magas kockázattal jár a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, akkor az adatkezelő az adatkezelést megelőzően hatásvizsgálatot végez arra vonatkozóan, hogy a tervezett adatkezelési műveletek a személyes adatok védelmét hogyan érintik. Olyan egymáshoz hasonló típusú adatkezelési műveletek, amelyek egymáshoz hasonló magas kockázatokat jelentenek, egyetlen hatásvizsgálat keretei között is értékelhetőek.

(2) Ha van kijelölt adatvédelmi tisztviselő, az adatkezelő az adatvédelmi hatásvizsgálat elvégzésekor az adatvédelmi tisztviselő szakmai tanácsát köteles kikérni.

(3) Az (1) bekezdésben említett adatvédelmi hatásvizsgálatot különösen az alábbi esetekben kell elvégezni:

a) természetes személyekre vonatkozó egyes személyes jellemzők olyan módszeres és kiterjedt értékelése, amely automatizált adatkezelésen – ideértve a profilalkotást is –alapul, és amelyre a természetes személy tekintetében joghatással bíró vagy a természetes személyt hasonlóképpen jelentős mértékben érintő döntések épülnek;

b) a 9. cikk (1) bekezdésében említett személyes adatok különleges kategóriái, vagy a 10. cikkben említett, büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és bűncselekményekre vonatkozó személyes adatok nagy számban történő kezelése; vagy

c) nyilvános helyek nagymértékű, módszeres megfigyelése.

(4) A felügyeleti hatóságnak össze kell állítania és nyilvánosságra kell hoznia az olyan adatkezelési műveletek típusainak a jegyzékét, amelyekre vonatkozóan az (1) bekezdés értelmében adatvédelmi hatásvizsgálatot kell végezni. A felügyeleti hatóság továbbítja az említett jegyzékeket a Testület részére.

(5) A felügyeleti hatóság összeállíthatja és nyilvánosságra hozhatja az olyan adatkezelési műveletek típusainak a jegyzékét is, amelyekre vonatkozóan nem kell adatvédelmi hatásvizsgálatot végezni. A felügyeleti hatóság továbbítja ezeket a jegyzékeket a Testület részére.

(6) A (4) és (5) bekezdésben említett jegyzékek elfogadását megelőzően az illetékes felügyeleti hatóság igénybe veszi a 63. cikkben említett egységességi mechanizmust, ha ezek a jegyzékek olyan adatkezelési tevékenységeket tartalmaznak, amelyek az érintettek számára történő, több tagállamra kiterjedő áru- vagy szolgáltatás nyújtásához vagy az érintettek viselkedésének több tagállamra kiterjedő megfigyeléséhez kapcsolódnak, vagy érdemben érinthetik a személyes adatok Unión belüli szabad áramlását.

(7) A hatásvizsgálat kiterjed legalább:

a) a tervezett adatkezelési műveletek módszeres leírására és az adatkezelés céljainak ismertetésére, beleértve adott esetben az adatkezelő által érvényesíteni kívánt jogos érdeket;

b) az adatkezelés céljaira figyelemmel az adatkezelési műveletek szükségességi és arányossági vizsgálatára;

c) az (1) bekezdésben említett, az érintett jogait és szabadságait érintő kockázatok vizsgálatára; és

d) a kockázatok kezelését célzó intézkedések bemutatására, ideértve a személyes adatok védelmét és az e rendelettel való összhang igazolását szolgáló, az érintettek és más személyek jogait és jogos érdekeit figyelembe vevő garanciákat, biztonsági intézkedéseket és mechanizmusokat.

(8) Az adatkezelők, illetve adatfeldolgozók által végzett adatkezelési műveletek hatásainak értékelése – különösen az adatvédelmi hatásvizsgálatok – során megfelelően figyelembe kell venni, hogy a szóban forgó adatkezelők, illetve adatfeldolgozók teljesítik-e a 40. cikkben említett jóváhagyott magatartási kódexek előírásait.

(9) Az adatkezelő adott esetben – a kereskedelmi érdekek vagy a közérdek védelmének vagy az adatkezelési műveletek biztonságának sérelme nélkül – kikéri az érintettek vagy képviselőik véleményét a tervezett adatkezelésről.

(10) Ha a 6. cikk (1) bekezdésének c) vagy e) pontja szerinti adatkezelés jogalapját uniós vagy az adatkezelőre alkalmazandó tagállami jog írja elő, és e jog a szóban forgó konkrét adatkezelési műveletet vagy műveleteket is szabályozza, valamint e jogalap elfogadása során egy általános hatásvizsgálat részeként már végeztek adatvédelmi hatásvizsgálatot, akkor az (1)–(7) bekezdést nem kell alkalmazni, kivéve, ha a tagállamok az adatkezelési tevékenységet megelőzően ilyen hatásvizsgálat elvégzését szükségesnek tartják.

(11) Az adatkezelő szükség szerint, de legalább az adatkezelési műveletek által jelentett kockázat változása esetén ellenőrzést folytat le annak értékelése céljából, hogy a személyes adatok kezelése az adatvédelmi hatásvizsgálatnak megfelelően történik-e.

36. cikk
Előzetes konzultáció

(1) Ha a 35. cikkben előírt adatvédelmi hatásvizsgálat megállapítja, hogy az adatkezelés az adatkezelő által a kockázat mérséklése céljából tett intézkedések hiányában valószínűsíthetően magas kockázattal jár, a személyes adatok kezelését megelőzően az adatkezelő konzultál a felügyeleti hatósággal.

(2) Ha a felügyeleti hatóság véleménye szerint az (1) bekezdés szerint tervezett adatkezelés megsértené e rendeletet – különösen, ha az adatkezelő a kockázatot nem elégséges módon azonosította vagy csökkentette –, a felügyeleti hatóság az adatkezelőnek és adott esetben az adatfeldolgozónak legkésőbb a konzultáció iránti megkeresés kézhezvételétől számított nyolc héten belül írásban tanácsot ad, továbbá gyakorolhatja az 58. cikkben említett hatásköreit. Ez a határidő – a tervezett adatkezelés összetettségétől függően – hat héttel meghosszabbítható. A felügyeleti hatóság a megkeresés kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az adatkezelőt vagy adott esetben az adatfeldolgozót a meghosszabbításról és a késedelem okairól. Az említett időtartamok felfüggeszthetők arra az időtartamra, amíg a felügyeleti hatóság nem jut hozzá azokhoz az információkhoz, amelyeket adott esetben a konzultáció céljából kért.

(3) Az adatkezelő a felügyeleti hatósággal folytatott, (1) bekezdés szerinti konzultáció során a felügyeleti hatóságot tájékoztatja:

a) adott esetben az adatkezelésben részt vevő adatkezelő, közös adatkezelők és adatfeldolgozók feladatköreiről, különösen vállalkozáscsoporton belüli adatkezelés esetén;

b) a tervezett adatkezelés céljairól és módjairól;

c) az érintettek e rendelet értelmében fennálló jogainak és szabadságainak védelmében hozott intézkedésekről és garanciákról;

d) adott esetben, az adatvédelmi tisztviselő elérhetőségeiről;

e) a 35. cikk szerinti adatvédelmi hatásvizsgálatról; és

f) a felügyeleti hatóság által kért minden egyéb információról.

(4) A tagállamok konzultálnak a felügyeleti hatósággal minden, a személyes adatok kezeléséhez kapcsolódó, a nemzeti parlament által elfogadandó jogalkotási intézkedésre – vagy ilyen jogalkotási intézkedésen alapuló szabályozási intézkedésre – irányuló javaslat előkészítése során.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállami jog előírhatja, hogy az adatkezelők konzultáljanak a felügyeleti hatósággal, és szerezzék be a felügyeleti hatóság előzetes engedélyét akkor is, ha valamely közérdek alapján ellátandó feladat végrehajtásához kapcsolódóan kezelnek személyes adatokat, ideértve a személyes adatoknak a szociális védelemhez és a népegészségügyhöz kapcsolódó kezelését is.

4. szakasz
Adatvédelmi tisztviselő

37. cikk
Az adatvédelmi tisztviselő kijelölése

(1) Az adatkezelő és az adatfeldolgozó adatvédelmi tisztviselőt jelöl ki minden olyan esetben, amikor:

a) az adatkezelést közhatalmi szervek vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek végzik, kivéve az igazságszolgáltatási feladatkörükben eljáró bíróságokat;

b) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó fő tevékenységei olyan adatkezelési műveleteket foglalnak magukban, amelyek jellegüknél, hatókörüknél és/vagy céljaiknál fogva az érintettek rendszeres és szisztematikus, nagymértékű megfigyelését teszik szükségessé;

c) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó fő tevékenységei a személyes adatok 9. cikk szerinti különleges kategóriáinak és a 10. cikkben említett, büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és bűncselekményekre vonatkozó adatok nagy számban történő kezelését foglalják magukban.

(2) A vállalkozáscsoport közös adatvédelmi tisztviselőt is kijelölhet, ha az adatvédelmi tisztviselő valamennyi tevékenységi helyről könnyen elérhető.

(3) Ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó közhatalmi szerv vagy egyéb, közfeladatot ellátó szerv, közös adatvédelmi tisztviselő jelölhető ki több ilyen szerv számára, az adott szervek szervezeti felépítésének és méretének figyelembevételével.

(4) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő esetekben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó, illetve az adatkezelők vagy adatfeldolgozók kategóriáit képviselő egyesületek és egyéb szervezetek adatvédelmi tisztviselőt jelölhetnek ki, vagy ha ezt uniós vagy tagállami jog írja elő, kötelesek kijelölni. Az adatkezelőket vagy adatfeldolgozókat képviselő ilyen egyesületek és egyéb szervezetek nevében az adatvédelmi tisztviselő eljárhat.

(5) Az adatvédelmi tisztviselőt szakmai rátermettség és különösen az adatvédelmi jog és gyakorlat szakértői szintű ismerete, valamint a 39. cikkben említett feladatok ellátására való alkalmasság alapján kell kijelölni.

(6) Az adatvédelmi tisztviselő az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó alkalmazottja lehet, vagy szolgáltatási szerződés keretében láthatja el a feladatait.

(7) Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó közzéteszi az adatvédelmi tisztviselő nevét és elérhetőségét, és azokat a felügyeleti hatósággal közli.

38. cikk
Az adatvédelmi tisztviselő jogállása

(1) Az adatkezelő és az adatfeldolgozó biztosítja, hogy az adatvédelmi tisztviselő a személyes adatok védelmével kapcsolatos összes ügybe megfelelő módon és időben bekapcsolódjon.

(2) Az adatkezelő és az adatfeldolgozó támogatja az adatvédelmi tisztviselőt a 39. cikkben említett feladatai ellátásában azáltal, hogy biztosítja számára azokat az forrásokat, amelyek e feladatok végrehajtásához, a személyes adatokhoz és az adatkezelési műveletekhez való hozzáféréshez, valamint az adatvédelmi tisztviselő szakértői szintű ismereteinek fenntartásához szükségesek.

(3) Az adatkezelő és az adatfeldolgozó biztosítja, hogy az adatvédelmi tisztviselő a feladatai ellátásával kapcsolatban utasításokat senkitől ne fogadjon el. Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó az adatvédelmi tisztviselőt feladatai ellátásával összefüggésben nem

bocsáthatja el és szankcióval nem sújthatja. Az adatvédelmi tisztviselő közvetlenül az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó legfelső vezetésének tartozik felelősséggel.

(4) Az érintettek a személyes adataik kezeléséhez és az e rendelet szerinti jogaik gyakorlásához kapcsolódó valamennyi kérdésben az adatvédelmi tisztviselőhöz fordulhatnak.

(5) Az adatvédelmi tisztviselőt feladatai teljesítésével kapcsolatban uniós vagy tagállami jogban meghatározott titoktartási kötelezettség vagy az adatok bizalmas kezelésére vonatkozó kötelezettség köti.

(6) Az adatvédelmi tisztviselő más feladatokat is elláthat. Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó biztosítja, hogy e feladatokból ne fakadjon összeférhetetlenség.

(7)

39. cikk
Az adatvédelmi tisztviselő feladatai

(1) Az adatvédelmi tisztviselő legalább a következő feladatokat ellátja:

a) tájékoztat és szakmai tanácsot ad az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó, továbbá az adatkezelést végző alkalmazottak részére az e rendelet, valamint az egyéb uniós vagy tagállami adatvédelmi rendelkezések szerinti kötelezettségeikkel kapcsolatban;

b) ellenőrzi az e rendeletnek, valamint az egyéb uniós vagy tagállami adatvédelmi rendelkezéseknek, továbbá az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó személyes adatok védelmével kapcsolatos belső szabályainak való megfelelést, ideértve a feladatkörök kijelölését, az adatkezelési műveletekben vevő személyzet tudatosság-növelését és képzését, valamint a kapcsolódó auditokat is;

c) kérésre szakmai tanácsot ad az adatvédelmi hatásvizsgálatra vonatkozóan, valamint nyomon követi a hatásvizsgálat 35. cikk szerinti elvégzését;

d) együttműködik a felügyeleti hatósággal; és

e) az adatkezeléssel összefüggő ügyekben – ideértve a 36. cikkben említett előzetes konzultációt is – kapcsolattartó pontként szolgál a felügyeleti hatóság felé, valamint adott esetben bármely egyéb kérdésben konzultációt folytat vele.

(2) Az adatvédelmi tisztviselő feladatait az adatkezelési műveletekhez fűződő kockázat megfelelő figyelembevételével, az adatkezelés jellegére, hatókörére, körülményére és céljára is tekintettel végzi.

5. szakasz
Magatartási kódexek és tanúsítás

40. cikk
Magatartási kódexek

(1) A tagállamok, a felügyeleti hatóságok, a Testület és a Bizottság ösztönzik olyan magatartási kódexek kidolgozását, amelyek – a különböző adatkezelő ágazatok egyedi jellemzőinek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos igényeinek figyelembevételével – segítik e rendelet helyes alkalmazását.

(2) Az adatkezelők vagy az adatfeldolgozók kategóriáit képviselő egyesületek és egyéb szervezetek magatartási kódexeket dolgozhatnak ki, illetve a már meglévő magatartási kódexeket módosíthatják vagy bővíthetik abból a célból, hogy pontosítsák e rendelet alkalmazását, így például az alábbiakkal kapcsolatban:

a) tisztességes és átlátható adatkezelés;

b) az adatkezelők jogos érdekei meghatározott körülmények között; c) az adatgyűjtés;

d) személyes adatok álnevesítése;

e) a nyilvánosság és az érintettek tájékoztatása;

f) az érintettek jogainak gyakorlása;

g) a gyermekek tájékoztatása és védelme, valamint a szülői felügyelet gyakorlójától származó hozzájárulás kikérésének módja;

h) a 24. és a 25. cikkben említett intézkedések és eljárások, valamint a 32. cikkben említett, az adatkezelés biztonságát szolgáló intézkedések;

i) a felügyeleti hatóságok értesítése, valamint az érintettek tájékoztatása az adatvédelmi incidensekről;

j) a személyes adatok harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása; vagy

k) az adatkezelő és az érintettek között az adatkezeléssel kapcsolatban felmerülő vitás ügyek megoldására irányuló, nem bírósági útra tartozó eljárások és egyéb vitarendezési eljárások, az érintettek 77. és 79. cikk szerinti jogainak sérelme nélkül.

(3) Az e rendelet hatálya alá tartozó adatkezelők vagy adatfeldolgozók általi betartása mellett a 3. cikk értelmében e rendelet hatálya alá nem tartozó adatkezelők vagy adatfeldolgozók is betarthatják az e cikk (5) bekezdése szerint jóváhagyott és e cikk (9) bekezdése alapján általános érvénnyel rendelkező magatartási kódexeket annak érdekében, hogy a 46. cikk (2) bekezdésének e) pontjában foglalt feltételekkel összhangban megfelelő garanciákat nyújtsanak a személyes adatok harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása keretében. Az ilyen adatkezelők vagy adatfeldolgozók szerződéses vagy egyéb, jogilag kötelező erejű eszközök révén kötelező erejű és kikényszeríthető kötelezettségvállalást tesznek arra, hogy alkalmazzák a megfelelő garanciákat, ideértve az érintettek jogaira vonatkozókat is.

(4) Az 55. vagy az 56. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóság feladat- és hatáskörének sérelme nélkül az e cikk

(2) bekezdése szerinti magatartási kódexek olyan mechanizmusokat határoznak meg, amelyek lehetővé teszik a 41. cikk (1) bekezdésében említett szervezet számára, hogy elvégezze annak kötelező ellenőrzését, hogy a kódex alkalmazását vállaló adatkezelők vagy adatfeldolgozók megfelelnek-e a kódex rendelkezéseinek.

(5) Ha az e cikk (2) bekezdésében említett egyesületek és egyéb szervezetek magatartási kódexet kívánnak kidolgozni vagy meglévő kódexet kívánnak módosítani vagy kibővíteni, a kódextervezetet, a módosítást vagy a kiegészítést benyújtják az 55. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóságnak. A felügyeleti hatóság véleményt bocsát ki arról, hogy a kódextervezet, a módosítás vagy a kiegészítés összhangban van-e ezzel a rendelettel, és jóváhagyja a kódextervezetet, a módosítást vagy a kiegészítést, amennyiben megállapítja, hogy az elegendő és megfelelő garanciát nyújt.

(6) Ha a kódextervezetet, a módosítást vagy a kiegészítést jóváhagyják az (5) bekezdésben foglaltak szerint és ha az érintett magatartási kódex nem vonatkozik több tagállamot érintő adatkezelési tevékenységekre, a felügyeleti hatóság a kódexet nyilvántartásba veszi és közzéteszi.

(7) Ha a magatartási kódex tervezete több tagállamot is érintő adatkezelési tevékenységekre vonatkozik, az 55. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóság a kódextervezet, a módosítás vagy a kiegészítés jóváhagyását megelőzően a 63. cikkben említett eljárás keretében benyújtja azt a Testületnek, amely véleményt bocsát ki arról, hogy a kódextervezet, a módosítás vagy a kiegészítés összhangban van-e ezen rendelettel, illetve az e cikk (3) bekezdésében említett esetben arról, hogy megfelelő garanciákat nyújt-e.

(8) Ha a (7) bekezdésben említett vélemény megerősíti, hogy a magatartási kódex tervezete, a módosítás vagy a kiegészítés összhangban van e rendelettel, illetve a (3) bekezdésben említett esetben azt, hogy megfelelő garanciákat nyújt, a Testület benyújtja véleményét a Bizottságnak.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozhat arról, hogy a hozzá az e cikk (8) bekezdése szerint benyújtott, jóváhagyott magatartási kódex, módosítás vagy kiegészítés az Unió területén általános érvénnyel rendelkezik. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(10) A Bizottság biztosítja azon jóváhagyott kódexek megfelelő nyilvánosságát, amelyek esetében a (9) bekezdéssel összhangban úgy határozott, hogy általánosan érvényesek.

(11) A Testület valamennyi jóváhagyott magatartási kódexet, módosítást és kiegészítést egy nyilvántartásban állítja össze, és megfelelő módon nyilvánosan elérhetővé teszi őket.

41. cikk
A jóváhagyott magatartási kódexeknek való megfelelés ellenőrzése

(1) Az 57. vagy az 58. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóság feladat- és hatásköreinek sérelme nélkül a 40. cikk szerinti magatartási kódexnek való megfelelés ellenőrzését olyan szervezet végezheti, amely a kódex tárgya tekintetében megfelelő szakértelemmel rendelkezik, és amelyet az illetékes felügyeleti hatóság erre akkreditál.

(2) Az (1) bekezdésben említett szervezetet a magatartási kódexnek való megfelelés ellenőrzésére abban az esetben lehet akkreditálni, ha a szervezet:

a) az illetékes felügyeleti hatóság számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatott arra nézve, hogy független, és a kódex tárgyában szakértelemmel bír;

b) létrehozott olyan eljárásokat, amelyek révén meg tudja állapítani, hogy az érintett adatkezelők és adatfeldolgozók alkalmasak-e a kódex alkalmazására, ellenőrizni tudja, hogy az érintett adatkezelők és adatfeldolgozók betartják-e a kódex rendelkezéseit, és rendszeres időközönként felül tudja vizsgálni a kódex működését;

c) létrehozott olyan eljárásokat és struktúrákat, amelyek révén kezelni tudja a kódex megsértésével vagy a kódex adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi alkalmazásával kapcsolatos panaszokat, és ezeket az eljárásokat és struktúrákat az érintettek és a nyilvánosság számára átláthatóvá teszi; és

d) az illetékes felügyeleti hatóság számára kielégítő bizonyítékot szolgáltat arra nézve, hogy feladataival kapcsolatban nem áll fenn összeférhetetlenség.

(3) A 63. cikkben említett, egységességi mechanizmusnak megfel
(1) bekezdésében említett szervezet akkreditációjával kapcsolatos szempontok tervezetét a Testületnek benyújtja.

(4) Az illetékes felügyeleti hatóság feladat- és hatásköreinek, valamint a VIII. fejezet rendelkezéseinek sérelme nélkül az e cikk (1) bekezdésében említett szervezet a kódex valamely adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi megsértése esetén – megfelelő garanciák mellett – megfelelő intézkedéseket tesz, beleértve az érintett adatkezelő vagy adatfeldolgozó felfüggesztését vagy kizárását a kódex alkalmazásából. Ezekről az intézkedésekről és azok indokairól az illetékes felügyeleti hatóságot tájékoztatja.

(5) Az illetékes felügyeleti hatóság visszavonja az (1) bekezdésben említett szervezet akkreditációját, ha az az akkreditációs feltételeknek nem vagy már nem felel meg, vagy ha a szerv intézkedései megsértik e rendeletet.

(6) Ez a cikk nem alkalmazandó a közhatalmi szervek és közfeladatot ellátó egyéb szervek által végzett adatkezelésre.

42. cikk
Tanúsítás

(1) A tagállamok, a felügyeleti hatóságok, a Testület, valamint a Bizottság – különösen uniós szinten – ösztönzik olyan adatvédelmi tanúsítási mechanizmusok, valamint adatvédelmi bélyegzők, illetve jelölések létrehozását, amelyek bizonyítják, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó által végrehajtott adatkezelési műveletek megfelelnek e rendelet előírásainak. Figyelembe kell venni a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos igényeit.

(2) Az e rendelet hatálya alá tartozó adatkezelők vagy adatfeldolgozók általi betartása mellett az (5) bekezdésnek megfelelően jóváhagyott adatvédelmi

tanúsítási mechanizmusokat, bélyegzőket vagy jelöléseket annak bizonyítására is létre lehet hozni, hogy a 3. cikk értelmében e rendelet hatálya alá nem tartozó adatkezelők vagy adatfeldolgozók a 46. cikk (2) bekezdésének f) pontjában foglalt feltételekkel összhangban megfelelő garanciákat nyújtsanak a személyes adatok harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása keretében. Az ilyen adatkezelők vagy adatfeldolgozók szerződéses vagy egyéb, jogilag kötelező erejű eszközök révén kötelező erejű és kikényszeríthető kötelezettségvállalást tesznek arra, hogy alkalmazzák a megfelelő garanciákat, ideértve az érintettek jogaira vonatkozókat is.

(3) A tanúsításnak önkéntesnek kell lennie, és átlátható eljáráson keresztül kell elérhetővé tenni.

(4) Az e cikk szerinti tanúsítás nem csökkenti az adatkezelő vagy adatfeldolgozó e rendelet betartásáért való felelősségét, és nem sérti az 55. vagy az 56. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóságok feladat- és hatáskörét.

(5) Az e cikk szerinti tanúsítványt a 43. cikkben említett tanúsító szervezetek vagy az illetékes felügyeleti hatóságok állítják ki, az illetékes felügyeleti hatóság által az 58. cikk (3) bekezdésének, vagy a Testület által a 63. cikknek megfelelően jóváhagyott szempontok alapján. Ha a szempontokat a Testület hagyja jóvá, ennek eredményeként közös tanúsítvány, az európai adatvédelmi bélyegző állítható ki.

(6) Az adatkezelő vagy adatfeldolgozó, amely az adatkezelési tevékenységét aláveti a tanúsítási mechanizmusnak, a

43. cikkben említett tanúsító szervezet vagy adott esetben az illetékes felügyeleti hatóság részére minden olyan információt megad és minden olyan adatkezelési tevékenységéhez hozzáférést biztosít, amely a tanúsítási eljárás lefolytatásához szükséges.

(7) Az adatkezelő vagy adatfeldolgozó részére a tanúsítványt legfeljebb hároméves időtartamra lehet kiállítani, amely azonos feltételek mellett a tanúsítvány megújítható, feltéve, hogy a vonatkozó követelmények továbbra is teljesülnek. Adott esetben, ha a tanúsításra vonatkozó követelmények nem vagy már nem teljesülnek, a 43. cikkben említett tanúsító szervezet vagy az illetékes felügyeleti hatóság a tanúsítványt visszavonja.

(8) A Testület valamennyi tanúsítási mechanizmust és adatvédelmi bélyegzőt, illetve jelölést egy nyilvántartásban állítja össze, és megfelelő módon nyilvánosan elérhetővé teszi őket.

43. cikk
Tanúsító szervezetek

(1) Az illetékes felügyeleti hatóság 57. és 58. cikk alapján fennálló feladat- és hatásköreinek sérelme nélkül a tanúsítvány kiállítását és megújítását – a felügyeleti hatóság a célból való tájékoztatását követően, hogy az szükség esetén gyakorolhassa az 58. cikk (2) bekezdésének h) pontja szerinti hatáskörét – olyan tanúsító szervezet végzi, amely az adatvédelem terén megfelelő szakértelemmel rendelkezik. A tagállamok biztosítják, hogy e tanúsító szervezetek akkreditációját az alábbiak közül egy vagy mindkettő elvégezte:

a) az a felügyeleti hatóság, amelyik az 55. vagy az 56. cikk alapján illetékes;

b) az EN-ISO/IEC 17065/2012 szabványnak megfelelően, a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel [20], valamint az 55. vagy az 56. cikk alapján illetékes a felügyeleti hatóság által megállapított kiegészítő követelményekkel összhangban megnevezett nemzeti akkreditáló testület.

(2) Az (1) bekezdésben említett tanúsító szervezetet kizárólag abban az esetben lehet az említett bekezdéssel összhangban akkreditálni, ha:

a) az illetékes felügyeleti hatóság számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatott arra nézve, hogy független, és a tanúsítás tárgyában szakértelemmel bír;

b) vállalja, hogy tiszteletben tartja a 42. cikk (5) bekezdésében említett, az 55. vagy az 56. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóság, illetve a 63. cikknek megfelelően a Testület által jóváhagyott szempontokat;

c) eljárásokat hozott létre az adatvédelmi tanúsítványok, bélyegzők, illetve jelölések kibocsátására, rendszeres időközönkénti felülvizsgálatára és visszavonására;

d) olyan eljárásokat és struktúrákat hozott létre, amelyek révén kezelni tudja a tanúsítvánnyal kapcsolatos jogsértésekkel vagy annak az adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi alkalmazásával kapcsolatos panaszokat, és ezeket az eljárásokat és struktúrákat az érintettek és a nyilvánosság számára átláthatóvá tudja tenni; és

e) az illetékes felügyeleti hatóság számára kielégítő bizonyítékot szolgáltat arra nézve, hogy feladataival kapcsolatban nem áll fenn összeférhetetlenség.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett tanúsító szervezet akkreditálását az 55. vagy az 56. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóság által, illetve az 57. cikknek megfelelően a Testület által jóváhagyott szempontok alapján kell elvégezni. Ha az akkreditálásra az e cikk (1) bekezdése b) pontja alapján kerül sor, ezek a követelmények kiegészítik a 765/2008/EK rendeletben előírányzott követelményeket és a tanúsító szervek módszereire és eljárásaira vonatkozó technikai szabályokat.

(4) Az adatkezelő vagy adatfeldolgozó e rendelet betartására vonatkozó felelősségének sérelme nélkül a tanúsítás vagy annak visszavonása alapjául szolgáló megfelelő vizsgálat lefolytatásáért az (1) bekezdésben említett tanúsító szervezet felelős. Az akkreditációt legfeljebb ötéves időtartamra lehet megadni, és az azonos feltételek mellett mindaddig megújítható, feltéve hogy az adott tanúsító szervezet teljesíti az e cikkben meghatározott követelményeket.

(5) Az (1) bekezdésben említett tanúsító szervezet közli az illetékes felügyeleti hatósággal a kért tanúsítvány megadásának vagy visszavonásának okait.

[20] Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

(6) Az e cikk (3) bekezdésében említett követelményeket és a 42. cikk (5) bekezdésében említett szempontokat a felügyeleti hatóság könnyen hozzáférhető formában közzéteszi. A felügyeleti hatóságok ezeket a követelményeket és szempontokat a Testület részére is továbbítják. A Testület valamennyi tanúsítási mechanizmust és adatvédelmi bélyegzőt egy nyilvántartásban állítja össze, és azokat megfelelő módon nyilvánosan elérhetővé teszi.

(7) A VIII. fejezet sérelme nélkül az illetékes felügyeleti hatóság vagy a nemzeti akkreditáló testület visszavonja az e cikk (1) bekezdésében említett tanúsító szervezet akkreditációját, ha az az akkreditációs feltételeknek nem vagy már nem felel meg, vagy ha a tanúsító szervezet intézkedései megsértik e rendeletet.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikk (1) bekezdésében említett adatvédelmi tanúsítási mechanizmusok tekintetében figyelembe veendő követelmények meghatározása érdekében a 92. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén a tanúsítási mechanizmusokra és az adatvédelmi bélyegzőkre, illetve jelölésekre vonatkozó technikai szabványokat, valamint a tanúsítási mechanizmusok és a bélyegzők, illetve jelölések népszerűsítésére és elismerésére szolgáló mechanizmusokat határozhat meg. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

V. FEJEZET
A személyes adatok harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása

44. cikk
Az adattovábbításra vonatkozó általános elv

Olyan személyes adatok továbbítására – ideértve a személyes adatok harmadik országból vagy nemzetközi szervezettől egy további harmadik országba vagy további nemzetközi szervezet részére történő újbóli továbbítását is –, amelyeket harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbításukat követően adatkezelésnek vetnek alá vagy szándékoznak alávetni, csak abban az esetben kerülhet sor, e rendelet egyéb rendelkezéseinek betartása mellett, ha az adatkezelő és az adatfeldolgozó teljesíti az e fejezetben rögzített feltételeket. E fejezet valamennyi rendelkezését alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy a természetes személyek számára e rendeletben garantált védelem szintje ne sérüljön.

45. cikk
Adattovábbítás megfelelőségi határozat alapján

(1) Személyes adatok harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítására akkor kerülhet sor, ha a Bizottság megállapította, hogy a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe, vagy egy vagy több meghatározott ágazata, vagy a szóban forgó nemzetközi szervezet megfelelő védelmi szintet biztosít. Az ilyen adattovábbításhoz nem szükséges külön engedély.

(2) A védelmi szint megfelelőségének mérlegelése során a Bizottság különösen a következő tényezőket veszi figyelembe:

a) a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása, a vonatkozó általános és ágazati jogszabályok, köztük a közbiztonságra, a védelemre, valamint a nemzetbiztonságra vonatkozó és a büntetőjogi rendelkezések, a közhatalmi szerveknek a személyes adatokhoz való hozzáférését szabályozó rendelkezések, valamint e jogszabályok végrehajtása, adatvédelmi szabályok, szakmai szabályok és biztonsági intézkedések, ideértve a személyes adatok másik harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére történő újbóli továbbítására vonatkozó azon szabályokat, amelyeknek az adott országban vagy nemzetközi szervezeten belül meg kell felelni; ítélkezési gyakorlat, továbbá az, hogy az érintettek, akiknek a személyes adatait továbbítják, rendelkeznek-e hatékonyan érvényesíthető – a hatékony közigazgatási és bírósági jogorvoslatot is magukban foglaló – jogokkal;

b) a szóban forgó harmadik országban létezik-e egy vagy több olyan független és hatékonyan működő felügyeleti hatóság – a szóban forgó nemzetközi szervezet pedig ilyen hatóság ellenőrzése alatt áll-e –, amely felelős az adatvédelmi szabályok betartásának biztosításáért és végrehajtásáért, rendelkezik többek között megfelelő kikényszerítési hatáskörrel, és felelős az érintettek részére történő, a jogaik gyakorlásával kapcsolatos segítségnyújtásért és tanácsadásért, valamint a tagállami felügyeleti hatóságokkal való együttműködésért; továbbá

c) a szóban forgó harmadik ország vagy nemzetközi szervezet nemzetközi kötelezettségei vagy egyéb, jogilag kötelező erejű egyezményekből vagy jogi eszközökből, valamint többoldalú vagy regionális rendszerekben való részvételéből eredő – különösen a személyes adatok védelmével kapcsolatos – kötelezettségei.

(3) A védelmi szint megfelelőségének értékelését követően a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozhat arról, hogy a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe, illetve egy vagy több meghatározott ágazata, illetve valamely nemzetközi szervezet a (2) bekezdés értelmében biztosítja a megfelelő védelmi szintet. A végrehajtási jogi aktusban rendelkezni kell egy rendszeres, legalább négyévente elvégzendő felülvizsgálatra irányuló mechanizmusról, amely az adott harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél végbement valamennyi releváns fejleményt figyelembe vesz. A végrehajtási jogi aktusban pontosan

rögzíteni kell annak területi és ágazati alkalmazási körét, és – adott esetben – meg kell határozni a (2) bekezdés b) pontjában említett felügyeleti hatóságot, illetve hatóságokat. A végrehajtási jogi aktust a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A Bizottság folyamatosan figyelemmel kíséri a harmadik országokban és a nemzetközi szervezeteknél végbement azon fejleményeket, amelyek érinthetik az e cikk (3) bekezdése, valamint a 95/46/EK irányelv 25. cikkének (6) bekezdése alapján elfogadott határozatok végrehajtását.

(5) A Bizottság – a rendelkezésekre álló információk, különösen az e cikk (3) bekezdésében említett felülvizsgálat alapján – határoz arról, hogy a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy meghatározott ágazata, vagy valamely nemzetközi szervezet már nem biztosítja az e cikk (2) bekezdése értelmében vett megfelelő védelmi szintet, és a szükséges mértékben, az e cikk (3) bekezdésében említett korábbi határozatot végrehajtási jogi aktus útján, visszaható hatály nélkül hatályon kívül helyezi, módosítja vagy felfüggeszti. A végrehajtási jogi aktust a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak, rendkívüli sürgősséget igénylő esetekben pedig a 93. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A Bizottság kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben a 93. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

(6) A Bizottság konzultációt kezdeményez a harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel az (5) bekezdés szerinti határozat meghozatalához vezető helyzet orvoslását illetően.

(7) Az (5) bekezdés szerinti határozat nem érinti a személyes adatoknak a szóban forgó harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy egy vagy több meghatározott ágazata, illetve a szóban forgó nemzetközi szervezet részére a 46–49. cikk alapján történő továbbítását.

(8) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és annak honlapján közzéteszi az olyan harmadik országok, harmadik országon belüli területek és meghatározott ágazatok, valamint nemzetközi szervezetek jegyzékét, amelyek esetében úgy ítélte meg, hogy biztosítják, vagy többé nem biztosítják a megfelelő védelmi szintet.

(9) A Bizottság által a 95/46/EK irányelv 25. cikkének (6) bekezdése alapján elfogadott határozatok mindaddig hatályban maradnak, amíg azokat az e cikk (3) vagy az (5) bekezdésével összhangban elfogadott bizottsági határozat nem módosítja, nem váltja fel vagy nem helyezi hatályon kívül.

46. cikk
Megfelelő garanciák alapján történő adattovábbítások

(1) A 45. cikk (3) bekezdése szerinti határozat hiányában az adatkezelő vagy adatfeldolgozó csak abban az esetben továbbíthat személyes adatokat harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére, ha az adatkezelő vagy adatfeldolgozó megfelelő garanciákat nyújtott, és csak azzal a feltétellel, hogy az érintettek számára érvényesíthető jogok és hatékony jogorvoslati lehetőségek állnak rendelkezésre.

(2) A felügyeleti hatóság külön engedélye nélkül az (1) bekezdés szerinti megfelelő garanciákat az alábbiak jelenthetik:

a) közhatalmi vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek közötti, jogilag kötelező erejű, kikényszeríthető jogi eszköz; b) a 47. cikk szerinti kötelező erejű vállalati szabályok;

c) a Bizottság által a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban elfogadott általános adatvédelmi kikötések;

d) a felügyeleti hatóság által elfogadott és a Bizottság által a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően jóváhagyott általános adatvédelmi kikötések;

e) a 40. cikk szerinti, jóváhagyott magatartási kódex a harmadik országbeli adatkezelő vagy adatfeldolgozó arra vonatkozó, kötelező erejű és kikényszeríthető kötelezettségvállalásával együtt, hogy alkalmazza a megfelelő – ideértve az érintettek jogaira vonatkozó – garanciákat; vagy

f) a 42. cikk szerinti, jóváhagyott tanúsítási mechanizmus a harmadik országbeli adatkezelő vagy adatfeldolgozó arra vonatkozó, kötelező erejű és kikényszeríthető kötelezettségvállalásával együtt, hogy alkalmazza a megfelelő garanciákat, ideértve az érintettek jogait illetően is.

(3) Az illetékes felügyeleti hatóság engedélyével az (1) bekezdésben említett megfelelő garanciákként különösen az alábbiak is szolgálhatnak:

a) az adatkezelő vagy adatfeldolgozó és a harmadik országbeli vagy a nemzetközi szervezeten belüli adatkezelő, adatfeldolgozó vagy a személyes adatok címzettje között létrejött szerződéses rendelkezések; vagy

b) közhatalmi vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek között létrejött, közigazgatási megállapodásba beillesztendő rendelkezések, köztük az érintettek érvényesíthető és tényleges jogaira vonatkozó rendelkezések.

(4) A felügyeleti hatóság az e cikk (3) bekezdésében említett esetekben a 63. cikkben említett egységességi mechanizmust alkalmazza.

(5) A valamely tagállam vagy felügyeleti hatóság által a 95/46/EK irányelv 26. cikkének (2) bekezdése alapján kiadott engedélyek hatályban maradnak mindaddig, amíg azokat szükség esetén a felügyeleti hatóság nem módosítja, nem váltja fel vagy nem helyezi hatályon kívül. A Bizottság által a 95/46/EK irányelv 26. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott határozatok mindaddig hatályban maradnak, amíg azokat szükség esetén az e cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadott bizottsági határozat nem módosítja, nem váltja fel vagy nem helyezi hatályon kívül.

47. cikk
Kötelező erejű vállalati szabályok

(1) Az illetékes felügyeleti hatóság a 63. cikkben meghatározott, egységességi mechanizmusnak megfelelően jóváhagyja a kötelező erejű vállalati szabályokat, ha az:

a) a vállalkozáscsoport vagy a közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportja minden érintett tagjára, beleértve az alkalmazottakat is, jogilag kötelező erejű, alkalmazandó és általuk érvényesített;

b) kifejezetten rendelkezik az érintetteknek a személyes adataik kezelése tekintetében kikényszeríthető jogairól; és c) megfelel a (2) bekezdés szerinti követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelező erejű vállalati szabályok tartalmazzák legalább:

a) a vállalkozáscsoport vagy közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportja minden egyes tagjának szervezeti felépítését és az elérhetőségét;

b) az adattovábbításokat vagy a továbbítások sorozatát, beleértve a személyes adatok kategóriáit, az adatkezelés fajtáját és céljait, az érintettek fajtáit és a szóban forgó harmadik ország vagy országok azonosítását;

c) a vállalkozások adatvédelmi szabályzatának belső és külső tekintetben jogilag kötelező jellegét;

d) az általános adatvédelmi elvek alkalmazását, különösen a célhoz kötöttség, az adattakarékosság, a korlátozott tárolási időtartamok, az adatminőség, a beépített és alapértelmezett adatvédelem, az adatkezelés jogalapja, a személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése, az adatbiztonságot garantáló intézkedések, valamint az olyan szervezeteknek történő újbóli továbbítás feltételeit, amelyekre nézve nem kötelezőek a kötelező erejű vállalati szabályok;

e) az érintettek személyes adataik kezelése tekintetében fennálló jogait és e jogok gyakorlásának módjait, beleértve a 22. cikk szerinti, kizárólag automatizált adatkezelésen – ideértve a profilalkotást is – alapuló döntések alóli mentesülés jogát, az érintett 79. cikkben meghatározott jogát, hogy az illetékes felügyeleti hatóságnál és a tagállamok illetékes bíróságainál panaszt nyújthat be, továbbá a jogorvoslathoz való jogát, valamint adott esetben a kötelező erejű vállalati szabályok megsértése esetén a kártérítéshez való jogát;

f) a valamely tagállamban tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelő vagy adatfeldolgozó felelősségének elismerését abban az esetben, ha a kötelező erejű vállalati szabályokat a csoportnak az Unióban tevékenységi hellyel nem rendelkező bármely érintett tagja megsérti; az adatkezelő vagy adatfeldolgozó részben vagy egészben csak akkor mentesül e felelősség alól, ha bizonyítja, hogy tagja nem felelős a kár előidézésében;

g) azt, hogy a 13. és a 14. cikkben említetten kívül miként biztosítják az érintetteknek a kötelező erejű vállalati szabályokra, különösen az e bekezdés d), e) és f) pontja szerinti rendelkezésekre vonatkozó információkat;

h) a 37. cikk értelmében kijelölt adatvédelmi tisztviselők vagy a vállalkozáscsoporton vagy közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportján belül a kötelező erejű vállalati szabályoknak való megfelelés, valamint a képzés és a panaszkezelés nyomon követéséért felelős személyek vagy szervezetek feladatait; i) a panasztételi eljárásokat;

j) a kötelező erejű vállalati szabályoknak való megfelelés ellenőrzésének biztosítására szolgáló, a vállalkozáscsoporton vagy közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportján belüli mechanizmusokat. E mechanizmusok tartalmazzák az adatvédelmi auditokat és az érintettek jogainak védelmét szolgáló korrekciós intézkedéseket biztosító mechanizmusokat. Az ilyen ellenőrzések eredményeit közölni kell a h) pontban említett személlyel vagy szervezettel, valamint a vállalkozáscsoportot vagy a közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportját ellenőrző vállalkozás felügyelőbizottságával, és kérésre az illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani őket;

k) a kötelező erejű vállalati szabályok változásainak bejelentésére és rögzítésére, valamint e változásoknak a felügyeleti hatóság számára történő bejelentésére szolgáló mechanizmusokat;

l) a kötelező erejű vállalati szabályoknak a vállalkozáscsoport vagy közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportjának tagjai általi betartásának biztosítása érdekében a felügyeleti hatósággal folytatott együttműködési mechanizmust, beleértve különösen azt, hogy a felügyeleti hatóság számára elérhetővé teszik az intézkedések e bekezdés j) pontja szerinti ellenőrzésének eredményeit;

m) arra vonatkozó mechanizmusokat, hogy hogyan kell jelenteni az illetékes felügyeleti hatóság számára a vállalkozáscsoport vagy közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportjának tagjára valamely harmadik országban vonatkozó azon jogi előírásokat, amelyek valószínűsíthetően jelentős mértékben hátrányosan érintenék a kötelező erejű vállalati szabályokban előírt garanciákat; valamint

n) a személyes adatokba állandó jelleggel vagy rendszeresen betekintő személyzetnek nyújtandó megfelelő adatvédelmi képzést.

(3) A Bizottság meghatározhatja az e cikk szerinti, a kötelező erejű vállalati szabályokra vonatkozóan az adatkezelők, az adatfeldolgozók és a felügyeleti hatóságok között folytatott információcsere formátumát és eljárásait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

48. cikk
Az uniós jog által nem engedélyezett továbbítás és közlés

Valamely harmadik ország bíróságának bármely olyan ítélete, illetve közigazgatási hatóságának bármely olyan döntése, amely valamely adatkezelő vagy adatfeldolgozó számára személyes adatok továbbítását

vagy közlését írja elő, kizárólag akkor ismerhető el vagy hajtható bármely módon végre, ha az az adatok megismerését igénylő harmadik ország és az Unió vagy egy tagállama között létrejött, hatályos nemzetközi megállapodáson, például kölcsönös jogsegélyszerződésen alapul, az adattovábbítás e fejezet szerinti egyéb módozatainak sérelme nélkül.

49. cikk
Különös helyzetekben biztosított eltérések

(1) A 45. cikk (3) bekezdése szerinti megfelelőségi határozat, illetve a 46. cikk szerinti megfelelő garanciák hiányában – beleértve a kötelező erejű vállalati szabályokat is –, a személyes adatok harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítására vagy többszöri továbbítására csak az alábbi feltételek legalább egyikének teljesülése esetén kerülhet sor:

a) az érintett kifejezetten hozzájárulását adta a tervezett továbbításhoz azt követően, hogy tájékoztatták az adattovábbításból eredő – a megfelelőségi határozat és a megfelelő garanciák hiányából fakadó – esetleges kockázatokról;

b) az adattovábbítás az érintett és az adatkezelő közötti szerződés teljesítéséhez, vagy az érintett kérésére hozott, szerződést megelőző intézkedések végrehajtásához szükséges;

c) az adattovábbítás az adatkezelő és valamely más természetes vagy jogi személy közötti, az érintett érdekét szolgáló szerződés megkötéséhez vagy teljesítéséhez szükséges;

d) az adattovábbítás fontos közérdekből szükséges;

e) az adattovábbítás jogi igények előterjesztése, érvényesítése és védelme miatt szükséges;

f) az adattovábbítás az érintett vagy valamely más személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges, és az érintett fizikailag vagy jogilag képtelen a hozzájárulás megadására;

g) a továbbított adatok olyan nyilvántartásból származnak, amely az uniós vagy a tagállami jog értelmében a nyilvánosság tájékoztatását szolgálja, és amely vagy általában a nyilvánosság, vagy az ezzel kapcsolatos jogos érdekét igazoló bármely személy számára betekintés céljából hozzáférhető, de csak ha az uniós vagy tagállami jog által a betekintésre megállapított feltételek az adott különleges esetben teljesülnek.

Ha az adattovábbítás nem alapulhat a 45. vagy a 46. cikk rendelkezésein, beleértve a kötelező erejű vállalati szabályok rendelkezéseit is, és az első albekezdésben említett egyedi helyzetekre vonatkozó eltérések egyike sem alkalmazandó, harmadik országok és nemzetközi szervezetek részére történő adattovábbítás csak akkor történhet, ha az adattovábbítás nem ismétlődő, csak korlátozott számú érintettre vonatkozik, az adatkezelő olyan kényszerítő erejű jogos érdekében szükséges, amely érdekhez képest nem élveznek elsőbbséget az érintett érdekei, jogai és szabadságai, és az adatkezelő az adattovábbításminden körülményét megvizsgálta, és e vizsgálat alapján megfelelő garanciákat nyújtott a személyes adatok védelme tekintetében. Az adatkezelőnek tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot az adattovábbításról. Az adatkezelő a 13. és a 14. cikkben említett információk nyújtásán kívül az érintettet tájékoztatja az adattovábbításról, valamint az adatkezelő kényszerítő erejű jogos érdekéről.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének g) pontja szerinti adattovábbítás nem érintheti a nyilvántartásban szereplő személyes adatok vagy személyes adatok kategóriáinak összességét. Ha a nyilvántartásba kizárólag olyan személyek tekinthetnek be, akiknek ehhez jogos érdeke fűződik, az adattovábbításra kizárólag e személyek kérelmére kerülhet sor, illetve abban az esetben, ha ők a címzettek.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontja, valamint második albekezdése nem alkalmazandó a közhatalmi szervek által közhatalmi jogosítványaik gyakorlása során végzett tevékenységekre.

(4) Az (1) bekezdés első albekezdésének d) pontjában említett közérdeket akkor kell figyelembe venni, ha azt az uniós jog vagy az adatkezelőre vonatkozó tagállami jog elismeri.

(5) Megfelelőségi határozat hiányában az uniós jog vagy a tagállami jog fontos közérdekből kifejezetten korlátozhatja bizonyos kategóriákba tartozó személyes adatok valamely harmadik országba vagy nemzetközi szervezethez történő továbbítását. A tagállamok az ilyen rendelkezéseket bejelentik a Bizottságnak.

(6) Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett vizsgálatot és megfelelő garanciákat a 30. cikkben említett nyilvántartásban dokumentálja.

50. cikk
A személyes adatok védelmével kapcsolatos nemzetközi együttműködés

A harmadik országok és nemzetközi szervezetek viszonylatában a Bizottság és a felügyeleti hatóságok megfelelő lépéseket tesznek annak érdekében, hogy:

a) a személyes adatok védelméről szóló jogszabályok hatékony érvényesítésének elősegítését célzó nemzetközi együttműködési mechanizmusokat alakítsanak ki;

b) a személyes adatok védelméről szóló jogszabályok érvényesítése terén kölcsönös nemzetközi segítségnyújtást biztosítsanak, egyebek mellett értesítés, a panaszok illetékes hatósághoz történő továbbítása, a vizsgálatokban történő segítségnyújtás és információcsere útján, a személyes adatok védelmére és a többi alapvető jogra és szabadságra vonatkozó megfelelő garanciákra is figyelemmel;

c) az érdekelt feleket bevonják a személyes adatok védelméről szóló jogszabályok érvényesítése érdekében folytatott nemzetközi együttműködés előmozdítását célzó párbeszédbe és tevékenységekbe;

d) előmozdítsák a személyes adatok védelméről szóló jogszabályok és gyakorlat átadását és dokumentálását, beleértve a harmadik országok viszonylatában felmerülő joghatósági összeütközéseket is.

VI. FEJEZET
Független felügyeleti hatóságok

1.szakasz
Független jogállás

51. cikk
Felügyeleti hatóság

(1) A természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak a személyes adataik kezelése tekintetében történő védelme, valamint a személyes adatok Unión belüli szabad áramlásának megkönnyítése érdekében minden tagállam előírja, hogy e rendelet alkalmazásának ellenőrzéséért egy vagy több független közhatalmi szerv (felügyeleti hatóság) felel.

(2) Minden felügyeleti hatóság elősegíti e rendeletnek az Unió egész területén történő egységes alkalmazását. A felügyeleti hatóságok e célból együttműködnek egymással és a Bizottsággal, a VII. fejezettel összhangban.

(3) Ha valamely tagállamban egynél több felügyeleti hatóságot hoznak létre, az adott tagállam kijelöli azt a felügyeleti hatóságot, amelyik a Testületben ellátja a szóban forgó hatóságok képviseletét, és létrehozza az arra szolgáló mechanizmust, hogy a többi hatóság a 63. cikkben említett egységességi mechanizmusra vonatkozó szabályokat betartsa.

(4) Minden tagállam 2018. május 25-ig értesíti a Bizottságot jogának azon rendelkezéseiről, amelyeket e fejezet alapján elfogad, továbbá haladéktalanul értesíti a Bizottságot az említett rendelkezéseket érintő későbbi módosításokról.

52. cikk
Függetlenség

(1) A felügyeleti hatóságok az e rendelet alapján rájuk ruházott feladatok elvégzése és hatáskörök gyakorlása során teljesen függetlenül járnak el.

(2) Az egyes felügyeleti hatóságok tagja vagy tagjai az e rendelettel összhangban rájuk ruházott feladatok végzése és hatáskörök gyakorlása során bármilyen – közvetlen vagy közvetett – külső befolyástól mentesen járnak el, és utasítást senkitől sem kérhetnek vagy fogadhatnak el.

(3) A felügyeleti hatóságok tagjai tartózkodnak a feladatkörükkel összeférhetetlen cselekményektől, valamint hivatali idejük alatt sem javadalmazás ellenében, sem anélkül nem vállalhatnak azzal összeférhetetlen szakmai tevékenységet.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy mindegyik felügyeleti hatóság rendelkezésére áll a feladataik és hatásköreik – ideértve a kölcsönös segítségnyújtást, az együttműködést és a Testületben való részvételt – eredményes ellátásához, illetve gyakorlásához szükséges emberi, műszaki és pénzügyi források, helyiségek és infrastruktúra.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy mindegyik felügyeleti hatóság saját személyzettel rendelkezik és maga választja ki azt, amely a felügyeleti hatóság tagjának vagy tagjainak kizárólagos irányítása alá tartozik.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy mindegyik felügyeleti hatóság a függetlenségét nem befolyásoló pénzügyi ellenőrzés alá tartozik. A tagállamok biztosítják, hogy mindegyik felügyeleti hatóság saját, nyilvános, éves költségvetéssel rendelkezik, amely az állami vagy nemzeti költségvetés részét képezheti.

53. cikk
A felügyeleti hatóság tagjaira vonatkozó általános feltételek

(1) A tagállamok előírják, hogy a felügyeleti hatóságaik minden tagját átlátható eljárás keretében nevezze ki az alábbiak egyike:

— a parlamentjük;
— a kormányuk;
— az államfőjük vagy
— a tagállami jog alapján a kinevezéssel megbízott független szerv.

(2) A felügyeleti hatóságok tagja rendelkezik feladatai ellátásához és hatásköre gyakorlásához szükséges képesítéssel, tapasztalattal és készségekkel, különösen a személyes adatok védelme területén.

(3) A tagok feladatköre a hivatali idő lejártával, lemondással vagy kötelező nyugdíjazással szűnik meg, az érintett tagállam jogában előírtaknak megfelelően.

(4) Tag felmentésére kizárólag súlyos kötelességszegés esetén vagy abban az esetben kerülhet sor, ha a tag már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek.

54. cikk
A felügyeleti hatóság létrehozására vonatkozó szabályok

(1) A tagállamok jogszabályban rendelkeznek:

a) minden egyes felügyeleti hatóság létrehozásáról;

b) az egyes felügyeleti hatóságok tagjává való kinevezéshez szükséges képesítésekről és pályázati feltételekről;

c) az egyes felügyeleti hatóságok tagjának vagy tagjainak kinevezésére vonatkozó szabályokról és eljárásokról;

d) az egyes felügyeleti hatóságok tagja vagy tagjai megbízatásának időtartamáról, amelynek legalább négy évre kell szólnia, kivéve a 2016. május 24-ét követő első kinevezést, amely rövidebb időtartamra is szólhat, ha a felügyeleti hatóság függetlenségének megőrzése érdekében a kinevezéseket több lépcsőben kell végrehajtani;

e) arról, hogy az egyes felügyeleti hatóságok tagja vagy tagjai újra kinevezhetők-e, és ha igen, hány ciklusra; és

f) az egyes felügyeleti hatóságok tagjának vagy tagjainak, valamint személyzetének kötelezettségeire

vonatkozó feltételekről, a hivatali idő alatt és azt követően az alkalmazással összeférhetetlen cselekményekről, szakmai tevékenységre és juttatásokra vonatkozó tiltó rendelkezésekről, valamint az alkalmazás megszűnésére vonatkozó szabályokról.

(2) Az uniós vagy tagállami jognak megfelelően mindegyik felügyeleti hatóság tagját vagy tagjait és személyzetét a feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során tudomásukra jutott bármely bizalmas információ tekintetében hivatali idejük alatt és annak lejártát követően is szakmai titoktartási kötelezettség terheli. Hivatali idejük alatt ez a szakmai titoktartási kötelezettség különösen vonatkozik a természetes személyek által e rendelet megsértését illetően tett bejelentésekre

2. szakasz
Illetékesség, feladatok és hatáskörök

55. cikk
Illetékesség

(1) A felügyeleti hatóság a saját tagállamának területén illetékes az e rendelet alapján ráruházott feladatok végzésére és hatáskörök gyakorlására.

(2) Ha az adatkezelést a 6. cikk (1) bekezdésének c) vagy e) pontja alapján eljáró közhatalmi szervek vagy magánfél szervezetek végzik, az érintett tagállam felügyeleti hatósága az illetékes. Ezekben az esetekben az 56. cikk nem alkalmazandó.

(3) A felügyeleti hatóságok hatásköre nem terjed ki a bíróságok által igazságügyi feladataik ellátása során végzett adatkezelési műveletek felügyeletére.

56. cikk
A fő felügyeleti hatóság illetékessége

(1) Az 55. cikk sérelme nélkül, az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi központja vagy egyetlen tevékenységi helye szerinti felügyeleti hatóság jogosult fő felügyeleti hatóságként eljárni az említett adatkezelő vagy az adatfeldolgozó által végzett határokon átnyúló adatkezelés tekintetében, a 60. cikk szerinti eljárással összhangban.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, minden felügyeleti hatóság jogosult a hozzá benyújtott panaszok kezelésére, illetve jogosult e rendelet esetleges megsértése esetén eljárni, ha az ügy tárgya kizárólag egy, a tagállamában található tevékenységi helyet érint, vagy ha kizárólag a tagállamában érint jelentős mértékben érintetteket.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett esetekben a felügyeleti hatóság haladéktalanul tájékoztatja az ügyről a fő felügyeleti hatóságot. A fő felügyeleti hatóság a tájékoztatását követő három héten belül dönt arról, hogy a 60. cikkben foglalt eljárással összhangban eljár-e az ügyben, figyelembe véve azt, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó rendelkezik-e tevékenységi hellyel abban a tagállamban, amelynek a felügyeleti hatósága a fő felügyeleti hatóságot tájékoztatta.

(4) Ha a fő felügyeleti hatóság úgy határoz, hogy eljár az ügyben, a 60. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazni. A fő felügyeleti hatóságot tájékoztató felügyeleti hatóság döntéstervezetet nyújthat be a fő felügyeleti hatóságnak. A fő felügyeleti hatóság a 60. cikk (3) bekezdésében említett döntéstervezet elkészítése során a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az említett tervezetet.

(5) Abban az esetben, ha a fő felügyeleti hatóság úgy határoz, hogy nem jár el az ügyben, a fő felügyeleti hatóságot tájékoztató felügyeleti hatóság jár el a 61. és a 62. cikknek megfelelően.

(6) A fő felügyeleti hatóság az adatkezelő vagy adatfeldolgozó egyetlen kapcsolattartója az általuk végzett, határokon átnyúló adatkezeléssel kapcsolatban.

(7)

57. cikk
Feladatok

(1) Az e rendeletben meghatározott egyéb feladatok sérelme nélkül, a felügyeleti hatóság a saját területén ellátja a következő feladatokat:

a) nyomon követi és kikényszeríti e rendelet alkalmazását;

b) elősegíti a nyilvánosság figyelmének felkeltését és az ismeretek terjesztését a személyes adatok kezelésével összefüggő kockázatok, szabályok, garanciák és jogok vonatkozásában. Különös figyelmet fordít a kifejezetten gyermekekre irányuló tevékenységekre;

c) a tagállami joggal összhangban tanácsot ad a nemzeti parlamentnek, a kormánynak és más intézményeknek és szerveknek a természetes személyek jogainak és szabadságainak a személyes adataik kezelése tekintetében történő védelmével kapcsolatos jogalkotási és közigazgatási intézkedésekről;

d) felhívja az adatkezelők és az adatfeldolgozók figyelmét az e rendelet szerinti kötelezettségeikre;

e) kérésre tájékoztatást ad bármely érintettnek az e rendelet alapján őt megillető jogok gyakorlásával kapcsolatban, és e célból adott esetben együttműködik más tagállamok felügyeleti hatóságaival;

f) kezeli az érintett vagy valamely szerv, szervezet vagy egyesület által a 80. cikkel összhangban benyújtott panaszokat, a panasz tárgyát a szükséges mértékben kivizsgálja, továbbá észszerű határidőn belül tájékoztatja a panaszost a vizsgálattal kapcsolatos fejleményekről és eredményekről, különösen, ha további vizsgálat vagy egy másik felügyeleti hatósággal való együttműködés válik szükségessé;

g) együttműködik más felügyeleti hatóságokkal, ideértve az információcserét és a kölcsönös segítségnyújtást is, e rendelet egységes alkalmazásának és érvényesítésének biztosítása érdekében;

h) vizsgálatot folytat e rendelet alkalmazásával kapcsolatban, akár más felügyeleti hatóságtól vagy más közhatalmi szervtől kapott információ alapján;

i) figyelemmel kíséri a személyes adatok védelmére kiható jelentősebb fejleményeket, különösen az információs és kommunikációs technológiák, valamint a kereskedelmi gyakorlatok fejlődését;

j) megállapítja a 28. cikk (8) bekezdésében és a 46. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett általános szerződési feltételeket;

k) a 35. cikk (4) bekezdésének megfelelően jegyzéket állít össze és az adatvédelmi hatásvizsgálatra vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatban vezeti azt;

l) tanácsot ad a 36. cikk (2) bekezdésében említett adatkezelési műveletekkel kapcsolatban;

m) ösztönzi a 40. cikk (1) bekezdése szerinti magatartási kódex kidolgozását, valamint a 40. cikk (5) bekezdésével összhangban véleményezi, illetve jóváhagyja a megfelelő garanciákat kínáló ilyen magatartási kódexeket;

n) ösztönzi a 42. cikk (1) bekezdése szerinti az adatvédelmi tanúsítási mechanizmusok, valamint adatvédelmi bélyegzők, illetve jelölések létrehozását, és a 42. cikk (5) bekezdésének megfelelően jóváhagyja a tanúsítási szempontokat;

o) adott esetben rendszeres időközönként felülvizsgálja a 42. cikk (7) bekezdésének megfelelően kiadott tanúsítványokat;

p) meghatározza és közzéteszi a magatartási kódexnek való megfelelést ellenőrző 41. cikk szerinti szervezet és a 43. cikk szerinti tanúsító szervezet akkreditációjára vonatkozó szempontokat;

q) elvégzi a magatartási kódexnek való megfelelést ellenőrző, a 41. cikk szerinti szervezet és a 43. cikk szerinti tanúsító szervezet akkreditációját;

r) engedélyezi a 46. cikk (3) bekezdésében említett szerződéses feltételeket és rendelkezéseket;

s) jóváhagyja a 47. cikk szerinti kötelező erejű vállalati szabályokat;

t) hozzájárul a Testület tevékenységeihez;

u) belső nyilvántartást vezet e rendelet megsértéséről és az 58. cikk (2) bekezdése szerint meghozott intézkedésekről; és

v) a személyes adatok védelméhez kapcsolódó minden más feladatot ellát.

(2) A felügyeleti hatóság megkönnyíti az (1) bekezdés f) pontjában említett panasz benyújtását például olyan intézkedésekkel, hogy elektronikus úton is kitölthető panasz benyújtására szolgáló formanyomtatványt hoz létre, nem zárva ki azonban más kommunikációs eszközök alkalmazását sem.

(3) A felügyeleti hatóság úgy látja el feladatait, hogy az az érintett és adott esetben az adatvédelmi tisztviselő számára térítésmentes legyen.

(4) Ha a kérelmek egyértelműen megalapozatlanok vagy – különösen ismétlődő jellegük miatt – túlzók, a felügyeleti hatóság észszerű, az adminisztratív költségeken alapuló díjat számíthat fel, vagy megtagadhatja, hogy eljárjon a kérelemmel kapcsolatban. Annak bizonyítása, hogy a kérelem egyértelműen megalapozatlan vagy túlzó, a felügyeleti hatóságot terheli.

58. cikk
Hatáskörök

(1) A felügyeleti hatóság vizsgálati hatáskörében eljárva:

a) utasítja az adatkezelőt és az adatfeldolgozót, illetve adott esetben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó képviselőjét, hogy számára a feladatai elvégzéséhez szükséges tájékoztatást megadja;

b) vizsgálatot folytat adatvédelmi auditok formájában;

c) elvégzi a 42. cikk (7) bekezdésének megfelelően kiadott tanúsítványok felülvizsgálatát;

d) értesíti az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót e rendelet feltételezett megsértéséről;

e) hozzáférést kap az adatkezelőtől vagy az adatfeldolgozótól a feladatainak teljesítéséhez szükséges minden személyes adathoz és minden információhoz; és

f) az uniós vagy tagállami eljárásjoggal összhangban hozzáférést kap az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó bármely helyiségéhez, ideértve minden adatkezeléshez használt felszerelést és eszközt.

(2) A felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva:

a) figyelmezteti az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy egyes tervezett adatkezelési tevékenységei valószínűsíthetően sértik e rendelet rendelkezéseit;

b) elmarasztalja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, ha adatkezelési tevékenysége megsértette e rendelet rendelkezéseit;

c) utasítja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy teljesítse az érintettnek az e rendelet szerinti jogai gyakorlására vonatkozó kérelmét;

d) utasítja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy adatkezelési műveleteit – adott esetben meghatározott módon és meghatározott időn belül – hozza összhangba e rendelet rendelkezéseivel;

e) utasítja az adatkezelőt, hogy tájékoztassa az érintettet az adatvédelmi incidensről;

f) átmenetileg vagy véglegesen korlátozza az adatkezelést, ideértve az adatkezelés megtiltását is;

g) a 16., 17., illetve a 18. cikkben foglaltaknak megfelelően elrendeli a személyes adatok helyesbítését, vagy törlését, illetve az adatkezelés korlátozását, valamint a 17. cikk (2) bekezdésének és a 19. cikknek megfelelően elrendeli azon címzettek erről való értesítését, akikkel vagy amelyekkel a személyes adatokat közölték;

h) visszavonja a tanúsítványt vagy utasítja a tanúsító szervezetet a 42. és a 43. cikknek megfelelően kiadott tanúsítvány visszavonására, vagy utasítja a tanúsító szervezetet, hogy ne adja ki a tanúsítványt, ha a tanúsítás feltételei nem vagy már nem teljesülnek;

i) a 83. cikknek megfelelően közigazgatási bírságot szab ki, az adott eset körülményeitől függően az e bekezdésben említett intézkedéseken túlmenően vagy azok helyett; és

j) elrendeli a harmadik országbeli címzett vagy nemzetközi szervezet felé irányuló adatáramlás felfüggesztését.

(3) A felügyeleti hatóság engedélyezési és tanácsadási hatáskörében eljárva:

a) tanácsot ad az adatkezelőnek a 36. cikkben említett előzetes konzultációs eljárás keretében;

b) saját kezdeményezésére vagy kérésre a személyes adatok védelmével kapcsolatos bármilyen kérdésben véleményt bocsát ki a nemzeti parlament, a

tagállami kormány vagy a tagállami joggal összhangban más intézmények és szervek, valamint a nyilvánosság részére;

c) engedélyezi a 36. cikk (5) bekezdése szerinti adatkezelést, ha a tagállam joga azt előzetes engedélyhez köti;

d) a 40. cikk (5) bekezdésével összhangban véleményezi és jóváhagyja a magatartási kódexek tervezetét;

e) akkreditálja a 43. cikk szerinti tanúsító szervezeteket;

f) a 42. cikk (5) bekezdésével összhangban tanúsítványokat állít ki és a jóváhagyja a tanúsítási szempontokat;

g) elfogadja a 28. cikk (8) bekezdésben és a 46. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett általános adatvédelmi kikötéseket

h) engedélyezi a 46. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett szerződéses rendelkezéseket;

i) engedélyezi a 46. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett közigazgatási megállapodásokat; és

j) jóváhagyja a 47. cikk szerinti kötelező erejű vállalati szabályokat.

(4) Az e cikk alapján a felügyeleti hatóságra ruházott hatáskörök gyakorlására megfelelő garanciák mellett kerülhet sor, ideértve az uniós és a tagállami jogban a Chartával összhangban meghatározott hatékony bírósági jogorvoslatot és tisztességes eljárást is.

(5) A tagállamok jogszabályban előírják, hogy a felügyeleti hatóságuk hatáskörrel rendelkezik arra, hogy e rendelet megsértéséről tájékoztassa az igazságügyi hatóságokat, és adott esetben bírósági eljárást kezdeményezzen vagy abban más módon részt vegyen e rendelet rendelkezéseinek érvényre juttatása érdekében.

(6) A tagállamok jogszabályban előírhatják, hogy felügyeleti hatóságuk az (1), (2) és (3) bekezdésben említetteken kívüli hatáskörökkel is rendelkezzen. E hatáskörök gyakorlása nem hátráltathatja a VII. fejezet hatékony végrehajtását.

59. cikk
Tevékenységi jelentés

A felügyeleti hatóság éves jelentést készít a tevékenységeiről, amely tartalmazhatja a bejelentett jogsértések típusainak és az 58. cikk (2) bekezdésével összhangban tett intézkedések fajtáit is. A jelentést a nemzeti parlamentnek, a kormánynak és a tagállami jogban megjelölt más hatóságoknak kell benyújtani. A jelentéseket elérhetővé kell tenni a nyilvánosság, a Bizottság és a Testület számára.

VII. FEJEZET
Együttműködés és egységesség

1. szakasz
Együttműködés

60. cikk
Együttműködés a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság között

(1) A fő felügyeleti hatóság e cikknek megfelelően, konszenzusra törekedve együttműködik a többi érintett felügyeleti hatósággal. A fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok minden releváns információt kicserélnek egymással.

(2) A fő felügyeleti hatóság bármikor kérheti más érintett felügyeleti hatóságoktól a 61. cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtást és végezhet a 62. cikk szerinti közös műveleteket, különösen olyan vizsgálatok lefolytatása vagy olyan intézkedések végrehajtásának nyomon követése céljából, amelyek valamely másik tagállamban tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelővel, illetve adatfeldolgozóval kapcsolatosak.

(3) A fő felügyeleti hatóság késedelem nélkül közli a többi érintett felügyeleti hatósággal az üggyel kapcsolatos releváns információkat. A döntés tervezetét haladéktalanul benyújtja a többi érintett felügyeleti hatóságnak, hogy azok véleményezhessék, és véleményüket kellően figyelembe veszi.

(4) Ha a többi érintett felügyeleti hatóság valamelyike az e cikk (3) bekezdése szerinti konzultációt követő négy héten belül releváns és megalapozott kifogást emel a döntéstervezettel szemben, a fő felügyeleti hatóság, ha nem ért egyet a releváns és megalapozott kifogással, vagy azt nem találja relevánsnak vagy megalapozottnak, az ügyet a 63. cikkben említett, egységességi mechanizmus keretében kezeli.

(5) Ha a fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni a releváns és megalapozott kifogásnak, módosított döntéstervezetet nyújt be a többi érintett felügyeleti hatóságnak, hogy azok véleményezhessék. A módosított döntéstervezet tekintetében két héten belül kell lefolytatni a (4) bekezdésben említett eljárást.

(6) Ha a (4), illetve az (5) bekezdésben említett határidőn belül a többi érintett felügyeleti hatóság egyike sem emel kifogást a fő felügyeleti hatóság által benyújtott döntéstervezettel szemben, úgy kell tekinteni, hogy a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok egyetértenek a döntéstervezettel és az rájuk nézve kötelező.

(7) A fő felügyeleti hatóság elfogadja a döntését és közli azt az adatkezelő, vagy adott esetben az adatfeldolgozó tevékenységi központjával vagy egyetlen tevékenységi helyével, továbbá a releváns tények és indokok összefoglalásával tájékoztatja a szóban forgó döntésről a többi érintett felügyeleti hatóságot és a Testületet. Az a felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, tájékoztatja a panaszost a döntésről.

(8) Amennyiben a panaszt visszautasították vagy elutasították, a (7) bekezdéstől eltérve az a felügyeleti

hatóság fogadja el a döntést, közli a panaszosal, és tájékoztatja az adatkezelőt, amelyhez a panaszt benyújtották.

(9) Ha a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok egyetértenek abban, hogy a panasz egyes részeit visszautasítják vagy elutasítják, más részeivel kapcsolatban viszont eljárnak, külön döntést fogadnak el az ügy minden ilyen részére vonatkozóan. Az adatkezelővel kapcsolatos intézkedéseket érintő részre vonatkozó döntést a fő felügyeleti hatóság fogadja el, és közli az adatkezelőnek, illetve az adatfeldolgozónak a hatóság tagállama területén lévő tevékenységi központjával vagy egyetlen tevékenységi helyével, valamint tájékoztatja a panaszost; a panasz visszautasított vagy elutasított részére vonatkozó döntést a panaszos felügyeleti hatósága fogadja el, és közli a panaszossal, valamint tájékoztatja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót.

(10) Az adatkezelő, illetve az adatfeldolgozó, miután a (7) vagy a (9) bekezdésnek megfelelően közölték vele a fő felügyeleti hatóság döntését, megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adatkezelési tevékenységek az Unióban lévő minden tevékenységi helyén megfeleljenek a döntésben foglaltaknak. Az adatkezelő, illetve az adatfeldolgozó közli a fő felügyeleti hatósággal a döntésnek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket, ezt követően a fő felügyeleti hatóság tájékoztatja a többi érintett felügyeleti hatóságot.

(11) Ha egy érintett felügyeleti hatóság rendkívüli körülmények fennállása esetén megalapozottan úgy véli, hogy az érintettek érdekeinek védelme érdekében sürgős fellépésre van szükség, a 66. cikkben említett sürgősségi eljárást kell alkalmazni.

(12) A fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság elektronikus úton, egységes formátum alkalmazásával továbbítja egymásnak az e cikkben előírt információkat.

61. cikk
Kölcsönös segítségnyújtás

(1) A felügyeleti hatóságok e rendelet egységes végrehajtása és alkalmazása érdekében megosztják egymással a releváns információkat, és kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak, valamint a hatékony együttműködést célzó intézkedéseket tesznek. A kölcsönös segítségnyújtás különösen információkérésekre és felügyeleti intézkedésekre, például az előzetes engedélyezés és egyeztetés, az ellenőrzés és a vizsgálat lefolytatása iránti megkeresésekre terjed ki.

(2) Minden felügyeleti hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a más felügyeleti hatóságtól érkező megkereséseket indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a megkeresés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megválaszolja. Ezen intézkedések közé tartozhat különösen a vizsgálatok lefolytatásával kapcsolatos releváns információk továbbítása.

(3) A segítségnyújtás iránti megkeresésnek minden szükséges információt tartalmaznia kell, beleértve a megkeresés célját és okait. A kicserélt információk kizárólag a megkeresésben meghatározott célra használhatók fel.

(4) A megkeresett felügyeleti hatóság csak abban az esetben tagadhatja meg a megkeresés teljesítését, ha:

a) a megkeresés tárgyát vagy a kért intézkedés végrehajtását illetően nem jogosult eljárni; vagy

b) a megkeresés teljesítése sértené e rendeletet, az uniós vagy azon tagállami jogot, amelynek hatálya alá a megkeresett felügyeleti hatóság tartozik.

(5) A megkeresett felügyeleti hatóság tájékoztatja a megkereső felügyeleti hatóságot az ügyben elért eredményekről vagy adott esetben a megkeresés teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos fejleményekről. Ha a felügyeleti hatóság megtagadja a megkeresés teljesítését, ezt köteles a (4) bekezdésnek megfelelően indokolni.

(6) A megkeresett felügyeleti hatóságok főszabályként elektronikus úton, egységes formátum alkalmazásával továbbítják a másik felügyeleti hatóság által kért információt.

(7) A megkeresett felügyeleti hatóság által a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresés nyomán tett intézkedések térítésmentesek. A felügyeleti hatóságok megállapodhatnak más felügyeleti hatóságokkal a rendkívüli körülmények közötti kölcsönös segítségnyújtásból eredő különleges költségek kölcsönös megtérítésére vonatkozó szabályokról.

(8) Ha egy felügyeleti hatóság a másik felügyeleti hatóság megkeresésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem adja meg az e cikk (5) bekezdésében említett információkat, a megkereső felügyeleti hatóság az 55. cikk (1) bekezdésével összhangban a saját tagállama területén ideiglenes intézkedést fogadhat el. Ebben az esetben vélelmezni kell, hogy a 66. cikk (1) bekezdése szerinti sürgős fellépésre van szükség, és a Testület sürgősségi eljárás keretében kötelező erejű döntést fogad el a 66. cikk (2) bekezdésével összhangban.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározhatja az e cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtás formáját és eljárásait, valamint a felügyeleti hatóságok közötti, illetve a felügyeleti hatóságok és a Testület közötti elektronikus információcserére vonatkozó szabályokat, különösen az e cikk (6) bekezdésében említett egységes formátumot. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

62. cikk
A felügyeleti hatóságok közös műveletei

(1) A felügyeleti hatóságok adott esetben közös műveleteket hajtanak végre, ideértve a közös vizsgálatokat és a közös végrehajtási intézkedéseket is, amelyekben más tagállamok felügyeleti hatóságainak tagjai vagy alkalmazottai is részt vesznek.

(2) Ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó több tagállamban is rendelkezik tevékenységi hellyel, vagy ha az adatkezelési műveletek több tagállamban is

valószínűsíthetően jelentős mértékben érintenek nagyszámú érintettet, az összes szóban forgó tagállam felügyeleti hatósága jogosult részt venni a közös műveletekben. Az 56. cikk (1) vagy (4) bekezdése alapján illetékes felügyeleti hatóság felkéri az összes szóban forgó tagállam felügyeleti hatóságát, hogy vegyenek részt a közös műveletekben, és haladéktalanul válaszol a felügyeleti hatóság részvételre irányuló megkeresésére.

(3) A felügyeleti hatóság a tagállami joggal összhangban, valamint a kirendelő felügyeleti hatóság engedélyével, hatáskört – ideértve a vizsgálati hatáskört is – ruházhat át a kirendelő felügyeleti hatóság közös műveletben részt vevő tagjaira vagy alkalmazottaira, vagy – amennyiben a fogadó felügyeleti hatóság tagállamának joga lehetővé teszi –, engedélyezheti a kirendelő felügyeleti hatóság tagjai vagy alkalmazottai számára, hogy vizsgálati hatáskörüket a kirendelő felügyeleti hatóság tagállami jogának megfelelően gyakorolják. A vizsgálati hatáskört kizárólag a fogadó felügyeleti hatóság tagjainak vagy alkalmazottainak irányítása mellett és jelenlétében lehet gyakorolni. A kirendelő felügyeleti hatóság tagjai vagy alkalmazottai a fogadó felügyeleti hatóság tagállami jogának hatálya alá tartoznak.

(4) Ha egy kirendelő felügyeleti hatóság alkalmazottai az (1) bekezdésnek megfelelően egy másik tagállamban végeznek tevékenységet, cselekedeteikért, ideértve a tevékenységük során általuk okozott károkat is, a fogadó felügyeleti hatóság tagállama viseli a felelősséget a tevékenységvégzés helye szerinti tagállam jogának megfelelően.

(5) A károkozás helye szerinti tagállam a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját alkalmazottai okozták volna. Azon kirendelő felügyeleti hatóság tagállama, amelynek alkalmazottai egy másik tagállam területén valamely személynek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ennek a másik tagállamnak azt az összeget, amelyet az a kártérítésre jogosult személynek kifizetett.

(6) A harmadik felekkel szembeni jogai gyakorlásának sérelme nélkül és az (5) bekezdésben foglaltak kivételével, az (1) bekezdésben meghatározott esetben minden tagállam eltekint attól, hogy a (4) bekezdésben említett károk megtérítését követelje egy másik tagállamtól.

(7) Ha egy felügyeleti hatóság egy tervezett közös művelet esetében, egy hónapon belül nem tesz eleget az e cikk (2) bekezdése második mondatában foglalt kötelezettségnek, a többi felügyeleti hatóság az 55. cikkel összhangban a saját tagállama területén ideiglenes intézkedést fogadhat el. Ebben az esetben vélelmezni kell, hogy a 66. cikk (1) bekezdése szerinti sürgős fellépésre van szükség, és a Testület sürgősségi eljárás keretében véleményt bocsát ki vagy kötelező erejű döntést fogad el a 66. cikk (2) bekezdésével összhangban.

2. szakasz
Egységesség

63. cikk
Az egységességi mechanizmus

Az e rendeletnek az Unió egész területén történő egységes alkalmazásához való hozzájárulás érdekében a felügyeleti hatóságok együttműködnek egymással és adott esetben a Bizottsággal az e szakaszban meghatározott egységességi mechanizmus útján.

64. cikk
Az Európai Adatvédelmi Testület véleménye

(1) A Testület véleményt bocsát ki, ha valamely illetékes felügyeleti hatóság az alábbiakban felsorolt intézkedések valamelyikének elfogadását tervezi. Ebből a célból az illetékes felügyeleti hatóságnak közölnie kell a döntéstervezetet a Testülettel, ha a döntés:

a) olyan adatkezelési műveletek jegyzékének az elfogadására irányul, amelyekre a 35. cikk (4) bekezdése szerint vonatkozik az adatvédelmi hatásvizsgálat követelménye;

b) a 40. cikk (7) bekezdése szerint azon kérdésre vonatkozik, hogy valamely magatartási kódex tervezete, illetve valamely magatartási kódex módosítása vagy bővítése összhangban van-e ezzel a rendelettel;

c) a 41. cikk (3) bekezdése szerint valamely szervezet, illetve a 43 cikk (3) bekezdése szerint valamely tanúsító szervezet akkreditációjára vonatkozó szempontok jóváhagyására irányul;

d) a 46. cikk (2) bekezdésének d) pontjában és a 28. cikk (8) bekezdésében említett általános adatvédelmi kikötések meghatározására irányul;

e) a 46. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett szerződéses rendelkezések engedélyezésére irányul; vagy

f) a 47. cikk szerinti kötelező erejű vállalati szabályok jóváhagyására irányul.

(2) Bármely felügyeleti hatóság, a Testület elnöke vagy a Bizottság kérheti, hogy a Testület vizsgáljon meg egy általános érvényű vagy egynél több tagállamban hatással bíró ügyet, és bocsásson ki róla véleményt, különösen, ha valamely illetékes felügyeleti hatóság nem teljesíti a 61. cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtás vagy a 62. cikk szerinti közös műveletek tekintetében fennálló kötelezettségeit.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben a Testület véleményt bocsát ki az elé terjesztett ügyről, kivéve, ha ugyanazon ügyről már bocsátott ki véleményt. A véleményt a Testület nyolc héten belül, tagjainak egyszerű többségével fogadja el. Az ügy összetettségére figyelemmel ez a határidő további hat héttel meghosszabbítható. Az (1) bekezdésben említett, a Testület tagjai részére a (5) bekezdésnek megfelelően eljuttatott döntéstervezetet illetően úgy kell tekinteni, hogy azok a tagok, akik az elnök által megszabott észszerű határidőn belül nem emeltek kifogást, egyetértenek a döntéstervezettel.

(4) A felügyeleti hatóságok és a Bizottság indokolatlan késedelem nélkül elektronikus úton, egységes formátum alkalmazásával közölnek a Testülettel minden releváns információt, ideértve az esettől függően a tények összefoglalóját, a döntéstervezetet, az intézkedés megtételét szükségessé tevő indokokat, és más érintett felügyeleti hatóságok véleményét.

(5) A Testület elnöke indokolatlan késedelem nélkül elektronikus úton tájékoztatja:

a) egységes formátum alkalmazásával tájékoztatja a Testület tagjait és a Bizottságot a vele közölt releváns információkról. A Testület titkársága szükség esetén gondoskodik a releváns információk fordításáról; és

b) tájékoztatja az esettől függően az (1) vagy a (2) bekezdésben említett felügyeleti hatóságot, valamint a Bizottságot a véleményről, amelyet nyilvánosságra hoz.

(6) Az illetékes felügyeleti hatóság a (3) bekezdésben említett határidőn belül nem fogadhatja el az (1) bekezdésben említett döntéstervezetét.

(7) Az (1) bekezdésben említett felügyeleti hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a Testület véleményét, és a vélemény kézhezvételét követő két héten belül, elektronikus úton, egységes formátum alkalmazásával közli a Testület elnökével, hogy a döntéstervezetet változatlan formában fenntartja-e, vagy pedig módosítani fogja, és adott esetben megküldi a módosított döntéstervezetet.

(8) Ha az érintett felügyeleti hatóság az e cikk (7) bekezdésében említett határidőn belül, a releváns indokok megadásával arról tájékoztatja a Testület elnökét, hogy egészében vagy részben nem kíván a Testület véleménye alapján eljárni, akkor a 65. cikk (1) bekezdését kell alkalmazni.

65. cikk
A Testület vitarendezési eljárása

(1) Annak érdekében, hogy az egyes esetekben biztosított legyen e rendelet helyes és egységes alkalmazása, a Testület kötelező erejű döntést fogad el az alábbi esetekben:

a) ha a 60. cikk (4) bekezdésében említett esetben valamely érintett felügyeleti hatóság releváns és megalapozott kifogást emelt a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetével szemben, vagy ha a fő felügyeleti hatóság elutasított egy ilyen kifogást arra hivatkozva, hogy az nem releváns vagy nem megalapozott. A kötelező erejű döntésnek ki kell terjednie a releváns és megalapozott kifogásban szereplő összes kérdésre, különösen arra, hogy a rendelet sérült-e;

b) ha eltérnek az álláspontok azt illetően, hogy az érintett felügyeleti hatóságok közül melyik illetékes a tevékenységi központ tekintetében;

c) ha valamely illetékes felügyeleti hatóság nem kéri ki a Testület véleményét a 64. cikk (1) bekezdésében említett esetekben, vagy nem a Testület által a 64. cikk alapján kibocsátott vélemény alapján jár el. Ebben az esetben bármely érintett felügyeleti hatóság vagy a Bizottság a Testület tudomására hozhatja az ügyet.

(2) Az (1) bekezdésben említett döntést a Testület az ügy benyújtásától számított egy hónapon belül, tagjainak kétharmados többségével fogadja el. Az ügy összetettségére figyelemmel ez a határidő további egy hónappal meghoszszabbítható. Az (1) bekezdésben említett döntést indokolni kell, és meg kell küldeni a fő felügyeleti hatóságnak és minden érintett felügyeleti hatóságnak, amelyekre nézve kötelező erővel rendelkezik.

(3) Ha a Testület döntését nem képes a (2) bekezdésben említett határidőkön belül elfogadni, a döntést a (2) bekezdésben említett második hónap leteltét követő két héten belül, tagjainak egyszerű többségével fogadja el. A Testület tagjainak szavazategyenlősége esetén a döntés elfogadásáról az elnök szavazata dönt.

(4) Az érintett felügyeleti hatóságok a (2) és (3) bekezdésben említett határidők lejártáig nem fogadhatnak el döntést az (1) bekezdés alapján a Testület elé terjesztett ügyről.

(5) A Testület elnöke indokolatlan késedelem nélkül értesíti az érintett felügyeleti hatóságokat az (1) bekezdésben említett döntésről. Erről tájékoztatnia kell a Bizottságot. A döntést haladéktalanul közzé kell tenni a Testület honlapján azt követően, hogy a felügyeleti hatóság bejelentette a (6) bekezdésben említett jogerős döntést.

(6) A fő felügyeleti hatóság vagy – az esettől függően – az a felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, az e cikk (1) bekezdésében említett döntés alapján indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb egy hónappal azt követően, hogy a Testület bejelentette döntését elfogadja jogerős döntését. A fő felügyeleti hatóság vagy – az esettől függően – az a felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, tájékoztatja a Testületet arról a dátumról, amikor az adatkezelővel, az adatfeldolgozóval, illetve az érintettel közli jogerős döntését. Az érintett felügyeleti hatóságok jogerős döntését a

60. cikk (7), (8) és (9) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kell elfogadni. A jogerős döntésben utalni kell az e cikk (1) bekezdésben említett döntésre, valamint közölni kell, hogy az (1) bekezdésében említett döntést a (5) bekezdéssel összhangban közzé fogják tenni a Testület honlapján. A jogerős döntéshez csatolni kell az e cikk (1) bekezdésében említett döntést.

66. cikk
Sürgősségi eljárás

(1) Ha egy érintett felügyeleti hatóság rendkívüli körülmények fennállása esetén, úgy véli, hogy az érintettek jogainak és szabadságainak védelme érdekében sürgős fellépésre van szükség, akkor a 63., 64. és 65. cikkben említett egységességi mechanizmustól, illetve a 60. cikkben említett eljárástól eltérve haladéktalanul legfeljebb három hónapra szóló meghatározott érvényességi idejű ideiglenes intézkedéseket fogadhat el abból a célból, hogy saját tagállama területén joghatást váltson ki. A felügyeleti hatóság haladéktalanul közli az ilyen intézkedéseket és

elfogadásuk indokait a többi érintett felügyeleti hatósággal, a Testülettel és a Bizottsággal.

(2) Ha egy felügyeleti hatóság az (1) bekezdés szerinti intézkedést hozott, és úgy véli, hogy végleges intézkedések sürgős elfogadására van szükség, kérését megindokolva kérheti a Testületet, hogy sürgősségi eljárás keretében bocsásson ki véleményt vagy fogadjon el kötelező erejű döntést.

(3) Kérését a sürgős fellépés szükségességére kiterjedően is megindokolva bármely felügyeleti hatóság kérheti a Testületet, hogy sürgősségi eljárás keretében az esettől függően bocsásson ki véleményt vagy fogadjon el kötelező erejű döntést, ha valamely illetékes felügyeleti hatóság nem tett megfelelő intézkedést olyan helyzetben, amikor az érintettek jogainak és szabadságainak védelme érdekében sürgős fellépésre van szükség.

(4) A 64. cikk (3) bekezdésétől és a 65. cikk (2) bekezdésétől eltérve az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett, sürgősségi eljárás keretében elfogadandó véleményt, illetve kötelező erejű döntést a Testület két héten belül, tagjainak egyszerű többségével fogadja el.

67. cikk
Információcsere

A Bizottság általános hatályú végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén meghatározhatja a felügyeleti hatóságok közötti, illetve a felügyeleti hatóságok és a Testület közötti elektronikus információcserére vonatkozó szabályokat, különösen a 64. cikkben említett egységes formátumot.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 93. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

3. szakasz
Európai adatvédelmi testület

68. cikk
Az Európai Adatvédelmi Testület

(1) Létrejön az Európai Adatvédelmi Testület („a Testület”) mint jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv.

(2) A Testületet az elnöke képviseli.

(3) A Testület minden tagállam egy felügyeleti hatóságának vezetőjéből és az európai adatvédelmi biztosból vagy azok képviselőiből áll.

(4) Ha valamely tagállamban egynél több felügyeleti hatóság felelős az e rendelet szerinti rendelkezések alkalmazásának ellenőrzéséért, közös képviselőt kell kinevezni az érintett tagállam jogának megfelelően.

(5) A Bizottság szavazati jog nélkül részt vehet a Testület tevékenységében és ülésein. A Bizottság kijelöli képviselőjét. A Testület elnöke tájékoztatja a Bizottságot a Testület tevékenységeiről.

(6) A 65. cikkben említett esetekben az európai adatvédelmi biztos kizárólag az uniós intézményekre, szervekre, hivatalokra és ügynökségekre alkalmazandó azon elveket és szabályokat érintő döntések tekintetében rendelkezik szavazati joggal, amelyek tartalmilag megfelelnek az e rendeletben foglalt elveknek és szabályoknak.

69. cikk
Függetlenség

(1) A Testület a 70. és 71. cikk szerinti feladatainak ellátása, illetve hatásköreinek gyakorlása során függetlenül jár el.

(2) A 70. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 70. cikk (2) bekezdésében említett, a Bizottságtól érkező kérések sérelme nélkül, a Testület feladatainak ellátása, illetve hatásköreinek gyakorlása során nem kérhet, és nem fogadhat el utasítást.

70. cikk
Az Európai Adatvédelmi Testület feladatai

(1) A Testület biztosítja e rendelet egységes alkalmazását. Ennek érdekében a Testület saját kezdeményezésére vagy adott esetben a Bizottság kérésére ellátja különösen a következő feladatokat:

a) ellenőrzi és biztosítja e rendelet helyes alkalmazását a 64. és 65. cikkben meghatározott esetekben, a nemzeti felügyeleti hatóságok feladatainak sérelme nélkül;

b) tanácsot ad a Bizottságnak a személyes adatok Unión belüli védelmével kapcsolatos kérdésekben, ideértve az e rendelet módosítására irányuló javaslatokat is;

c) tanácsot ad a Bizottságnak az adatkezelők, az adatfeldolgozók és a felügyeleti hatóságok között a kötelező erejű vállalati szabályokkal kapcsolatban folytatott információcsere formátumára és eljárásaira vonatkozóan;

d) iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki a személyes adatokra mutató linkeknek, az ilyen adatok másolatainak vagy másodpéldányainak a nyilvánosság számára hozzáférhető kommunikációs szolgáltatásokból történő törlésére vonatkozóan, a 17. cikk (2) bekezdésben említettek szerint;

e) saját kezdeményezésére, illetve valamely tagjának vagy a Bizottságnak a kérésére megvizsgálja az e rendelet alkalmazását érintő kérdéseket, valamint e rendelet egységes alkalmazásának elősegítése érdekében iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki;

f) e bekezdés e) pontjával összhangban iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki a 22. cikk (2) bekezdése szerinti profilalkotáson alapuló döntéshozatalra vonatkozó szempontok és feltételek további pontosítása érdekében;

g) e bekezdés e) pontjával összhangban iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki a 33. cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatvédelmi incidens és indokolatlan késedelem tényének megállapítására, valamint azokra a konkrét körülményekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén

az adatkezelőnek vagy az adatfeldolgozónak be kell jelentenie az adatvédelmi incidenst;

h) e bekezdés e) pontjával összhangban iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki azokra a körülményekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően magas kockázattal jár a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, a 34. cikk (1) bekezdésében említettek szerint;

i) e bekezdés e) pontjával összhangban iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki az adatkezelők, illetve az adatfeldolgozók által követett, a kötelező erejű vállalati szabályokon alapuló, személyes adatok továbbítására vonatkozó, a 47. cikkben említett szempontok és követelmények, valamint az érintettek személyes adatainak védelmét biztosítani hivatott ugyanazon cikkben említett egyéb szükséges követelmények további pontosítása céljából;

j) e bekezdés e) pontjával összhangban iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki a személyes adatoknak a 49. cikk (1) bekezdése alapján történő továbbítására vonatkozó szempontok és előírások további pontosítása céljából;

k) iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti hatóságok számára az 58. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett intézkedések alkalmazására, valamint a 83. cikk szerinti közigazgatási bírságok megállapítására vonatkozóan;

l) felülvizsgálja az e), illetve f) pontban említett iránymutatások, ajánlások és legjobb gyakorlatok gyakorlati alkalmazását;

m) e bekezdés e) pontjával összhangban iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsát ki az 54. cikk (2) bekezdésben említett, a természetes személyek által e rendelet megsértését illetően tett bejelentésekre vonatkozó közös eljárások megállapítása érdekében,;

n) ösztönzi a magatartási kódexek kidolgozását, valamint az adatvédelmi tanúsítási mechanizmusok és az adatvédelmi bélyegzők, illetve jelölések létrehozását a 40. és 42. cikkben említettek szerint;

o) a 43. cikknek megfelelően elvégzi a tanúsító szervezetek akkreditációját és annak rendszeres felülvizsgálatát, nyilvános nyilvántartást vezet egyrészt a 43. cikk (6) bekezdése szerint az akkreditált szervezetekről, másrészt a 42. cikk (7) bekezdése szerint a harmadik országban tevékenységi hellyel rendelkező akkreditált adatkezelőkről és adatfeldolgozókról;

p) részletesen meghatározza a 43. cikk (3) bekezdésében említett követelményeket a tanúsító szervezetek 42. cikk szerinti akkreditációja céljából;

q) véleményezi a Bizottság számára a 43. cikk (8) bekezdésében említett tanúsítási követelményeket;

r) véleményezi a Bizottság számára a 12. cikk (7) bekezdésében említett ikonokat;

s) véleményt bocsát ki a Bizottság számára a valamely harmadik országban vagy nemzetközi szervezetben biztosított védelmi szint megfelelőségének megítéléséhez, ideértve annak megállapítását is, ha a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy egy vagy több meghatározott ágazata, vagy a nemzetközi szervezet már nem biztosít megfelelő védelmi szintet. A Bizottság e célból biztosítja a Testület számára az összes szükséges dokumentációt, köztük a harmadik ország kormányával, a harmadik ország, annak valamely területe vagy meghatározott ágazata tekintetében, illetve a nemzetközi szervezettel folytatott levélváltást;

t) az egységességi mechanizmus keretében véleményt bocsát ki a felügyeleti hatóságok 64 cikk (1) bekezdése szerinti döntéstervezeteiről, a 64. cikk (2) bekezdésének megfelelően elé terjesztett ügyekről,, valamint a 65. cikk értelmében – ideértve a 66. cikkben említett eseteket is – kötelező erejű döntéseket hoz;

u) előmozdítja az együttműködést, valamint az információk és gyakorlatok hatékony két- vagy többoldalú cseréjét a felügyeleti hatóságok között;

v) támogatja a közös képzési programokat, továbbá megkönnyíti a csereprogramokat a felügyeleti hatóságok között, valamint adott esetben harmadik országok felügyeleti hatóságaival vagy nemzetközi szervezetekkel;

w) az adatvédelmi felügyeleti hatóságok körében világszerte előmozdítja az adatvédelmi jogszabályokra és gyakorlatokra vonatkozó ismeretek és dokumentáció cseréjét;

x) véleményt bocsát ki a 40. cikk (9) bekezdése szerinti, uniós szinten kidolgozott magatartási kódexekről; és

y) nyilvánosan hozzáférhető elektronikus nyilvántartást vezet az egységességi mechanizmus keretében kezelt ügyekkel kapcsolatban a felügyeleti hatóságok és a bíróságok által hozott határozatokról.

(2) A Bizottság, ha tanácsot kér a Testülettől, az ügy sürgősségét figyelembe véve határidőt jelölhet meg.

(3) A Testület továbbítja a véleményeit, iránymutatásait, ajánlásait és legjobb gyakorlatait a Bizottságnak és a

93. cikkben említett bizottságnak, és nyilvánosságra hozza azokat.

(4) A Testület adott esetben konzultál az érintett felekkel, és lehetőséget biztosít számukra, hogy észszerű határidőn belül közöljék észrevételeiket. A Testület, a 76. cikk sérelme nélkül, nyilvánosan elérhetővé teszi a konzultációs eljárás eredményeit.

.

71. cikk
Jelentések

(1) A Testület éves jelentést készít a természetes személyeknek az Unióban, valamint adott esetben harmadik országokban és nemzetközi szervezetekben folyó adatkezelés tekintetében történő védelméről. A jelentést közzé kell tenni, és továbbítani kell az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(2) Az éves jelentés tartalmazza a 70. cikk (1) bekezdésének l) pontjában említett iránymutatások, ajánlások és legjobb gyakorlatok gyakorlati alkalmazásának, valamint a 65. cikkben említett kötelező erejű határozatoknak az áttekintését.

72. cikk
Eljárás

(1) A Testület tagjainak egyszerű többségével hozza meg döntéseit, kivéve, ha ez a rendelet eltérően rendelkezik.

(2) A Testület tagjainak kétharmados többségével elfogadja saját eljárási szabályzatát, és megállapítja működési rendjét.

73. cikk
Az elnök

(1) A Testület a tagjai közül egyszerű többséggel elnököt és két elnökhelyettest választ.

(2) Az elnök és az elnökhelyettesek megbízatása öt évre szól, és egy alkalommal megújítható.

(3)

74. cikk
Az elnök feladatai

(1) Az elnök feladatai a következők:

a) összehívja a Testület üléseit, és összeállítja azok napirendjét;

b) a Testület által a 65. cikknek megfelelően elfogadott döntéseket közli a fő felügyeleti hatósággal és az érintett felügyeleti hatóságokkal;

c) biztosítja a Testület feladatainak időben történő elvégzését, különösen az 63. cikkben említett egységességi mechanizmussal összefüggésben.

(2) A Testületnek az eljárási szabályzatában meghatározza az elnök és az elnökhelyettesek közötti feladatmegosztást.

75. cikk
Titkárság

(1) A Testület titkársággal rendelkezik, amelyet az európai adatvédelmi biztos biztosít.

(2) A titkárság kizárólag a Testület elnökének utasításai alapján végzi a feladatait.

(3) Az európai adatvédelmi biztos azon alkalmazottait, akik az e rendelettel a Testületre ruházott feladatok ellátásában részt vesznek, az európai adatvédelmi biztosra ruházott feladatok ellátásában részt vevő alkalmazottaktól eltérő függelmi rendszerben kell alkalmazni.

(4) A Testület és az európai adatvédelmi biztos adott esetben e cikk végrehajtásáról egyetértési megállapodást kötnek, amelyet közzétesznek, és ebben rendelkeznek együttműködésük feltételeiről; e megállapodást kell alkalmazni az európai adatvédelmi biztos hivatalának azon alkalmazottaira, akik részt vesznek az e rendelettel a Testületre ruházott feladatok ellátásában.

(5) A titkárság elemzési, igazgatási és logisztikai támogatást nyújt a Testületnek.

(6) A titkárság különösen a következőkért felel:

a) a Testület napi működése;

b) a Testület tagjai, elnöke és a Bizottság közötti kommunikáció,

c) a más intézményekkel és a nyilvánossággal folytatott kommunikáció;

d) az elektronikus eszközök használata a belső és külső kommunikáció céljára;

e) a releváns információk fordítása;

f) a Testület üléseinek előkészítése és az azokat követő intézkedések;

g) a Testület által elfogadott vélemények, a felügyeleti hatóságok közötti viták rendezéséről szóló döntések és egyéb szövegek előkészítése, szövegezése és közzététele.

76. cikk
Titoktartás

(1) A Testület megbeszélései az eljárási szabályzat előírásai szerint titkosak, ha a Testület azt szükségesnek tartja.

(2) Testület tagjainak, a szakértőknek és a harmadik felek képviselőinek benyújtott dokumentumokhoz való hozzáférésre az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[21] az irányadó.

VIII. FEJEZET
Jogorvoslat, felelősség és szankciók

77. cikk
A felügyeleti hatóságnál történő panasztételhez való jog

(1) Az egyéb közigazgatási vagy bírósági jogorvoslatok sérelme nélkül, minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen egy felügyeleti hatóságnál – különösen a szokásos tartózkodási helye, a munkahelye vagy a feltételezett jogsértés helye szerinti tagállamban –, ha az érintett megítélése szerint a rá vonatkozó személyes adatok kezelése megsérti e rendeletet.

(2) Az a felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, köteles tájékoztatni az ügyfelet a panasszal kapcsolatos eljárási fejleményekről és annak eredményéről, ideértve azt is, hogy a 78. cikk alapján az ügyfél jogosult bírósági jogorvoslattal élni.

78. cikk
A felügyeleti hatósággal szembeni hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog

(1) Az egyéb közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok sérelme nélkül, minden természetes és jogi személy jogosult a hatékony bírósági jogorvoslatra a felügyeleti hatóság rá vonatkozó, jogilag kötelező erejű döntésével szemben.

(2) Az egyéb közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok sérelme nélkül, minden érintett

[21] Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

jogosult a hatékony bírósági jogorvoslatra, ha az 55. vagy 56. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóság nem foglalkozik a panasszal, vagy három hónapon belül nem tájékoztatja az érintettet a 77. cikk alapján benyújtott panasszal kapcsolatos eljárási fejleményekről vagy annak eredményéről.

(3) A felügyeleti hatósággal szembeni eljárást a felügyeleti hatóság székhelye szerinti tagállam bírósága előtt kell megindítani.

(4) Ha a felügyeleti hatóság olyan döntése ellen indítanak eljárást, amellyel kapcsolatban az egységességi mechanizmus keretében a Testület előzőleg véleményt bocsátott ki vagy döntést hozott, a felügyeleti hatóság köteles ezt a véleményt vagy döntést a bíróságnak megküldeni.

79. cikk
Az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval szembeni hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog

(1) A rendelkezésre álló közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok – köztük a felügyeleti hatóságnál történő panasztételhez való, 77. cikk szerinti jog – sérelme nélkül, minden érintett hatékony bírósági jogorvoslatra jogosult, ha megítélése szerint a személyes adatainak e rendeletnek nem megfelelő kezelése következtében megsértették az e rendelet szerinti jogait.

(2) Az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval szembeni eljárást az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi helye szerinti tagállam bírósága előtt kell megindítani. Az ilyen eljárás megindítható az érintett szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam bírósága előtt is, kivéve, ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó valamely tagállamnak a közhatalmi jogkörében eljáró közhatalmi szerve.

80. cikk
Az érintettek képviselete

(1) Az érintett jogosult arra, hogy panaszának a nevében történő benyújtásával, a 77., 78. és 79. cikkben említett jogoknak a nevében való gyakorlásával, valamint – ha a tagállam joga ezt lehetővé teszi – a 82. cikkben említett kártérítési jognak a nevében történő érvényesítésével olyan nonprofit jellegű szervet, szervezetet vagy egyesületet bízzon meg, amelyet valamely tagállam jogának megfelelően hoztak létre, és amelynek az alapszabályában rögzített céljai a közérdeket szolgálják, és amely az érintettek jogainak és szabadságainak a személyes adataik vonatkozásában biztosított védelme területén tevékenykedik.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az adott tagállamban az e cikk (1) bekezdésében említett bármely szerv, szervezet vagy egyesület – az érintettől kapott megbízástól függetlenül – jogosult legyen arra, hogy a 77. cikk alapján eljárni jogosult felügyeleti hatósághoz panaszt nyújtson be, valamint hogy gyakorolja a 78. és 79. cikkben említett jogokat, ha megítélése szerint az érintett személyes adatainak kezelése következtében megsértették az érintett e rendelet szerinti jogait.

81. cikk Az eljárás felfüggesztése

(1) Ha valamely tagállam illetékes bírósága információval rendelkezik arról, hogy ugyanazon adatkezelő vagy adatfeldolgozó adatkezelése tekintetében, ugyanabban a tárgyban egy másik tagállam bírósága előtt eljárás van folyamatban, köteles megkeresni e másik tagállam bíróságát, hogy megbizonyosodjon arról, valóban folyamatban van-e ilyen eljárás.

(2) Ha ugyanazon adatkezelő vagy adatfeldolgozó adatkezelése tekintetében, ugyanabban a tárgyban egy másik tagállam bírósága előtt eljárás van folyamatban, valamennyi olyan illetékes bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, felfüggesztheti az előtte folyó eljárást.

(3) Ha ezen eljárások első fokon vannak folyamatban, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, valamely fél kérelmére joghatóságának hiányát is megállapíthatja, ha az említett eljárásokra az a bíróság, amely előtt elsőként indult meg az eljárás, joghatósággal rendelkezik, és a rá vonatkozó jog az eljárások egyesítését lehetővé teszi.

82. cikk
A kártérítéshez való jog és a felelősség

(1) Minden olyan személy, aki e rendelet megsértésének eredményeként vagyoni vagy nem vagyoni kárt szenvedett, az elszenvedett kárért az adatkezelőtől vagy az adatfeldolgozótól kártérítésre jogosult.

(2) Az adatkezelésben érintett valamennyi adatkezelő felelősséggel tartozik minden olyan kárért, amelyet az e rendeletet sértő adatkezelés okozott. Az adatfeldolgozó csak abban az esetben tartozik felelősséggel az adatkezelés által okozott károkért, ha nem tartotta be az e rendeletben meghatározott, kifejezetten az adatfeldolgozókat terhelő kötelezettségeket, vagy ha az adatkezelő jogszerű utasításait figyelmen kívül hagyta vagy azokkal ellentétesen járt el.

(3) Az adatkezelő, illetve az adatfeldolgozó mentesül az e cikk (2) bekezdése szerinti felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a kárt előidéző eseményért őt semmilyen módon nem terheli felelősség.

(4) Ha több adatkezelő vagy több adatfeldolgozó vagy mind az adatkezelő mind az adatfeldolgozó érintett ugyanabban az adatkezelésben, és – a (2) és (3) bekezdés alapján – felelősséggel tartozik az adatkezelés által okozott károkért, minden egyes adatkezelő vagy adatfeldolgozó az érintett tényleges kártérítésének biztosítása érdekében egyetemleges felelősséggel tartozik a teljes kárért.

(5) Ha valamely adatkezelő vagy adatfeldolgozó a (4) bekezdéssel összhangban teljes kártérítést fizetett az elszenvedett kárért, jogosult arra, hogy az ugyanazon adatkezelésben érintett többi adatkezelőtől vagy adatfeldolgozótól visszaigényelje a kártérítésnek azt a részét, amely megfelel a (2) bekezdésben megállapított

feltételek értelmében a károkozásért viselt felelősségük mértékének.

(6) kártérítéshez való jog érvényesítését célzó bírósági eljárást az előtt a bíróság előtt kell megindítani, amely a 79. cikk (2) bekezdésében említett tagállam joga szerint illetékes.

83. cikk
A közigazgatási bírságok kiszabására vonatkozó általános feltételek

(1) Valamennyi felügyeleti hatóság biztosítja, hogy e rendeletnek a (4), (5), (6) bekezdésben említett megsértése miatt az e cikk alapján kiszabott közigazgatási bírságok minden egyes esetben hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

(2) A közigazgatási bírságokat az adott eset körülményeitől függően az 58. cikk (2) bekezdésének a)–h) és

j) pontjában említett intézkedések mellett vagy helyett kell kiszabni. Annak eldöntésekor, hogy szükség van-e közigazgatási bírság kiszabására, illetve a közigazgatási bírság összegének megállapításakor minden egyes esetben kellőképpen figyelembe kell venni a következőket:

a) a jogsértés jellege, súlyossága és időtartama, figyelembe véve a szóban forgó adatkezelés jellegét, körét vagy célját, továbbá azon érintettek száma, akiket a jogsértés érint, valamint az általuk elszenvedett kár mértéke; b) a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege;

c) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó részéről az érintettek által elszenvedett kár enyhítése érdekében tett bármely intézkedés;

d) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó felelősségének mértéke, figyelembe véve az általa a 25. és 32. cikk alapján foganatosított technikai és szervezési intézkedéseket;

e) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó által korábban elkövetett releváns jogsértések;

f) a felügyeleti hatósággal a jogsértés orvoslása és a jogsértés esetlegesen negatív hatásainak enyhítése érdekében folytatott együttműködés mértéke;

g) a jogsértés által érintett személyes adatok kategóriái;

h) az, ahogyan a felügyeleti hatóság tudomást szerzett a jogsértésről, különös tekintettel arra, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó jelentette-e be a jogsértést, és ha igen, milyen részletességgel;

i) ha az érintett adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szemben korábban – ugyanabban a tárgyban – elrendelték az 58. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések valamelyikét, a szóban forgó intézkedéseknek való megfelelés;

j) az, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tartotta-e magát a 40. cikk szerinti jóváhagyott magatartási kódexekhez vagy a 42. cikk szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmusokhoz; valamint

k) az eset körülményei szempontjából releváns egyéb súlyosbító vagy enyhítő tényezők, például a jogsértés közvetlen vagy közvetett következményeként szerzett pénzügyi haszon vagy elkerült veszteség.

(3) Ha egy adatkezelő vagy adatfeldolgozó egyazon adatkezelési művelet vagy egymáshoz kapcsolódó adatkezelési műveletek tekintetében – szándékosan vagy gondatlanságból – e rendelet több rendelkezését is megsérti, a bírság teljes összege nem haladhatja meg a legsúlyosabb jogsértés esetén meghatározott összeget.

(4) Az alábbi rendelkezések megsértése – a (2) bekezdéssel összhangban – legfeljebb 10 000 000 EUR összegű közigazgatási bírsággal, illetve a vállalkozások esetében az előző pénzügyi év teljes éves világpiaci forgalmának legfeljebb 2 %-át kitevő összeggel sújtható; a kettő közül a magasabb összeget kell kiszabni:

a) az adatkezelő és az adatfeldolgozó tekintetében a 8., a 11., a 25-39., a 42. és a 43. cikkben meghatározott kötelezettségek;

b) a tanúsító szervezet tekintetében a 42. és 43. cikkben meghatározott kötelezettségek;

c) az ellenőrző szervezet tekintetében a 41. cikk (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségek;

(5) Az alábbi rendelkezések megsértését – a (2) bekezdéssel összhangban – legfeljebb 20 000 000 EUR összegű közigazgatási bírsággal, illetve a vállalkozások esetében az előző pénzügyi év teljes éves világpiaci forgalmának legfeljebb 4 %-át kitevő összeggel kell sújtani, azzal, hogy a kettő közül a magasabb összeget kell kiszabni:

a) az adatkezelés elvei – ideértve a hozzájárulás feltételeit – az 5., 6., 7. és 9. cikknek megfelelően;

b) az érintettek jogai a 12–22. cikknek megfelelően;

c) személyes adatoknak harmadik országbeli címzett vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítása a 44–49. cikknek megfelelően;

d) a IX. fejezet alapján elfogadott tagállami jog szerinti kötelezettségek;

e) a felügyeleti hatóság 58. cikk (2) bekezdése szerinti utasításának, illetve az adatkezelés átmeneti vagy végleges korlátozására vagy az adatáramlás felfüggesztésére vonatkozó felszólításának be nem tartása vagy az 58. cikk (1) bekezdését megsértve a hozzáférés biztosításának elmulasztása.

(6) A felügyeleti hatóság 58. cikk (2) bekezdése szerinti utasításának be nem tartása – az e cikk (2) bekezdésével összhangban – legfeljebb 20 000 000 EUR összegű közigazgatási bírsággal, illetve a vállalkozások esetében az előző pénzügyi év teljes éves világpiaci forgalmának legfeljebb 4 %-át kitevő összeggel sújtható; a kettő közül a magasabb összeget kell kiszabni.

(7) A felügyeleti hatóságok 58. cikk (2) bekezdése szerinti korrekciós hatáskörének sérelme nélkül, minden egyes tagállam megállapíthatja az arra vonatkozó szabályokat, hogy az adott tagállami székhelyű közhatalmi vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervvel szemben kiszabható-e közigazgatási bírság, és ha igen, milyen mértékű.

(8) A felügyeleti hatóság e cikk szerinti hatásköreit megfelelő, az uniós és a tagállami joggal

összhangban álló eljárási garanciák – ideértve a hatékony jogorvoslat lehetőségét és a tisztességes eljárást – biztosításával gyakorolja.

(9) Ha a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási bírságokról, e cikk oly módon alkalmazható, hogy a bírságot az illetékes felügyeleti hatóság kezdeményezésére az illetékes nemzeti bíróság rója ki e jogorvoslatok hatékonyságának és a felügyeleti hatóságok által kiszabott közigazgatási bírságokéval megegyező hatásának biztosítása mellett. A kiszabott bírságoknak minden esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. E tagállamok az e bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályokról 2018. május 25-ig, az ezt követően azokat módosító jogszabályokról, illetve az azokat érintő későbbi módosításokról pedig haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

84. cikk
Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó további szankciókra vonatkozó szabályokat, különösen azon jogsértések tekintetében, amelyek nem tartoznak a 83. cikkben meghatározott, közigazgatási bírságokkal sújtható jogsértések közé, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályokról 2018. május 25-ig, az e szabályokat érintő minden későbbi módosításról pedig haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

IX. FEJEZET
Az adatkezelés különös eseteire vonatkozó rendelkezések

85. cikk
A személyes adatok kezelése és a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog

(1) A tagállamok jogszabályban összeegyeztetik a személyes adatok e rendelet szerinti védelméhez való jogot a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való joggal, ideértve a személyes adatok újságírási célból, illetve tudományos, művészi vagy irodalmi kifejezés céljából végzett kezelését is.

(2) személyes adatok újságírási célból, illetve tudományos, művészi vagy irodalmi kifejezés céljából végzett kezelésére vonatkozóan a tagállamok kivételeket vagy eltéréseket határoznak meg a II. fejezet (elvek), a III. fejezet (az érintett jogai), a IV. fejezet (az adatkezelő és az adatfeldolgozó), az V. fejezet (a személyes adatok harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása), a VI. fejezet (független felügyeleti hatóságok), a VII. fejezet (együttműködés és egységesség) és a IX. fejezet (az adatkezelés különös esetei) alól, ha e kivételek vagy eltérések szükségesek ahhoz, hogy a személyes adatok védelméhez való jogot össze lehessen egyeztetni a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való joggal.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot azon jogi rendelkezésekről, amelyeket a (2) bekezdés alapján elfogadtak, továbbá haladéktalanul értesítik a Bizottságot az említett jogi rendelkezéseket érintő későbbi módosító jogszabályokról, illetve módosításokról.

86. cikk
A személyes adatok kezelése és a hivatalos dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés

A közérdekű feladat teljesítése céljából közhatalmi szervek, vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervek, illetve magánfél szervezetek birtokában lévő hivatalos dokumentumokban szereplő személyes adatokat az adott szerv vagy szervezet az uniós joggal vagy a szervre vagy szervezetre alkalmazandó tagállami joggal összhangban nyilvánosságra hozhatja annak érdekében, hogy a hivatalos dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést összeegyeztesse a személyes adatok e rendelet szerinti védelméhez való joggal.

87. cikk
A nemzeti azonosító számok kezelése

A tagállamok részletesebben meghatározhatják a nemzeti azonosító számok vagy egyéb általános jellegű azonosító jelek kezelésének konkrét feltételeit. Ebben az esetben a nemzeti azonosító számok, illetve az egyéb általános jellegű azonosító jelek felhasználására kizárólag az érintett jogainak és szabadságainak e rendelet szerinti megfelelő garanciái mellett kerülhet sor.

88. cikk
Adatkezelés a foglalkoztatással összefüggően

(1) A tagállamok jogszabályban vagy kollektív szerződésekben pontosabban meghatározott szabályokat állapíthatnak meg annak érdekében, hogy biztosítsák a jogok és szabadságok védelmét a munkavállalók személyes adatainak a foglalkoztatással összefüggő kezelése tekintetében, különösen a munkaerő-felvétel, a munkaszerződés teljesítése céljából, ideértve a jogszabályban vagy kollektív szerződésben meghatározott kötelezettségek teljesítését, a munka irányítását, tervezését és szervezését, a munkahelyi egyenlőséget és sokféleséget, a munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot, a munkáltató vagy a fogyasztó tulajdonának védelmét is, továbbá a foglalkoztatáshoz kapcsolódó jogok és juttatások egyéni vagy kollektív gyakorlása és élvezete céljából, valamint a munkaviszony megszüntetése céljából.

(2) E szabályok olyan megfelelő és egyedi intézkedéseket foglalnak magukban, amelyek alkalmasak az érintett emberi méltóságának, jogos érdekeinek és alapvető jogainak megóvására, különösen az adatkezelés átláthatósága, vállalkozáscsoporton vagy a közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások

ugyanazon csoportján belüli adattovábbítás, valamint a munkahelyi ellenőrzési rendszerek tekintetében.

(3) Minden tagállam legkésőbb 2018. május 25-ig értesíti a Bizottságot azon jogi rendelkezésekről, amelyeket az (1) bekezdés alapján elfogad, továbbá haladéktalanul értesíti a Bizottságot az említett jogi rendelkezéseket érintő későbbi módosításokról.

89. cikk
A közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból folytatott adatkezelésre vonatkozó garanciák és eltérések

(1) A személyes adatok közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból folytatott kezelését e rendelettel összhangban az érintett jogait és szabadságait védő megfelelő garanciák mellett kell végezni. E garanciáknak biztosítaniuk kell, hogy olyan technikai és szervezési intézkedések legyenek érvényben, melyek biztosítják különösen az adattakarékosság elvének betartását. Ezen intézkedések közé tartozhat az álnevesítés, amennyiben az említett célok ily módon megvalósíthatók. Amennyiben e célok megvalósíthatók az adatok oly módon történő további kezelése révén, amely nem vagy már nem teszi lehetővé az érintettek azonosítását, a célokat ilyen módon kell megvalósítani.

(2) A személyes adatok közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból folytatott kezelése vonatkozásában az uniós vagy a tagállami jog – az e cikk (1) bekezdésében említett feltételekre és garanciákra is figyelemmel – eltérést állapíthat meg a 15., 16., 18. és 21. cikkben említett jogokat illetően, ha e jogok valószínűsíthetően lehetetlenné teszik vagy súlyosan hátráltatják az adott célok elérését, és azok megvalósításához szükség van ilyen eltérésre.

(3) A személyes adatok közérdekű archiválás céljából való kezelése vonatkozásában az uniós vagy a tagállami jog – az e cikk (1) bekezdésében említett feltételekre és garanciákra is figyelemmel – eltérést állapíthat meg a 15., 16., 18., 19., 20. és 21. cikkben említett jogokat illetően, ha e jogok valószínűsíthetően lehetetlenné teszik vagy súlyosan hátráltatják az adott célok elérését, és azok megvalósításához szükség van ilyen eltérésre.

(4) Ha a (2), illetve (3) bekezdésben említett adatkezelés egyidejűleg más célokat is szolgál, az eltérést kizárólag az érintett bekezdésben említett adatkezelési célokra kell alkalmazni.

90. cikk
Titoktartási kötelezettségek

(1) A tagállamok egyedi szabályokat fogadhatnak el annak érdekében, hogy meghatározzák a felügyeleti hatóságoknak az 58. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontjában foglalt hatáskörét olyan adatkezelőkre vagy adatfeldolgozókra vonatkozóan, amelyek az uniós vagy a tagállami jog alapján, vagy az illetékes nemzeti szervek által alkotott szabályok alapján szakmai titoktartási kötelezettség vagy azzal egyenértékű egyéb titoktartási kötelezettség hatálya alá tartoznak, ha ez szükséges és arányos a személyes adatok védelméhez való jog és a titoktartási kötelezettség összeegyeztetése érdekében. E szabályokat csak azokra a személyes adatokra kell alkalmazni, amelyeket az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó e titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó tevékenység során kapott vagy szerzett.

(2) Minden tagállam legkésőbb 2018. május 25-ig értesíti a Bizottságot az (1) bekezdés alapján elfogadott szabályokról, továbbá haladéktalanul értesíti a Bizottságot az említett szabályokat érintő későbbi módosításokról.

91. cikk
Egyházak és vallási szervezetek létező adatvédelmi szabályai

(1) Ha egy tagállamban egyház, illetve vallási szervezet vagy közösség e rendelet hatálybalépésének időpontjában átfogó szabályokat alkalmaz a természetes személyek személyes adatok kezelése tekintetében történő védelme vonatkozásában, e szabályok tovább alkalmazhatók, ha összhangba hozzák őket e rendelettel.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének megfelelően átfogó szabályokat alkalmazó egyház vagy vallási szervezet egy független felügyeleti hatóság ellenőrzése alá tartozik, amely lehet egy külön, e céljra egyedileg kijelölt hatóság is, feltéve hogy megfelel az e rendelet VI. fejezetében megállapított feltételeknek.

(3)

X. FEJEZET
Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok

92. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 12. cikk (8) bekezdésében és a 43. cikk (8) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre 2016. május 24-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikk (8) bekezdésében és a 43. cikk (8) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 12. cikk (8) bekezdése és a 43. cikk (8) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

93. cikk
Bizottsági eljárásrend

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

XI. FEJEZET
Záró rendelkezések

94. cikk
A 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezése

(1) A 95/46/EK irányelv 2018. május 25-i hatállyal hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni. A 95/46/EK irányelv 29. cikke által létrehozott, a természetes személyeknek a személyes adatok feldolgozása tekintetében való védelmével foglalkozó munkacsoportra történő hivatkozást az e rendelet által létrehozott Európai Adatvédelmi Testületre történő hivatkozásnak kell tekinteni.

95. cikk
Kapcsolat a 2002/58/EK irányelvvel

E rendelet nem ró további kötelezettségeket a természetes vagy jogi személyekre az Unión belüli nyilvános hírközlési hálózatokon keresztül történő nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatással összefüggésben kezelt adatok tekintetében azon kérdésekkel kapcsolatban, amelyek vonatkozásában ők a 2002/58/EK irányelvben megállapított, azonos célkitűzésekkel bíró különös kötelezettségek hatálya alá tartoznak.

96. cikk
Kapcsolat korábban kötött megállapodásokkal

A tagállamok által az 2016. május 24. előtt kötött azon nemzetközi megállapodások, melyek személyes adatok harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbításáról rendelkeznek, és amelyek megfelelnek az említett dátum előtt alkalmazandó uniós jognak, módosításukig, felváltásukig vagy visszavonásukig változatlanul hatályban maradnak.

97. cikk
A Bizottság jelentései

(1) A Bizottság 2020. május 25-ig és minden azt követő negyedik évben jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e rendelet értékeléséről és felülvizsgálatáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelések és felülvizsgálat keretében a Bizottság különösen a következő rendelkezések alkalmazását és hatékonyságát vizsgálja:

a) a személyes adatok harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbításáról szóló V. fejezet, különös tekintettel az e rendelet 43. cikkének (3) bekezdése szerint, valamint a 95/46/EK irányelv 25. cikkének (6) bekezdése alapján elfogadott határozatokra;

b) az együttműködésről és az egységességről szóló VII. fejezet.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett célokból információkat kérhet a tagállamoktól és a felügyeleti hatóságoktól.

(4) A Bizottság az (1) és (2) bekezdésben említett értékelések és felülvizsgálatok során figyelembe veszi az Európai Parlament, a Tanács és az egyéb érintett szervek vagy források álláspontját és megállapításait.

(5) A Bizottság szükség esetén megfelelő javaslatokat nyújt be e rendelet módosítására, figyelembe véve különösen az információs technológia fejlődését és az információs társadalom fejlődési szintjét.

98. cikk
Az egyéb uniós adatvédelmi aktusok felülvizsgálata

A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat nyújt be a személyes adatok védelméről szóló egyéb uniós jogi aktusok módosítására, a természetes személyek személyes adataik kezelése tekintetében való védelmének egységessége és következetessége érdekében. Ez különösen a természetes személyeknek a személyes adataik uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelmére és a személyes adatok szabad áramlására vonatkozó szabályokat érinti.

99. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet 2018. május 25-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. április 27-én.

az Európai Parlament részéről az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről az elnök
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT